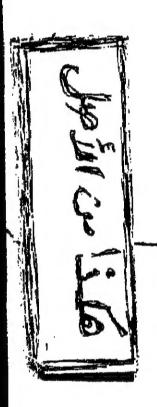
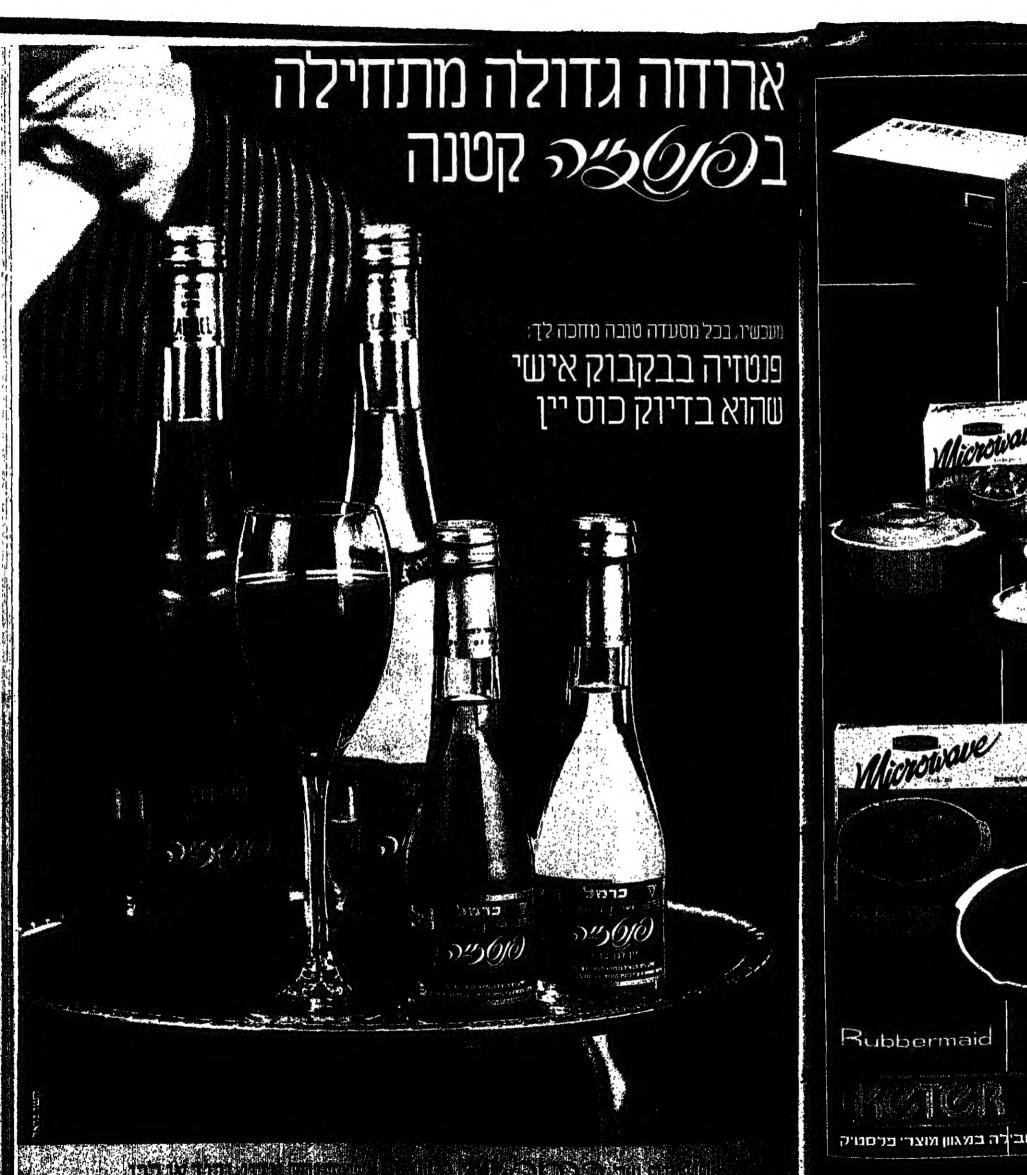

פרופ׳ גדעון מרין. יש חיים אחרי התקף לב ברואני מלך הכורדים. ביקור חשאי בישראל ■ למה רצחו את הברואית היפהפיה. ראשומון ■ רוד עברי. המפרק בע"מ ■ ישי אלמו. שושנה היא לא אמי החורגת

Marie Printer of the

יש לך מיקרוגל? יארע כד כחד!

כפיתוח וייצור של כלי פלטטיק חדשונים לשינונש במיקרוגל

כלים אלה ניתן להכנים למיקרוגל. להעביר לתא ההקפאה, להחזיר שוב לתיקרוגל ר...להגיש ישר

דכר השוה דכר השוה

בבל חוויות בחר זיחן להשיו

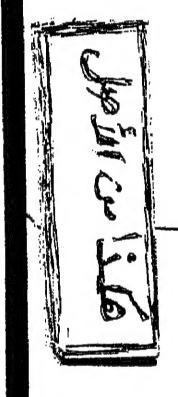
לפופ קדן • קערות וצלחות הרוגה עם חלוקה פניתית הכלים נוחים לשיתום הלים לליקוי דחלים רחות יבתניית ענידים ברחיצה בחדיות כלים ונחדים לאחסנה

כלים מיוחדים להשחמה -

המוון, שוחרים על טטיטיותו, נובטיחים את טעמו המשובת

מעניקים לו דוון וחום נמעורר תאבון

החברה המובירה במגוון מוצרי פלסגויק

עורך: צבי לביא עורך: צבי לביא עורכה: דניאלה בוקשטין

ו"ן באלול, תשמ"ז 11.9.1987

דרמיקה: נטע גרינשמן
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition מודעות: אורי דגן Maanv International College. 1987 ©

מעצבת: יעל תורן

עורך גרפי: יורם נאמן

לבסוף, פגישה

春 יתוח השתלת הלב הראשון בישראל שבוצע בסוף שנות ה־60 בבית החולים "בילינסון", תפס את פרופ' יוסף בורמן, מנחח הלב הככיר ב"הדסה" ירושלים, בעיצומן של ההכנות לביצוע ההשתלה שלחם. כדי לתיווכת שלא משתקים במלים, הוא הרשה לגו להיות נוכחים בניתוח חשתלה אמיתי. לב נעקר מגוף אחד והושתל בשני. ויחות מחיר שלא הצליח עד חסוף, מפני שהצוות לא התאמץ לעורר לחיים את הלב המושתל במכות חשמל. בסך־מכל התאמנו על תפירת כלי־הדם. הפציינטים היו צמד כלבי ואב ענקים, שובחרו להיות שפני ניסיון מפני שהלב שלתם זהה כמעט לחלוטין ללב האדם. גם טכניקת החשתלה זהה. לקה לפרום' בורמן כמעט 20 שנה כדי ליישם את לקחי הניסוי הוא ורבים אחריו, על גופו של אדם.

מאו עברה מחפכה על רפואת־הלב. הפרעות וליקויים שבעבר הלאירחוק נסתיימו במוות או שטופלו בניתוחים מסוכנים, מטופלים כעת בשיטות חדישות, מהירות ויעילות. החקף לב כבר לא סוף העולם. לא כל חולה־לב תוא מועמד בטוח לניתוח־לב. הצורך בחשתלת לב נעשה נדיר. יעל פו־מלמד כותבת על פרופ' גדעון מרין, חיום מנתח חלב הבכיר של בית־החולים "כרמל" בחיפח, ומפי אנשיו, על אותם ולגלי וזצלה מופלאים. פרופ' מרין, לשעבר בצוות של פרופ' גודמן (אך לא בניסויי ההשתלות בעת ההיא), אומר שהשתלת־לכ היא לא מהניתוחים המסובכים בענף. אבל גם את הקשים יותר אפשר לחסוך. יש לו מירשם לאורת־חיים בריא שמאפשר לו עצמו לבצע חמישת ניתוחי־לב ביום, ולהציל את אלח שלא חקפידו עליו.

נחיג פרד תכורדים בעירק, מולא מוסטפת אליברזאני, ערך שני ביקודים חשאיים בישראל, ב־1968 וב־1973. חסיוע שהגישה ישראל למורדים כבר איננו סוד כמוס כפי שהית בעבר הלא־רחוק. פה ושם פורסמו פרטים שטוויים. דווח גם עצם ביקורי ברזאני. פחות ידוע הקשר האישי ששמר עם דוד גבאי, ירקן מטבריה שהיה חבר מילדות של המולא. איזה תפקיד מילא ברקמת חיחסים החשאיים בין ישראל למורדים הכורדים ובעת ביקוריו של המנחיג בארץ. מה נאמר במכתבים שהחליםו ביניתם. איך יצא דוד גבאי לביקור גומלין חשאי אצל המולא. יצרוק בן־חורין מגולל את תסיפור, עד כמח שחוא ניתן לפירסום גם חיום, ולא הכל ניתן, 20 שנת לאתר הביקור הראשון, כשמרד הכורדים תוזר ופורץ, לפי שעה על אש קטנה.

לוך (מיל') דוד עברי וישי אלמז, שתי דמויות בקוטבי ה"לביא". תמברק מול חבר ועד עובדים. לא במקרה גם תבן של בעלה של לדת הבריאות שקרא לשמעון פרס "האנס המתוצל". פרס הגיב על הטערה בעממיות צרפתית - "סָה לח וי" - שיש בת כפל לשון. כותרת הנג של שתי כתבות הדיוקן בפתח המוסף. ככה זה בחיים.

11 לא הכל נשאר במשפחה 38 רשומון בדואי

18 המוציא בורקס מן הארץ 50 לעסק יש רירו

בשער: גרשון אברמטון מיבנאל. כתבה כעמ' 18-21. צילום: ראובן קסטרו

המפרק 6

מאת טל בשן

14. לב על רגל אחת

מאת אורית הראל

מאת יעל פו־מלמד

מאת שרית פוקס

מאת יהונתן גבן

ביקור חשאי מאת יצחק בן־תורין

31 טיול אל הר הבור מאת נילי פרידלנדר

שיוןקו אותי לכלבים מאת תלמה אדמון

32 לא דוצה

אני מעדיף חופשה

36 שטח פרטי, עזרא זהר

מאת נווית ברצקי

מאת אבי מורגנשטרן

מאת עירית שמגר

מאת מאיר עוזיאל

מאת תמר אבידר

60 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

מאת יגאל לב

46 שבט תביצות

54 חיים ואותבים

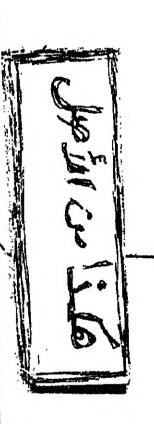
55 פנטהאוז

55 הורוסקום

5 Hipeoid

יזו לא הפעם הראשונה שאני בעצב כזה. אני תאמין שכשאחה נמצא בעיקר בחפקידים בכידים, אחה צדיך כלכיא יקום, וכארי יתנשא"... אומרת הטבלה לעשות גם דברים שאתה לא שלם שבתחתית. מיום ב' שעבר קיכלו המלים האלה, כמו כל מתומנט שעכר זפנו, משמעות אירונית מאר. ילא איחם. אחה מחנך את עצמר לעשות הית לי הרכה זמן להסתכל על זה בשכוע האחרון", אומר מי שאחראי על פירוק פרוייקט הלביא כשהוא דברים במלוא עוצמתם, גם אם לכני כשאל אם המראה הזה אינו מכאיב לו עכשיו בעיניים. כן חשבת אחרת. זו דרך שלומדים, מימי חיל־האוויר מכנים אותו "פוקר פיים". מכתוץ לא עוד באבא, ואם אחה יודע שוה תיטבול. אבל ברור שמאחורי כל זה לא מטרותר אושר עיקרון -- אחה יכול להשלים עם ברצל, אלוף (מיל.) דור עברי, אולי יותר מאחרים, מהווה המחשת חיה לאבסחיר ולאירוניה בתהליך קבלה ההחלטות של פרוייקט הלביאו חחילה, כמפקר חיל 'חרבת דבריםי האוויר, התנגה לפרוויקם, אחדייכן, עדיין כמפקר חיל

י) סָרו לרו זי (צרפתית) – באלח וש וחוים, אותו. גיבורו של תמיים מוזר ועצוב ואבסורדי – כפי

תוכנית "הלביא הנוחל", כיו"ד דירקסוריון התעשייה האווינית נרתם לפיתות, ועכשיו - הוא האיש שמפרק

האוויר וכסגן הרמטכיל, חמך כו ואף חמליץ על

עכרי, במקום שוב באמצע, תלוייה מוכרת:

לוח וכוכית עגול מכריק עליו מורכק רגם לוה ומכית ענוד מנורע על הון עם בעוני גדול של מפוס הלכיא. "הן עם בעוני גדול של מפוס הלכיא. "הן עם

שיכול להעיד משפט כמו "תקופה ממויימת לא ידעתי בכלל שיש לביא קטן ולביא גדול". וכל הצרה עם התסריט הזה שהדא אמיתי, מהחיים.

ביום כ' שעבר, כשקיבל את הידיעה על החלשת הממשלה, לא נטרטו דלתות בלישכתו, לא נשמעו צעקות ולא נראן שום ג'סטות דרמטיות. יהוא שמע, חייך חיוך קטן, לא הוציא מלה וחסתגר כחדר למשך שעתיים", מטערת אחת המוכירות. תגובה אוסיינית לאיש, אומרים עבריסטים ותיקים, כששואלים אותו מה הוא חש בימים אלה – צערו כאכו הוא מתכוון מארינוחות. "אני טיפוס סרגמטי מויו למלים כאלה" הוא מודה, התגררה הכי מרועה שעברי עצמו סוכן

רואים עליו כלום. לא סימני סערת־נמש, לא זעם ולא לחלץ היא "עצוב. היח לי עצוב". אפשר להאכין לו ובכל זאת הוא עדיין שם, בלשכת המנכיל, תואור שם רולק עתה ער שעות מאחרות מתמיר. מחפש מתרונות, מארגן חלופות. הפועלים שובתים, המבהלים והסוליטיקאים מתראיינים בטלוויויה, ותוא משקיע עצמו עד צוואר כעכודה. "זה תמיך הפיתרון הכי פוכ כמצכים כאלה", הוא אופר. מכריו מאשרים שעבורה קשה היא בעצם הפורקן שלו – אין לו תחביבים אוויים

עיתון מסויים פירסם ידיעה באילו חוא שוקל

פרישה מן התפקיר. עברי כעם מאוד. "לא דיברתי על רנר כנה עם אף אתר", הוא אומר. ובכל זאת – השאלה עדין כאויר, רבים אינם מכינים איך הוא מוכן לעמור בשל פירוק ולביא, בפיוחר אזורי שתמך בו בלהם עד לרגע האודון, גם כניגוד לדעת השר שלו.

הסיפול הסיויפי בפיטורים ובשיבוץ ההקפרה על קשירת הקצוות. (והלא בשוח עריין) מחדש של אלפי עוברים

אות לדעי שה עיקרון – אתה יכול להשלים עם הרבה הוא מרמו, מעבירים את הלחצים הלאה, אצלו הם

הוא איש עתיר ניסיון בתחום הפירוקים. כמפקד בית־הספר לטיסה היה אחראי, כשעתו, להעברת הבסים כולו מאיזור אחד בארץ לאיזור אחר, או שומם רעטור קוצים. אחרי חתימת הסכם השלום, כהיותו כבר מפקר חיל האוויר, פינה "ערים" שלמות על משפחותיהן. פיקודיו מציינים את כושר הארגון שלו, ווע לא התפטר, כמו ארגס, והסך מעצמו את את השאימה לשלמות, הירידה לפרטים הקטנים,

מולם של עובויי ח'לביא' שעברי אוראי על כי אני מאמין שכשאתה נמצא בתפקידים עליו שהוא יעשה גם את זה הכי טוב שאפשר". אלא "האלוף רוצה -, או איך אפשר לסרב", אמר או בגין, קטריומים, בעיקר בתפקידים בכירים, אתה צריך שהפירוק הזה הוא הקשה מכולם. זה לא חיל האויר. לנשת נם רברים שאתה לא שלם אתם. אתה מונך אין ניבוש, אין רוודצות, אין תשוה לשישרים. "רק עראה מסגרת) "אבל עם זה אני יכול להיות, כי אני או עצמר לעשות דברים מקלוא עצמהם גם אם לפני הרבה אינטרסים סותרים, אנשים שמהמשים צירוק באפת מאמין שבתנאים ההם זו היתה האלטרנטיבה ל השבת אורת. זו דוד שלומדים, עוד בצבא, ואם ... עצמי לחלקם בעניין, ולחצים מכל הביותנים' האורים, ... הכי טובת'...

המשוטים העתירין אומר אחר המבקרום. "אילו היה מכטא את עמרתו לנחיצות היו חייבים לשמוע לה במשקו: חיל האווירן חוא היה חמומיו הימפעיל של משרויים הוה אין חום מני שהבייטות אצוני...

77371

לא רואים עליו מבחוץ סימני סערת־נפש, גם לא זעם ולא חיסכול. איש תופנם תאוד, אומרים על דוד עברי, אלוף (מילי), מנכ"ל משרד הבטחוו. אבל מאחורי ה"פוקר פייס", לא ונסחחר אושר גדול.

אולי יוחר ולאחרים, ולהווה האיש התחשה חיה לאבסורד ולאירוניה בחהליך קבלת ההחלטוח של פדוייקט ה"לביא".

כשהיה ולפקד חיל־האוויר, התנגד לו. כסגן־הרמשכ"ל חמך בו והמליץ להרחיבו. כיו"ר התעשייה האווירית נרתם לפיתוחו. עכשיו הוא האיש שמפרק אוחו. איש עחיר ניסיון בחחום הפירוקים. גיבורו של

חסרים מוזר, עצוב ואבסורדי. סיפור מהחיים.

ונאת על בשן

ומשמיצים המשמיצים, לא עמר על שלו כאף אחר

משלכי הפרוייקט, גם כמפקר החיל וגם כתפקידיו

הככירים האתרים: הוא "ישב על הגדר" בומן ההחלטה

על פיתוח המטום, למרות שכמו רוב מפקדי חיל

האוויר התנגר לרעיון: הוא תרם את חלקו ל"ניפוח"

עלות הפרוייקט בכך שהמליץ על הגדלת מבוע

ה'לביא' ממנוע "404" שעליו דובר בתחילה, למנוע

הגדול יותר (ה־1120", המתקרב בנפחו לזה של

האפיתיות. הטענה לאלויות האפיתיות. הטענה

ואישר את המנוע. "ומאו אני על השיפור" אומר עברי

"גם את זה (תגרלת תמנוע) הוא עשה מאותר מרי,

ככה היחמצו שנתיים וחצי מכריעות במירון מול דור

(המשך מהעמוד הקודם)

עברי משיב להאשמות במן עלבון מסתייג, כמי שכפאו שר, כאילו כושה היא בשכילו שהוא בכלל נקלע למהומה הנוכחית. ניכר כו שהוא המום. שברו את הכלים, משחקים משחק שהוא לא מכיר: דווקא הוא, שהקפיד תמיד לא להיחשף בציבור יותר ממה שהתסקיר מחייב (פה ושם ראיון לכטאון חיל האוויר או לכנור איזה חגו מוצא עצמו לפתע נחשף בעיתונים, בשיחות, ברכילויות. "פתאום התחילו כל מיני השמצות, מנפנפים בכל מיני מיספרים לא אמיתיים. חצאי אמיתות שאנשים משתמשים כהן לפי האינטרסים שלהם, והצרה עם חצי אמת שוה כמו חצי לכנה - עף יותר רחוק".

כשראה לאן הרות נושכת, החליט "להפסיק להשתתף בכל ההתפלשות בכוץ הוה". גם לראיון זה הטכים כקושי. "הוא פשוט ערין מדי בשביל כל הכרישים האלה", אומר מישהו ממיורעיו, לאו רווקא ידיר ערוב. "מה רוצים ממנוז הוא היה אבי הרעיון? הוא היחידי שלא עשה את החישונים הנכונים? הרי כל מי שהיה שותף לפרוייקט הזה עבר כלי חשבון, כאילו אין מחר. ככה חיה כל המדינה הואת."

גם יריביו מודים שעכרי אינו איש מאבקים מילוליים ומאבקי כוח. את מעט המאבקים שהיו לו ונגר רן פסר, למשל) ניהל במגרש הכיתי, בתוך צה"ל, לא מעל דפי העתונות. זה, כעצם, המאבק האישי היחיד שניהל במהלך הקריירה שלו – והוא יצא ממנו מנצח: פער רצה להחמנות למפקר חיל האוויר תחתיו - ונאלץ לעזוב את צה"ל סופית.

זה לא היה מאבק סימפטי. כדרך עפו לא מעט השמצות. פקר האשים את עברי כעיקר בחוסר מנהיגות וחוסר מקצוענות. ביטויים כמו "אדם עם לחיצת יד רפה שלא מביט ישר בעיניים" עוד זכורים עדיין לרכים. או "התגלה" גם שענרי נטש פעם מטוס (סופרמיסטר) בעת שנכנס לסתרור. "זה לא היה ביג ריל. זה קרה לחצי מהאנשים", אומר אחר מקציני חיל האוויר הבכידים לשעבר, ומוסיף "פקר קומם עליו את כולנו. אהבנו גם אותו, אכל הוא חטא חטא עצום ככך שניסה לגמר את עברי ולהתקרם על גכו. עברי נהג או באצילות דבה. הוא לא נגרר להשמצות, וגתן לצרק תום השירות, (או עוד לא חייבו את הטייסים לתתום

"זו נקצת הגורל. לעברי יש חלק נכבד במחרל הזה. אם תקום יום אחד וועדת חקידה, יצפרך גם הוא לחת כונה הסברים".

והצרק נעשה, וגם נראה. עכרי התקרם - לא במהירות, אכל בותמרה. כמשך הומן יצא לו דימוי של איש רציני, חרוץ, ולא אמביציווי מדי. 'הנסיך הקטן", כינו אותו, ועיתונאי אושי כחב "כגובה האיש כן גובה השאיפות האישיות שלו" – ועד היום לא כרור אם התכוון ללנלג או להחמיא. כך או כך, רוכ התפקידים פסוט 'קרו' לו, מין המשך טבעי של קריירה ארוכה ונפתלת. קשה למצוא כארץ אנשים שיצאו מן המערכת הצבאית וחזרו אליה פעמים רבות כליכך: בעולם"ו. ב־1958 היה מרריך בבית־הספר לטיסה. מפקר חיל האוויר (777-82), יו"ר ותעשייה האווירית ו82-83, סגן ודימטכ"ל (85-85), שוב יויר התעשייה האוידית (25 86 ומנכ"ל משרד הכטתון (86 87). או הוא נחשב לטיפוס מוכשר ויסודי, 'משקיען'. ברגיל, מעריציו רואים בכך וזוכחה למערכת הבישורים הרגשת שאמשר לסמוך עליו בכל מצב. רמה אחריות

של מעם ניתן עברי, יליך בררה, כמין כריאות ופש בטיסית, "תראש כאוויר, אכל שתי הרגליים על הקרקע" הנדיר ואת מישת מעם. כלי חלתשת בחלים מן החיום. הוא אפילו לא רצה שריירה צבאית ויוה משום ותולגל, בכל פעם שרציתי לעווב אמרו לי שוה לא הומף"ו, ונס לא חלם להיות מיים ו"אף פעם לא דרכבתי שפוסים וכל חדו. תוא היה מתם ילד נודמלי ששחק בחורנל במכבי המקומית ומון, גם ימני ונם שמאלים, כן להורים ציוניים יוצאי צ'כיה. המושצה נבלה אמנם בכסים תלינוף, ולא מעם ראה מטוסים בריטיים שכורי כצף תוזרים בצליקה חביתת, "אבל וה

🕻 זר וייצמן כועס מאוד. טענהו של דוך עברי, 🏻 בחתימתי, שבו הוצג המנוע תמקורי עליו דובר, שלא חיתה החלטה ממשית על מנוע וכל חדיון והתחלטה בממשלה נבנו סביב המנוע "לביא" קטן (404) יוצרת לו דימוי של מי שהית שותף בכיר ל"חשתוללות" חכללית, בלי לתח דין־וחשבון על חעלות מאמיתית של חפרוייקט. ב. "אם עברי חשב שזח לא נכון, או שלא

בתגובה על דברי עברי הוא אומר: א. "חאיש לא מדייק, וזה בלשון המעטה. וכון שלא חיתה החלטת ממשלה בכתב על כך, אבל קיים מסמר מן מ־20 למברואר 1980,

נ. "כנים נידלתי ורוממתי", ואת זה אני אומר

הראשון שהודרך על־ידי מפקדים מקומיים, כלי אנשי אוירונאוטיתו. "זה היה החלום שלי".

אכל כאותה תקופה כדיוק קיכל נאצר מצ'כיה לא יכול לנטוש את המערכה דווקא עכשיו. "אז נשארתי". ללימודים הוא הגיע, כסופו של דכר, רק כ־1975, בהיותו כן 41. בשנתיים וחצי מרוכזות ורחוטות סיים לימודי הנדסה אווירונאוטית בחברת סטורנסים בגיל של כניו, "וזה היה נחמר מאור, גם כשכילם, אני חושב". אחר המוריט שלו הית משה ארנס, "אבל קשה לומר שנשארנו בקשרים מאו".

וא עבר בחיל האוויר את כל המסלול, לא דילג על אף שלב: ב־1955 – הסבח לטייסת ראשונה של מטוסי סילון ("אורגאן"). ב־1956 – קורס טים בחיל האוויר המלכותי הכריטי ולא אהבו אותנו שם, אבל זה לא הפריע לנו. הרגשנו שאנחנו נמצאים כחכרת הטייסים הטוכים תא"ל (מיל.) יעקב טרנר, לשעבר ראש אנף כוח אדם כחיל האוויר ועמית וותיק, היה הגיך שלו בקורמ: "כבר כמו רבים מיוצאי המשכות התקאיות הקטנות בחושך, אנחנו רואים שמישתו רץ לפני אחר המטוסים שספו, דותף אותו אחורה בידיים. זה היה עברי". לעבודה, שאל אם יש דואר". טרנר: "עברי לא יחם שוכבויות, אכל הוא בהחלט יכול להצטרף אליהן. יש

וייצמן כועס. בנים גידלחי ורוממחי

היה צריך לפתח את המטוס הזה, למה הוא לא אמר כלום במשך שבע וחצי שניםו"

נחשב ליורש טכעי.

למרות שאני מיניתי אותו למפקד חיל האוויר".

ככונקר"), מפקד אחר הכסיסים הגדולים בארץ, ויר

ימינו של מפקר ווחיל לפניו, כני פלד. כשבחר כו פלר

כממשיכו איש לא הופתע, וגם לא התרעם – עברי

'עברי עדין אדי בשביל כל

הכרישים האלה. וגה דוצים

הוא היחידי שלא עשה אח

לו הקטעים שלו. נכון שכשוה קורה – זה תמיד מפתיע:

מחרש". טרער נוכר, למשל, כהופעתו חבלתיינשכחת

של עברי באחר מערכי ההווי של החיל, לכוש בחצאית

סקוטית במנצח על תומורת של המתיחלילים. טרנר

יורע לספר שבניגוד לחזות האוטיסטית־משהו של

עברי מסתתר אדם רגיש לאנשים: "פח פתק, שם מלה

טונה. הרבה פעמים כשהגעתי לאנשים עם בעייה

(המשך בעמוד 14)

הייתי מוצא את טכיעות האצבעות שלו לפניי.

"חישובים הנכונים?"

אתנו? הוא היה אבי הרעיוו?

לא השאיר כי חותם כל יימחה". את הקריירה שלו שמונה שנים לאחרימכן, כ־1964, נתמנה עברי כחיל האוויר הוא חייב רווסא לאחת הבנות (ניסוחים למפקר בית־הספר לטיסה. לפני־כן הספיק להיות של גררה) בכיתה, "שעברה קורם ראייה והשפיעה עלי בצוות שקלט והקים את טייסת המיראג'ים הראשונה. לנסות להתקבל לקורט טיס". "אחת הבנות", מספרים, מאז, סיפר, הוא שומר בלבו פינה חמה במיוחד למטוס היא אשתו ואם שלושת ילדיו, עפרוו, גם היא ילירת הזה. במלחמת ששת הימים עוד לחם בטייסת המיראז'ים, ואחרייכן היה ראש מחלקת מבצעים של בקריירה ביותר בקריירה מספר 14, הקורט חיל האוויר (תפקיד שהגדיר כ"קשה ביותר בקריירה שלי – לשלוח אנשים אחרים למבצעים ובעצמי לשבח

מח"ל. המטוסים כהם טס אז נראים כיום (גם לו) נאיביים, כמעט מצחיקים: "הרוורר טי. 6", ואחרי־כן "ספיטפייר" ו"מוסקיטו" – זה מה שהיה. ב־1955, עם קבע), התקבל לטכניון ללימורי הנרסה כימית. (לא משלוח מטוסי "מיג 15", וכצבא נתגו לו להבין שהוא

אחרי שנים רבות של חיים במסגרת המשפחתית מלוכדת של החיל עבר לפתע, כמפקרו – תקופה לא קלה של בידור: "אנשים התרחקו", הודה, "חלקם חששו שזה ייחשב להם כחנופה, עם אחרים נוצרה מתיחות מפני שציפו שאקדם אותם, ולא כך עשיתי. איכדתי במהלך התקופה ההיא כמה חברים". הוא לא מאלה שסביבם צמחו אנדות וצ'יזכטים וכריחות. את הסיפור היחידי שהתפרסם עליו – על הצלת טיים משטח סורי בסוף מלחמת ששת הימים ∸ כתב הוא עצמו, "אני כותב סיפורים כאלה, מדי פעס". מי קורא אותפז "הילרים". המצותת שלו. יריביו לא מתמעלים מ"וינוגים" הללון עילאית. לילה אחר כבו כמה 'גווניקים' על המטלול, רגשות: "כשהבן שלו חור אחרי טיול של שנה בח"ול - ודרעיכים התודלו לסטות הצירה מתוך לשטח. פתאום, אני קפצתי מהתלהבות", מספרת אחת המזכירות "ענרי אמר לו משהו כמו 'שלום, איך היחזי, וחור

> "בחאום התחילו כל פיני השוצות. תופנפים בכל תיני מספרים לא אחיחים, חצאי אגיתות שאנשים השתגשים בהן לני האינטרסים שלהם".

מבחר יינות מתוקים יין היובל** יין אדום מחוק ישן נושן "טופז זהב יין אדום מחוק מובחר

"כרמל 100

	וססים עדינים	מבחר יינות ה
n″w 4.99	יין מתקתק חוסס ערין, חצי יבש לבן או ורוד (רחה) הולך מצויין עם כל דבר - כל סיבה טובה לפנמזיה	פנטזיה*
עכשיו במבצע היכרות	הלהיט הבינלאומי, יין תוסט ערין, במעם אפרסקים.	בוסקה אפרסק*
20% הנחה	מומלץ להגיש קר מאד.	

מיוצר בתהליך ייצור של שמפניה

יין אדום מחוק משובה, "הולך"

מצויין גם עם מנות אחרונות

יקבי כרמל מזרחי מכינים לך חג שמח...

п″ш 2.69

n"w 4.15

n"m 5.75

n"m 8.39

ווו עשיר הוכך" רעוף ובשר עגל 6.49 ש"ח

n″m 3.25

INTER

מבחר יינות רוזה -
מומלץ להגיש צונן
12.00

n'm 4.07	"הולך" מצויין עם כל סוגי האוכל	קברנה לבן*
n'u 4.89	יין חצי יבש מומלץ להנינה קר. "הולך" מצויין עם כל סוגי האוכל	גראנש רוזה*

		ם, "הולך" מצויין עם	יין מצי יכנ	הוה מעולה"*
6. S.	ugist.	Water Co.		בחר יינות ל מלץ להגיש צונן

S. Carlot	n"w 3.25	יין חצי יכנם, "הולך" מצויין עם נבינות מותכות, מחאבוים ורנים ממולאים	"הוק מעולה"
الملقة	n"m 3.95	יין לבן יבש, "הולך" מצויין עם ארוחות דנים וגכינות	עבדת לכן*

יין חצי יבש בעל ניה מצויין עם דנים, בש	17. 3		צרוו ר
	r	-	

The state of the s	מבחר יינות מומלץ להגיש בטמפ	
יין חצי יבש, " עם נבינות חרי ובשר עגל	ארום עחיק "מעולה"	1
	*	 -

	ក"ឃ	4.89	יין יבש בעל ניהוח ערין "הולך" מצויין עם מרקי בשר וכל סוגי הבשר הארום.	קברנה אדום־	
	Um	6.49	יין יבען בעל ניחוה ופעם עשיר "הולך" מצויין עם בשרים ארומים וצלי.	פטיט סירה*	
•	1				ŀ

		אות לבר שלך	מבחר משק
מ"ח	4.59	לבן, ארום או יבש	וורמוטי
п"ш	4.19	הוודקה הרוטית הראשונה בארץ	וודקה °45 לקוסוסובה**
n/w	3.29	האפריםיב המושלם, "הולך" והור "על הקרח"	**40° ארק
n"w	12.79	דומיניון הכרודי המלמף, כרודי מעולה מיוצר עפ"י ידע צרפתי	דומיניון*

* תכולה 750 מ"ל "י חבולה 650 מ"ל

14、10.6 (10.5) 在11.6 (10.5)

AND THE STATE OF THE

לא דוכל נשאר במשפחה

שנים חולת, הצליחה לשמור על בית. כדי לבלות זמן עם אבי, הייתי גוסע איתו בכל הארץ, וזה היה היתרון שברבר – הגעתי לכל מיני מקומות שילר רגיל לא ראה אז. הגעתי לבאר־שכע שבוע אחרי הכיכוש, למשל. ותמיד, ידעתי לסגן את החיובי התחלטה לא לעסוק בפוליטיקה היתה אישית שלי. כל אחר צריך לעשות את

ההחלטה שלו ואני החלטתי לכנות את חיי אחרת. כית אכא היה בית מאוד מעניין. הוא איפשר לי להיות מעורה בעקיפין ברברים שאחרים לא ידעו. שמעתי פליטות פת של השובים, ראיתי אותם בקטנותם, בשר ורם, אנשים עם חולשות ושלישות. ילרים אוהבים להסתכל ולראות". במך הכל, "יש משקעים, אין כעס". גם אחיו, שחי בקיבוץ, מרוחק מהפוליטיקה.

או ישי לא הלך לפוליטיקה, ולפני זה תוא גם לא הלך לקיבוץ. יהורי הקיבור את קיבוץ מסילות ועובו עקב אילוצי בריאות של אמא. אני החלטתי שקיבוץ לא מתאים לי. אני לא אוהב שישבו על גבי. זה נקרא שיוויון, אבל זה לא תמיר ככה. זו צורת חיים של גוף קטן, עם קליקות, מין רור לחץ". או אחרי הצבא, הלך ל"אלתא". "המשך השרות הצכאי, חד משמעית". מאו הוא כאן. 24 שנים גדל עם המפעל. ועכשיו – האיום הגרול. "הלביא כואב לי. חדימשמעית. זו לא בעיה של אנשים שיפוטרו או לא. ראינו בו הישג טכני שאראפשר להשיג בחלופות. הלביא זו יצירה יפהפיה. זו לא חכמה לייצר תחחוני דלתא ולצעוק חמס, ועוד להיות יוד התאחדות התעשיינים. באיטליה מייצרים תחתונים וגרביים טוב יותר, ובמורה הרחוק גם זול יותר. אכל אי־אמשר לייצר שם לביא טוב יותר או וול יותר".

ובעין הסערה ניצבה לפתע פתאום מישהי שהוא מכיר מהבית. "אני לא מרגיש נכוך כגלל המשפחה, העמרה שלי עצמאית לחלוטין", הוא אומר. הוא גם חושב ששושנה גיבשה את דעתה משיקולים ענייניים, כלי שום קשר אליו. ומה שהוא אמר, אורות אינוסה, לא חושב שבריך להזיק לה. לא תקפתי אותה אישית, רק הבעתי דעה". והרעה שלו, בין היתר, תיא ש"כשרה, היא ממלאת את התפסיר טוב מאור. תראי את המצב חיום. היא לא הגיעה לעמרות בגלל מוצאה או בגלל שהיא

בשביל ששושנה תהיה כינור ראשון, זו נתן אלמוזלינו הצירה, אל מחוץ לאלומת הזרקורים. חבן שלו יחיע את זה, מכבר – ומצר. "דוא כתר להיות בצל, רון זכותו. אבל זה לא צריך להיות כך. המסלגה והציכור הססירו. הוא סיפה אותה, היא חיתה מקורבת אליו הרבת שנים, ושררו ביניהם יחסי הכנה, וכשקרה מה שקרה במשפחה (מות האם), "יישואים איתה היו פתרון אידאלי בשכילו. נישואים שניים זה בכה". עובדות זוויים לפי ישי אלמו

אבא הנויעץ איתי שרם, ואני הייתי בעד. המפלגת לא יכולה להסכים שאחון או אולי עכשיו שוב הגיע הומן לרוטציה משפותיתו

ישי לא סכור כך, "ניסיתי להניא אותו מספר פעמים מהוויתור, אכל הייתי צעיר מדי, ואלח חייו. זו וכותו, זאין לי מה לרום עליו. הוא מכיר ומסחדר עם חוקי

ישי אַלמז. הבן של בעלה של שרת הבריאות מול אשתו של אבא. חבר ועד כמפעל "אלתא". קירקוע ה"לכיא" מאיים על פרנסתו. דרמה משפחתית קטנה. אחרי ההצבעה בממשלה חבריו קראו לה "גברת צ'יצ'ולינה". הוא קרא לשמעון פרס "האנס המתנצל". יש לו יחסי ידירות עם שושנה ארכלי, אבל היא לא אמו החורגת. חרימשמעית. צער גידול בנים בבית פוליטי מובהק.

מאת אורית הראל

שי אלמו הוא האיש עליו נאמר שקרא לשמעון פרס "האנס המנומס". הוא אומרו לה לא מדויים. אלמו, כמו באלמוולינו. כמו בנתן אלמוולינו. כמו בשושנה ארכלי אלמוולינו. אה.

איש קומפקטי, חיוך נעים, שיער מאסיר מרוק בקפירה. מהעבר השני של שלון ישיכות ועד סטנדרטי, כששובל באורך משתנה של חברי וער משתרך אתרין, הא לא כריון נראה כמו מי שיצא מתבנית "חכן החורג". סינודלה בטח לא שמעה ללה הבן של נתן אלמרולינו אומר על שושנה ארכלי ש"יש קשרי ידידות הדוקים בתינו אבל היא לא אמא שלי. חר משמעית". הרבה דברים, כך מתברר במהלך השוא, ום חדמשמעיים בעיניו. כלי ספקות, כלי היסוסים.

"איש המפעל". 24 שנים הוא עובד כ"אלחא", ממעל של מהנרסים מנומסים ושבולוגיות מסעידות דמיון, שפרץ לרחובות ולתיקשורת ולתרבות ההפגנות על וער שישב מתוץ לחדר הישיבות של הו המלכה על הלביא וחיכה לגזר־הרין כמו כולם, אכל גם קצח, אחרה. בעצם, שלם ישי אלמו, הוא אמר באותו מעמר, ש"מרס הוא יהאנס המתנגלי, הוא שלח לששות שתק בו כתב שתוא מתנצל, ומקוות שלא פגע בה יותר מדי. מישהו כבר כתב משש כות לאד' הוא שוב מוזייך. חבריו, שתמתינו יחד איתו, תריעו ל'אשה של אבא של ישי כבוקר, כי ידעו שוויא בער הלביא, ובסוף היום כינו אותה "גברת

לחבר הועד ישי אלמו אין שאיפות פוליטיות, כך הוא מצהיר. "אני לא מולר "אבא ותויעץ איתי קורם, ואני הייתי בעד. המפלגה לא יכולו מפלוטים: אבל אני גם לא חבר בשום מפלגה. זו בהחלט תגובת נגד אצלי לבית בליכך גבות מתציגים יהיה מאוחה משפחת", רוא אומר באירוניה. איז שולי טרשה שוב הגוע הומו לרוטציה משפחתיתן אבו כנו של אישיות פוליטית, שכל החיים בכית התנחלו סביב הפוליטיקה או המויה להבריל מתרבה בתי פוליטיקאים אמי, למרות שחיתה היבה

או לה וי (צרמתית) – כאלה וום רוחיים, The state of the s

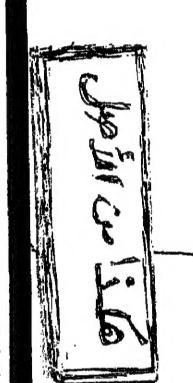

עכשיו בסופר-פארם האשרא' הגדול ביותר על כל קניה מעל 75 ש"ח.

חנויות הסופר־פארם פתוחות עד 9 בלילה. ברב־מכר, בקניון וברמת אביב עד 10 בלילה. כל החנויות פתוחות במוצאי שבת! בתוקף עד 30.9.87

רבימכד, הרצליה, רמת אביב, קניון איילון, פתחיונקוה, כפריסבא, ירושלים – נוה גרנות, גילה, בארישבע. משרד מרכזי טל: 03-900031 מכבדים מרשמים של כל קופות החולים. מכבדים כל כרטיסי אשראי. הרשת שומרת לעצמה להגביל כמות הקניה.

Signally of the come

המשחק. הוא ירע היטב כשוויתר על האמשרות להיות חבר כנסת ב־1964 שהוא לא יקבל את התפקיר לעולם, וככל זאת כתר ככך. הכנסת לא משכה אותו. הוא ראה עניין רק כווערות חשובות כמו חוץ־ובטחון, ואם לא כהן – העריף לתעל את פעילותו לכיוון הסתדרותי.

"אבל הוא מעורב בכל ההחלטות של שושנה. חדמשמעית. ויש לה מול שיש מישהו כבית שמכין שיעורים ויועץ ועוזר לה. זה בית פוליטי סהור. מאחורי הפוליטיקה, מעכר לזה, אין כלום. יש קצת ספורט, וגם תיאטרון, אבל העיקר זה פוליטיקה. חלק מהאינטנטיביות שלה היא פיצוי אישי על חוסר משפחה משלה, ולכן היא משקיעה הכל בפוליטיקה. אנחנו לא משמשים לה לא בנים ולא נכדים. אנחנו הלק מהמשפחה, חרדמשמעית. היינו בוגרים כשאבי התחתן איתה, ולכן היא לא אם חורגת. אני מגדיר אותה כאשתו של אבי, עם כל יחסי הככוד החדרי והיחסים

מפלגה. צל שריתי כל השנים על כית אביו. יש לו הרכה טענות למפלגה

בעבודה הוסמים את הצעירים לכל אורך הררך. רמון ווא הצעיר היחיד. הזקנים רבקים ככסאות בכוח האיפוקסי. כשקנדי נבחר נשיא כארה"ב, לא היה אף שר בממשלת ישראל בגילו. היה ויכוח על כך בכית. אני שאלתי, למה לצעירים אין דריסת רגל, והתשובות כבית חיו, מה הצעירים מכינים, אנועו כבר התכשלנו. אבל אני לא מסכים לרעתם, בצה"ל יש מפקרים צעירים וכחברות מנכ"לים צעירים. רק בפוליטיקה יש הרבה גרוטאות. מפלגה צריכה להיות צעירה, במיוחר העבודה, אבל היא לא – ולכן הם נראים כפו שהם נראים".

הבחלטה על הלכיא לא גורמה לי בועל נפש, כי אני מומן יודע שפוליטיקה כנחדן, כל הצרינה היתה מקבלת את זה ישה. אכל 11 נגד 12 עם נמנעת נאנמת – יש לוה ריח פוליםי מהור. זה מצחיק שפליטת פה מחושבת או טפשית של השר המעופר, שלצטרנו אין מקום כלכיא להסיע אותו לחו"ל כי ווא חרימושבי, היא שהביאה למחלך הות. שושנה טוענת שהכל בגלל פלימת הפת. אם כי אני אישית לא מקבל את זה. פלישת עות של שר או אינוס שרה לא מסקיקים את הפרנייקט הגרול

ישושנה בעצם נכנעה לתכתיב שרינו. יעקובי הוא שהעלה את רעיון תציבוריים. ודא לא נבוצה על ידי פרס, לא ווא אישית מינה מערישים לעבור, אבל כשאין ברירה יוצאים, עם הלבסים".

> באזר הדשרים. שר שלא יורע מנייברות כאלה של היקשורה מפספט מדבת. היא יודעת לקנות את הציבור חת לוכותה". למשל באתרתה לבודרגל. יואלם מתמופחק המוליטרי, הוא מכנה את הן, הוא פצמו בעניין של שרים, לא בדורנל. להדורנל מומן משם את ורגל, התשלומים לשחקנים ומ

הטובים, כולל קבלת ייעוץ ממנה כשצריך – ואני לא משתמש בזה הרבה". וחוץ מוה, כך ישי, אין טעם לחילופי תפקירים ביניהם כי שניהם צריכים

לפרוש בגיל פרישה רגיל – 65 – ולא להתחיל בגיל כזה עוד סיכוב במפלגה.

ולאנשים מרכזיים כה. הוא מתייג את עצמו כמי שהיה איש מחנהו של ינאל אלון, שהוא אינו רואה לו ממשיכים של ממש היום. "יש מי שמתעטף באיצטלה של ממשיך ורכו – שר הבטחון, שר הקליטה – אבל בעצם אין. אולי אני יותר ביקורתי כלפי המפלגה הזר, כי היו לי יותר ציפיות. בין אם אני רוצה ובין אם לא, מבחינה איראולוגית זה טופטף לי כילה. כלפי הליכור יש לי ביקורת איראולוגית, אכל כשנים האחרונות הם פעלו לריענון השורות ולהכנסת צעירים

"היינו כוגרים כשאבי התחתן איתה, ולכן היא לא אם חורגת. אני מגדיר אותה כאשחו של אבי, עם כל יחסי הכבוד ההדרי והיחסים הטוכים, כולל קבלת ייעוץ ממנה כשצריך – ואני לא משתמש בזה הרבה"

ועכשיו הלכיא. מהלך פוליטי טהור לחלוטין, הוא אומר. "כשחיכינו בחוץ בירושלים, כשהממשלה היתה בישיבה, ידענו לשם מה עשו שם הפסקה. זה שיא עולמי של פרס, הרבה יותר מהיר מהמאח־מטר של כן ג'ונסון כאליפות חעולם באתלטיקה. אבל אני לא ואישב שמישהו הופתע מהמהלכים של פרס. הייתי משוכנע שהוא ישנה את ועתו. רואים שפרס לא עקבי, מוליף את רעותיו לאורך כל הדרך, מנסה תמיר לצאת אלגנטי והרבה פעמים מפיל עצמו כבור. הוא עשה שהי שגיאות לגכי שושנה – האות כששם אותה מספר 2 ברשימת המפלגה, וגם היא הבינה את וה, אבל מאותר מרין והשגיאה השניה עכשיו, כשאנם אותה. אני כטוח שהיא דרנישה לא נוח, כי היא היתה עקבית לאורך כל חרוך. לעוממה, שר הקליטה, יעקב צור, שהיום יהמוך לשר הירידה, היה פה שבוע קודם והצהיר שהוא תומך בלביא. אני אמרחי פה לחברים, אל תאמינו לו, הוא יצביע מה שרבין יגיד לו. יומיים אורי שהיה פה הצהיר אחרת – זה כמו החלפת מין.

היא נועל נמש. אינטרינות אישיות קטנוניות. אם ההחלטה חיונה בעד או נגר ברוכ

ההימנטות. לדעתי היא איברה הרבה פופולריות עכשיו, עם כל ההבנה בציכור. אם היתה סצביעה לפי מצמנה, ואפילו נאלצה להתפמר, הציכור היה מקבל ואת בחרבה יחער הבנה, אך על מי שכמופו של רבר המפלנה היתה מכניסה את ארדי התוצאה היונה הדו לדינתי, אם היא היותה מתפסרת, פרס היה משלם. הציבור לא היה נותן אחת ולא ווא נחן לה את הומקר".

מרומר מומולריות. ישי וצשב שברוד כלל שושנה ייודשת להיכנס ולהיות

שושנת ארבלי ונתן אלמו:לינו: הבן כבר ילד גדול (צילום: שמואל רחמני

נתן כועס, שושנה לא

קן אלמוזלינו (74), לשעבר גזבר ההסתדרות וכמעט חבר כנסת, הוא היות יו"ר המרכז תירודי"ערבי ויו"ר רשת "עמל", אבל בעיקר בעלה של שנת חבריאות, שושנה ארכלי־אלמוזלינו. לא ממיד זה חיה ככח. בשנפגשו לראשונה, ב־22', היה נהן איש מרכזי ב"אחדות העבודה", נשוי פלוט שניים, וחיא – מעילה צעירה, חוקה, שעבדה במחלקת הקליטה של הטוכמה. הוא התרשם ממנה ולימים, כשהתפנה הפקיד במועצת הפועלות ברמת־גן, "גייס" אותה. דין חתנועה, קראו לזוז כבר אז.

הוא בא מבולגריה ב'36' לקיבוץ מסילות. אחדי שלוש שנים עובח המשמחה, כגלל בעיות כריאות של האשה, בלינה אלמוזלינו. שהיתה חולה במחלת כליות. שושנה ארבלי עלתה מעיראק ב־47'. גם תיא הצטרפה לקיבוץ, ועובה כשעלו אמה, אחיה ואחותה.

כששושנת עברה לעכוד ברמתינן, נחגכה לידידה של משפחת אלמוולינו. אפילו לימדה את חבן הצעיר אנגלית. ב־43' התאלמן נתן. שנתיים וחצי אחריכך, כשבנו חבכור כבר היה חבר קיבוץ והצעיר שרת בצבא, חוא ושא לאשת את שושנה ארבלי. ב־64) כשהוצע לו לתחליף את ח"ב יצחק-בן-אחרון שתתפטר, או להצטרף להנהלת הסוכנות, או להחליף את אחד החברים בוועדה המרכזת של מתסתדוות – תעדיף את התסחדוות. ארבלי ואלמוזלינו נהפכו לזונ ש"נשוי לעסקנות מוליטית מפלגתית", כאחת ההגדרות. הוא במישור ההסחדרותי, היא במישור הפרלמנטרי.

על ביתו אומר נחן אלמוזלינו: "אשתי חמנותה אמננו לא היתה פעילה ישירות בפוליטיקה, אבל תיא תיתה מעורה בכל, חירו פוליטית אמיתיה. אחרי שנישאתי לשושנת ברור שוה נחמך לבית מוליטי מובחק".

ועל הדברים שאמר בנו על שמעון פרס בעקבות פרשת התצבעה על חלביא הוא אומר: "שמעתי, והצטערתי מאוד, כי זה בניגוד לנישתי. אני איש פוליטי מובחק ולדעתו חוויכוח צריך לחיות רעיונו־אידאי ולא בניבול פה של רקע אישי. אחרי שקראתי את הדברים לא אמרתי לו כלום, כי לא רציתני להווקשר אליו. אני בועם, שושנת – לאיי

וודיא גם לא מוכנה לחתייחש לדברים בכלל ולכבישה המשפחוויות בפרס וחוקאל שופס, חעוזר של שרת הבריאות, אמר שהשרה עסוקה מדי בעויון משרדת מכדי לחגיב בעצמה על דברים שאמר ישי אלמו. "יש לנו בעיות יש הדומאים המודימים, את יודעת. חבן של נוזן אלמוזלינו כבר ילד גרול, כבל היותה לו ברימצווה, והוא אחראי בעצמו למה שחוא אומר. מה שתיה לשה לולגיף במקא – היא כבר אמורו".

אלח היא ההתרוצצות וההפגנות בענין הלביא. לא שהוא חושב שיהיה שינוי של 180 מעלות בהחלטה. "אני לא מאמין שהממשלה תעשה מעצמה צחוק ותחזור בה, אבל אני מקורה שתחשוב טוב ותחקף". התקווה הוו מריצה קרימה. "אם היו עוצרים את הפרוייקט לפני שלוש שנים כשהיה על הנייר, איש לא היה כדעס. אבל היום, כשתא קודם עוד וגידים וכוס – אם יאפשרו להמשיך פיתוחים של הפרוייקט אולי הנוק לפיתוח פחידי, שכנולוגי, יהיה קטן יותר. רק בזכות דברים שפיתחנו קיבלנו מואמריקנים אחריכך הרכה דברים ככמויות. לא נוצר יש מאין, הרבה שנים ועכו שקיכלנו מה שרצינו רק אחרי שהוכחנו שאנחנו ממוגלים לייצר את הרכר טוב יותר. אותו הדכר נכון גם לגבי הלכיא", הוא קובע כנחישות.

ציונותו! לא למי ישי. "הציונות פשטה את הרגל. אולי הציונות היחירה היא חלק קטן של גוש אמונים והתחיה, שמנסים לעשות בדרכים שלא תמיד מקובלות עלי, מה שעשו החלוצים".

על הקו בין הבית ברעננה, שם נמצאת המשפחה – אשה ושתומכת כלביא "חר משמעית") ושלושה ילוים – לבין המימעל באשרור, בין שעות של עבורה כמהנרסימכידות וכחבר ועד, לא מרברים על ציונות. מדברים על יצירה וטכנולוגיה ועתיד. והוח של המגנות. "זו לא התדמית שלנו, אבל זה חלק מהמחיר. אי-אפשר זיקה. זו לא נורצה שלנו. מה אף מעם לא היתה שביתה. אנשים

וחלק מהיציאה הזו, תיא יציאה לרגע מהאנתימיות, "אשמח לחוור לשורה. אם הייתי רוצה בפרסום הייתי מומן פורץ החצבו. עם תגב שלי זה היה קל, אכל אני לא השחמשתי כו מעולם". את מחיר הבוקי התיקשורת הרגעיים ונוא מוכן לשלם, אולי בם קצח רוצה, בשכיל לקדם את המפרה – הלכיא. "מכל משיח קמים וגם מות נקום: אנחנו נהארשש נם אם רובים וגם אם לא רוצים. כמר שמפעלי אלקטרוניקה אחרים נבנמי לברץ וקוראים לזה חבראה כלכליה, אולי המפרה היא לחבנים מפעל רווחי ללא פות מוצר המוצר לא העל כמומנו לשום קומה של השלה של המוצר שירוויון ממפעלים כופלים של היים של החוד היים מוצר לא העל וו המינוים של היים של ביותים ניאה מהמעילות המשרטיות הפיעית שתא לוקה כה והע כימים

מונטנה קרירה filter

אזהרה – משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

לב על דגלאחת

הרפואה המציאה גלגלי הצלה לִמקרים שהיו מטתיימים במוות בטוח. תחליפים מהירים, זולים, ופחות מסוכנים מניחוח. לא כל חולה־לב הוא מועמד ודאי לניתוח־לב. לשרותכם הבלון הזעיר שמפרק מחסומי שומן בעורקים, וגם זריקח פלא שממיטה קרישידם הגורמים לשבץ. פרופ' גרעון מרין, מנחחדלב בכיר. עמוס עבודה, מוכן לחסוך מכם ומעצמו גם אח המרחה הזאת. המירשם שלו: חפסיקו לעשן, חרדו במשקל. וחווחרו על ספייקים נוטפי שומן לטובח פעילות גופנית.

מאת יעל פז־מלמד צילומים: שמואל רחמני

טרירם. יש סיכוי, אבל שלא תבנה על זה יותר מדי.
חורש וחצי מאוחר יותר שב י. לעבורתו, חור
לשחות קילומטר מיודי בוקר, ואף תכנן את נסיעתו
לת"ל. יאת מבינה זהא אומר, "אני חייב להם את חיי,
יש הרבויות שמחזיבות כוו היא לכל התיים. לשחות
אחת לכמה ימים אני חושב איך אוכל פעם להחזיר
לאותם רופאים שטיפלו כי או, קמצוץ ממה שהם עשו
בשבילי. אני רוצה לחורים: הם השיבו לי את

ל הדרך לחיפה סיפר י, 33, את סיפור בר קורו החטוף בעולם שאומרים עליו שכולו טוב, ואת הדרך תורה שעשה מן המקום שבדרך־כלל אין ממנו כל דרך תורה. וזה הלך בערך כך: יום אחר חש כאכים עוים בהזהו. כאר בים, הוא הסביר, זה משחק ילדים על־די התופת שהיא עבר. בנוסף לכך היו בתילות, זיעה קרה, צמא בלת־נסבל. במקום העבודת הועיקו ניירת שחיל, ואתרכך הוא צלל למרחקים ושב כעבור מספר ימים, לראות שהוא מחובר לעשרות צינורות. לאשתו אמרו לראות שהוא במצב של מוות קליני אתרי התקילב שבעלה הגיע במצב של מוות קליני אתרי התקילב חמור, שהם עושים הכל להשיבו איכשהו לחיים סדירים יש סיכוי, אבל שלא תבנה על זה יותר מדי. חורש וחצי מאותר יותר שב י. לעבורתו. חור

חיי. זה לא ייאמן, אכל זה כך".
והיום י. מי חיים רגילים לחלוטין, עובר כין
והיום י. מי חיים רגילים לחלוטין, עובר כין
שפונה לעשר שעות ביום, מבלה, מטייל, מתרגו, אוהב
וצחק, הוא עדיין מתעורך כל נוסר בהרגשה ששכל
את חייו במתנה. אכל, אומרים לו עמיתירללכ, גם זה
עובר. מתרגלים. ורק אל הסיגריות הארורות לא חור,
וגם לא אל הספייקים נושםריהשוםן. לא ביגידיל.
אמשר לחיות כלי,
(המשך בעמוד הבא)

פרופי גרעון מרין, עד חמישה ניתוחי־לב ביום. 1,800 ש"ח בחודש. בערופיקה פרמית. אין לי תחושה שאותנו עושים עבודה הירואית במיוחד. נכון שיש מקרים בהם הצלנו האדם, אבל זו עכודה ככל העבורות. עם הרבה מתח. מי שלא יכול לעמוד על הרגלים במשך שעות. אין ושה לחפט בניתוחי־לבי.

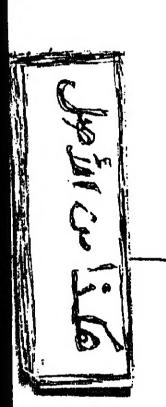
81023i0 14

าร ชเจยอไฮ

פרום' גדעון מרין (משמאל) בניתוח לב־פתוח, והפטנט

החדש של הבלון הזעיר

(מימין): חמישה ניתוחים ביום. 14 שעות על הרגליים.

והמשר מהעמוד תמודת

"אני חיז אני, שהלכתי כבר לעולמי, חיז אי־אפשר איננה החלטה כלכלית".

יושב פרופסור גדעון מרין, 49, מנהל המחלקה .כמו גם את אלה הנוחנים אותם. מכנה חריש ומהודיר, לניתוחיילב, ואומר בקול שקט, בטון כמעט כלביליבה של "אחוזה" האריסטוקרטית, טגרש חניה נון־שאלאנטי: "לא, אין לי תחושה שאנחנו עושים מטורה, פקידות אריבות במודיעין, מסדרונות שלווים עבורה הירואית במיוחר. זה נכון שיש מקרים שבהם ונקיים ממיטות של חולים שנגזר עליהם לסבול הצלנו חיי אדם, אכל לא חושבים על זה בצורה כזאת. כטומבי. מקום צעיר – עשר שנים – עם צוות צעיר זו עבודה ככל העבורות, אם כי, כמובן, המתח הברוך יחסית ומגובש, שנורמות העבודה שלו יש בהן לעודר בה הוא עצום". פרופ' מרין, דרך־אגב, מתחיל כל יום התפעלות גם אצל גדולי הציניקנים. את עכורתו בשבע בבוקר, במקרה הטוב מסיים אותה בשכע בערב, וזה קורה לעתים רחוקות. יש ימים שהוא מכצע חמישה ניתוחי־לב, אחר אחר השני. אין לו פרקטיקה פרטית והוא מן המתנגרים הגדולים של השיטה הואת. המשכורת שלו כמנהל מחלקה בבית־חולים של קופת־חולים, ה משהו כסביבות ה־1,800 ש"ח. הוא דוחה מספר פעמים כשנה הצעות־עבודה מגדולי ותשובי בתייהתולים בארה"ב. מאושר. אבל המציאות הכתיכה קצב התפתחות אתר. כשמרכרים איתו משם על שכר התחלתי, נוקבים ברבע מיליון דולר. בהסתורות קוראים לזה היום שכר ולא כולם עמרו במעמסה. ליבם של חלק קרם לפני תחילי. ואת כל העוברות הללו לא מסר שרום' מרין שהגיע תורם לניתוח. עצמו. חבריו אומרים שאין אפילו טעם לשאול אותו עליכך. דוא אינו מוכן לדותייוום.

"וו דרך־חיים", הוא אומר. "זה נכון שכאשר גמרתי את התמחותי בארה"ב, וגם פעמים רבות אחריכך, היו לי שם הצעות לנחת ככתייוצלים חשוכים וגרולים. אכל זה לא עמר אפילו לדיון במשפחה. כשאתה כוחר להיות רופא, ולהיות רופא בארץ, אתה מה עשו קודם, וער כמה הם עייפים. יש פה מטירות או לאורך קטע כלשהו, ומונעים זרימת רם חופשית בוחר בדרך־חיים. ומרגע שבוזרת בה, עליך להיות שלם מחלטת מצד כל העובדים בכל הרמות ובכל הררגות". אתה. אני שלם עם כחירתי עד הסוף. זה גם מה שאני אומר לכל מיני רופאים צעירים, שקשה להם פה 12 ל-14 ניתוחי לכ בשבוע – אומרים ב"כרמל" ובעיות הפרגסה לוחצות, ויש להם הצעות כחו'ל, בסיפוק שהם הצליחו להתגבר על מרבית הפיגורים הצעות לא רעות. אני מסכיר להם שהבחירה היא לא שהיו כנושא כצפון. היום משך ההמתנה אינו עולה על רק של מקום עבודה, אלא של כל הררך כולה. אתה

"ארוו הנעוים בטרשתיעורהים בניל צעיר קטן הרבה יותר מוה עול הגברים, בהעופעת הורמוני המין הגשיים. בגיל הבלות, אחרי הפסקת הווסת. עולה שכיחות התקפי הלב אצל

דגשים.

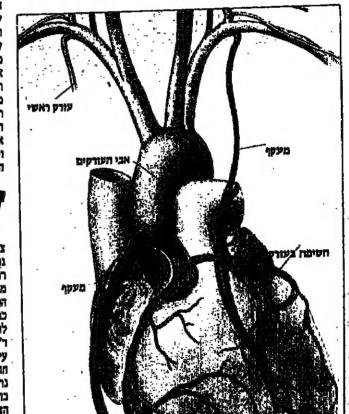
רורשים לב שבוצע בו ניווווי השתלת שני מעקמים: יבו ומנינו.

כותר כאן היכן יגדלו ילדיך, היכן תחיה משפחתך. זו בית־החולים "כרמל" של סופת־חולים הכללית. בלשכתו הצנועה בבית־החולים "כרמל" בחיפה הוא מקום המכבד את אלה המשתשמשים בשירותיו,

פני חמש שנים, עקב מצוקה נוראה בנושא של ניתוחי־לב כצפון הארץ, החליטה קופת חולים, כמעט במחתרת, להקים בבית־הוולים הזה מחלקה לניתוחי־לכ. משרד הכריאות התנגד ליוומה, שרובה מומנה מכספי תרומות, וגם בית־החולים רמב"ם השכן לא היה חולים כצפון חיכו אז בין 14 ל־16 חורשים לניתוח לכ,

פרוע' מרין נקרא לעזוב את בית־חולים "הדסה" לטוכת המחלקה התרשה. היום הוא אומר שלא יעזוב את "כרמל" כשכיל אף כית־חולים כעולם. "הוא הכנים פה נורמות עבודה שכמעט ולא רואים כמותן בארץ", אומר ד"ד מקסים שיינפלד, מנהל בית־החולים ומנהל השעון, לעולם אינם מסרכים לשום משימה. לא משנה כתום חמש שנים של עבודה בקצב מטורף – בין

חמישה חודשים, כרוכ המקרים אף פחות מזה. והצוות

11

המיומן והמסור הזה שואט קדימה, מציל חייהם של אנשים, סועד אותם אחרי ניתוחים, מנפח כלונים בליכם של אחרים, מציל תינוקות כני־יומם, מחרש חירושים כתחום הטיפול במחלות־לכ, ואיש מתוכם אינו חושב שיש משהו חריג כאורה חייו ובעבורתו.

הקבוצה הגדולה ביותר של חולי־הלב הם אלח ששריר־ליכם רעב לחמצן עקב הפרעות כזרימת הרם. זוהי הקבוצה שלקתה בטרשת־העורקים, המחלה הקוטלת ביותר משלל הצרות הירועות ברפואה, בעיקר בעולם המערכי. היא נגרמת עקב שקיעה והצטברות המכון האגדוקריני שלו. "אנשים עובדים פה סביב של שומנים בדופן העורקים המזינים את שריר הלב. השומנים מקטינים את חלל העורק, בנקורה מסויימת וככמויות הנדרשות לתיפקור סריר של הלב. מכיוון שהלב נהנה מרורוות גדולות של דם, אין לו בעיה במצב של מנוחה. אבל במאמץ המגביר את פעולת הלב זקוק השריר לכמות גדולה יותר של דם. אם כלי הדם צרים או קרובים לחסימה, והשריר הרעב משרו אותות אזעקה כשהוא מקרין כאב לחלל החזה, הבסן העליונה, הזרוע השמאלית. כאב חר וחריף, בעוצמות שונות, תלוי ברמת המחלה, מה שידוע כתעוקת לב. זה המצב שבו מגיעים לרופא, במקרה תטוב, מתלוונים על לחצים בתוה בשעת מאמץ הכי־קטן, על עייפות מוגברת. הכריקה כמקרה הזה – באמצעות מכשיר אק"ג (תרשים אלקטרוני של פצולת הלב. מזכיר תרשים של סיסמוגרף) - חייבת להעשות בשעה מאמץ. סחם, בשעת מנוחה, כשארם שוכב לא תנועה, תראה שהכל תקין. אחרי התקף או חשר להתקף. הנברק נמצא כמנוחה מוחלטת. המכשיר יכול לגלות את הסימנים גם לאחר מעשה, ובריקת דם מיוחרת ויקרה יכולה לאמת או להכחיש את מימצאי הבריקה

"ר משה פליגלמן היה מעדיף לקבל את החולה לפני החתקף. הוא קרריולוג נרופא למחלות לכ, להבריל ממנתח־לב), חבר כצוות של פרופטור בזיל לואים כיכרמל". כחור צנום וחיוור, שכמוכן אינו מעשן. ואסשר להניח שהוא גם אוכל גכינה רוה, מתנזר מבשר שמן ומכל שומן רווי אחר, מקפיר על פעילות גופנית ומשתרל להפיג מתחים נפשיים כטרם יעלו לו את לחץ הרם, אחרי הכל, והו אורה החיים הבריא שרופאים מטוגו ממליצים כתרופה המוגעת. שמרת עליו - פוחתים סיכויין להגיע כסוף הדרך לשולחן הניתוחים של פרופ' מרין. ד"ר פליגלמן מאבחן את הליקויים בתיפקור הלב עיניו בורקות בעליוות, כמו ילד מול חלון ראווה חנות צעצועים, כשהוא צופה כסרטי הויראו כהם גראים צינחורים שהצליחו. שעות הוא יכול לצפות בהם מבלי שישתעמם. צופה חדיום מוהה בקושי את הצינור המתפתל כתוך כלי הרם לעבר הלכ במטרה לגלות שם את החסימות. המעקב אחר הצינור נעשה על גבי צג שלוויויה. הרופא מגלח בחמונות עולם ומלואו. אם החלים על הצינתור, זה לאחר איכחן הסימנים המחשירים בתרשים הלב. לפי מימצאי כדיקת הצינתור יקבעו את המשך הטיפול. היום, לא כל וצלה לב הוא מועמר ודאי לניתוח לב

מודיעים לחולים חר־מעומעית עואם לא יפסיקו לאלתר לעשן. לא ינחחו אותם. "הפסקת עישון זה חרופה. כל סיגריה היא עוד מסמר בארון המתים שלהם".

צינתור כגופו של חולת לב. תמעקב נעשה כל גבי צג שלוויזיה: כמו ילד מול חלוו ראווה של חנות צעצועים.

בתחום רפואת־הלב חלו בשנים האתרונות התפתחרות מרחיסות־לכת, אשר נוגעות לכל אחר ואחר מאתנו, שכן יש בהן יותר מסתם פתח של הצלה. לא רק בארועים שבעבר הלא־רחוק היו מסתיימים נשות כטות. יש בחידושים האחרונים גם משום תאליפים מהירים, זולים, ומייסרים פחות מאשר ניתוח. ישנו הכלון שמחדירים אותו בצינתור עד לאיזור הפגוע וכלתץ אויר מרחיכים את כלי הדם שהוצר. וישנן החרופות הממיסות את גושי השומנים או קריש ות שנפקק כהם. אבל לפני שמרכרים בחירושים האלה היינים לחזור ולדבר על סיפוח אותם הרגלי חיים שיחסכו את הכאבים האלה, ויותר מכל על הפסקת העישון. אצל פרופ' מרין למשל, אין דבר המעורר יותר בשאט נפש מאשר חולה מעשן. הוא מוריע לו ה־משמעית שאם לא יפסיק לאלתר לעשן, הוא לא יהה מוכן לנתה אותו. עד כדיכך. "הפסקת עישון זה חרופה", הוא אומר. "אנחנו מסבירים לחולים שלנו, פכל סיגריה שהם לוקחים, היא עוד מסמר בארון ובחים שלהם.

"ר פליגלמן, גם הוא מזועזע מן המעשנים שבעיניו מאכרים עצמם לדעת, מסכיר את הקשר הישיר בין העישון למחלות־לב, ו"שאיש לא יספר שהדברים אינם כר". הוא אמר שהתומרים המצויים בסיגריה מורידים את ופת החימצון של הרם, פוגעים ברופן כלי־הרם ונורמים להתכוןצותם. "כשנים האחרונית מסתמנת ירידה משמעותית בתמותה ממחלות-לב עקב הפסקת-עישון אצל חלקים נכברים באוכלוסיה, היא מתפקדת רגיל לחלוטין". פורעות נוכרת לתזונה נכונה יותר, וכמובן הודות להתפתחיות מרחיקות־לכת בטיפול".

הזכרנו כבר את הכלון בהקשר לאותן התפתחויות

שני סוגים עיקריים של מחלות־הלב: מחלות כתוצאה מליקויים מלירה, וטרשת העורקים שכבר הזכרנו (על הסוג השלישי והשונה - רום־לב - נעמוד בהמשך). תחום מחלות הלב מלירה הוא רחב ביותר. יש מחלות מתערבב עם דם לא מחומצן, מה שיוצר עומס רב על שריר הלב. תינוק עם ליקוי במחיצה מכחיל לאחר את הליקוי בגיל מאותר יותר. את הבעיה הואת ניתן

לא כן כאשר מתברר שתינוק נולר עם פגם באחר

מהיצרות של שסתום, ותגיעה לבית־החולים במצב של גסיסה. לא היתה מסוגלת לבצע פעולה פשוטת כמו הרמת־יד. החדרנו את הכלון, ניפחנו אותו כאזור השסתום, וממצב של נסיסה היא חזרה לתפקר באופן מיידי כאילו לא היה דבר. כך היצלנו גם בחורה בת 21, שער הלירה בראשונה תיפקרה כרגיל ולא גילו אצלה את המום בשסתום. עקב הלירה, שהעמיסה מאמץ אריר על הלב, היא החלה לחוש ברע, עייפות נוראה, ער כדי כך שנאלצה לשכנ, והפסיסה לתפסר כמעט לחלוטין. איבתנו את הליקוי בשסתום, הרחבנו אותו באמצעות הבלון וגם פה השיפור היה מיירי. היום

"כך טיפלנו גם כחולה ככת ששים שסכלה

שנגרמות כתוצאה מליקוי בחיבורים כין כלי הרם ללב, ויש כאלה הנגרמות עקב ליקויים במבנה חלל הלב. המקרים השכיחים ביותר הם תינוקות שנולרים עם חור במחיצה שבין חררי הלב. כתוצאה, דם מחומצן מאמץ קטן ביותר. הוא מתקשה לינוק, לא עולה במשקל, ואינו מתפתח כראוי. סטטיסטיקה: תינוק אחר על כל אלף לירות נולד עם הליקוי הוה. לא תמיר הוא מתגלה מיר לאחר הלירה. בחלק מן המקרים מאכחנים לפתור רק בניתות.

משפתומי הלב. פליגלמן: "לפני מספר ימים אישפזנו ילד עם שפתום צר מדי, שלא היה יכול להפתח ולהסגר כנדרש, וכתוצאה מכך היו הפרעות בפעולת הלב. כאן נכנס לפעולה הבלון, שהוא צינור ארוך שמוחדר אל הלב דרך כלי־דם, שבקצהו בלון קטן. ברגע שהגענו לאזור השסתום הפגוע של הילד, ניפחנו את הכלון. הפעולה הזאת קרעה חיבורים מיותרים בין החלקים השונים של השסתום והרחיבה אותו למימדים הרגילים והרצויים. מאותו רגע, הילד היה יכול לתפקר כמו כל ילד בריא.הבעיה שלו בעצם נפתרה. המרגש כאן, שוו פעולה הרבה פחות מסובכת ומסוכנת מניתות, וגם פחות יקרה, כשהאפקט שלה זהה. לפני היות הכלון היו חיבים לנתח במקרה כזה. עד היום עשינו עשרה צינתורים כאלה, כאשר התוצאה הבולטת היא שההקלה אצל החולה היא מיידית, והשיפור

בעזרת הבלון הזעיר והכל־יכול מספלים היום גם בילדים שנולרים "כחולים", כתוצאה ממחסור בחמצן, כשהליקוי איננו במחיצת הלב אלא בעורקים שיוצאים מהיקות לכת. כלשונו של ד"ר פליגלמו, זהו אחד מהלב. הטיפול חזה הציל לא מכבר את חייהם של הדנים המרגשים כיותר שקרו בקרדיולוגיה, שיודעת ארבעה תינוקות. כאן מחדירים את הכלון למחיצה

לא היה דבר.

שבעבר הקרוב היה מהיר וכטוח, גם את אלה שלקו באוטם שריר הלכ. הקטלני שבקטלנים, הוא נגרם כאשר קריש דם נוצר או נתקל באותו קטע של העורק שהוצר כתוצאה משקיעת השומנים. בעורק כריא, או החדרנו ללב שלא היה קיים או שהקריש היה נסחף באין מפריע. החולה את הבלון, בעורק חולה הוא הופך פקק. חסימה מוחלטת של זרימת הרם ללכ. אם אין רם אין חמצן, וכאין חמצן ניפחנו אותו באזור דומם הלכ, לעתים לנצה. 40 אחוז מהאנשים הלוקים השסתום, וממצב באושם שריר הלב נפטרים בכיתם. עוד 10 אחוזים נפטרים בכית־התולים. אכל את מחצית החולים נמל גסיסה היא מצליחים, להציל היום. לומן יש כאן תשיבות עליונה. חזרה לתפהד להישאר בחיים. זריקה המחדירה לעורק וומר המסוגל באופו מיידי כאילו

לעמור בניתות.

- הרם ככמות הנורמלית.

טיפול זה גם מצמצם עד למינימום את הנוק הנגרם לשריר הלב. הפטנט החדיש של תכלון המסת הקריש היא רק בגדר של עורה ראשונה. חזעיר (בקצה הצינור עריין צריך לפרס את גושי השומן שהצטכרו על דופן חמוחדו לכלי חדם עד העורק שגרמו להיוןצרות הקריש. אחרי הזריסה חלב, כשבקצה השני הגואלת נלקה החולה למעכות הצינתור, שם מחרירים משאבת האויר): פחות (המשך בעמוד (57) מכאיב ומשוכו מניתוח.

מבצע רגיש, מודכב ומרוונה

Binesis 16

צעיר זה מטוכן

שתבר שיש ממש בדעה הרווחת שכבל שהחולה בטרשה עורקים. צעיר, יותר, שיבוייו לחינצל ממנה קטום יותר, וכבל שעולה

גיל תרוולה – המחלה פחות מסוכנת. פרום' מריון

"שיעור התמוחה הפתאומית של אנשים בוי 40

פלוס כתוצאה מהתקף לב עקב טרשת עורקים

גבורו יותר מאשר אצל אנשים בני 60 מלוט. ממני

שאם החולה הוא צעיר, סימן שהמחלה

התקדמה מהר מאד, וחגוף לא הספיק לפתח

"אחוז הנשים הלוקות בטרשת־עורקים בגיל

צעיר קטן חרבה יותר מוה של חגבוים. מסתבר

שהורמוני חמיו הנשיים משפיעים על התפתחות

חמחלת. בגול מכלות, אחרי הפסקת הווסת,

עולה השכיחות של התקמייתלב אצל תושים.

"חפרופיל חקיפוסי של רוב חוברים וחושים

שמויעים אלינו מורכב מעודף משקל של 10

קילו, סכרת, לחץ-דם נבוח ועישון. מי שמגיע,

וקרעים של המחלה נבטו אצלו כבר למני 20-30

שנת. כל אורחיחווים שלו חובול לקראת

המחלה. בשאני הולן:לשמויחים ורואה את

תנכרים עם הכרסים, מחזיקים סיגוריה כמה, ועל

תנדיל מונחים למויקים שפוים, אני משתנע. אין:

יתכן שהם לא מדעים מת חם מעוללים לעצמם.

חרי חם ממש מביאים לכך שכל מערכת נומם

תקרום, אם ומו רוצים לחיות, עליהם לשעת או

ורול החיים. בארח"ב ירדה התמותה בתלוחילב בעשרים אחוים בשנים האחולה

צעב המסקת העישון ומעבר לאורה היים הקון

THE PROPERTY OF

שבין חדרי-הלב, ופועדים באמצעותו מעכר כין

החררים. הפעולה הזאת מאפשרת לתינוקות בני־יומם

להחזיק מעמר כמה חורשים ער שיתחוקו ויוכלו

לחיסול הפרעות כתוצאה מטרשת העורקים, הקוטל

והכל בגלל בלון קטן, שהוא טוב לא פחות גם

מנם קצת שונה מן הכלון הועיר שהוחרר

במקרים שתארנו קורם, אבל העיקרון זהה.

מחרירים את הכלון אל המקום הפגום

בעורק בתהליך הצינתור, מנפחים ומרחיכים 🗖 🔼

את המעבר הצר בתוספת החדרת חומרים ממיסי שומן.

ההרחבה הפיוית וההמסה, הכימית מחרשות את זרימת

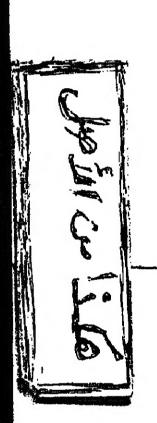
לחמים קרישידם היא אחר החירושים המרהימים

שבכוחם להציל את מי שלקה באוטם שריר הלב.

אותם הומרי המסה חרישים מצילים היום ממוות,

דרכים להלחם בה.

17 Bipepio

דומוציא

אין שום גינדור כיכנאל. מזדקרים דרדרים. איכרי המושבה בת ה־85 נוטשים את השרות הצוברים הפטרים. בניו של ישעיהו קרמר כבר עושים כסף מבורקס. אנשי ארמה גאים. הם לא ישפילו עצמם לכקש נדבות מהמנושלה, כמו שאבותיהם לא פשטו יד לפקידי הברון. ערכיי הסביבה שוב אורכים לחורכן. חסידי ברסלב כבר בפנים. מאמינים שמכאן תבוא הגאולה.

מאת שרית פוקס צילומים: ראובן קסטרו

א דית ירוק אלא רית צהוב – רית בורקס שמ־ נוני מקרם את פני בכניסה ליבנאל. הוא נוקע מן הקיוסק המשווק בגאווה את "בורקס הכפר". הקונדיטורים הם כניו של החקלאי ישעידו קר-מר. כניו מאסו בהפסרים שהערים עליהם הכרוכ הסיני בר. בניו מאסו ביתנטרים שתערים עירובו הברוב המדבית בנידולו הצטיינו. ברוך המוציא כורקס מן הארץ. אם היה מוציא פלפל, מלפפון או כרוב, היו עכשיו בני קרמר אוכלי לתם חסר של הבנק. לב האב ישעיהו נשבר כיום שבו נטשו בניו את החקלאות. לא כן גוש. בן 72, עיניו מטתמאות. חורש בטרקטור זקן המרקר על פני כל אכן בחום של עד 47 מעלות. השבוע נפל מן הטרקטור. נפילה ראשונה כימי חייו. בעוד שבוע יירפא וישוב. יקיים את פולחן הארמה ער מוות.

יופיה של יבנאל כת ה־85 אינו מודקר לעין הגכנס כי אין כה יופי. מורקרים דרדרים. שרועות מדרכות סתמיות. שום גינדור של עצים או גינות. אכרי ינצאל – אפם כבוש בחלקותידם, אומר לי אניק קוסטיצקי, נינו של אברדם קוסטיצקי אשר הנציח את זוכה האיכר מן התוצרת שלו, לבין התשומות טיפודי הראשונים בגליל בספרו "בסום האיר הבוקר". הענקיות ויעת אפו של החקלאי לעולם לא חדביק את תאוד התרפסחום של חושבי יבנאל מול מעות הברון הריכית הבנקאית. על פני 135 דונם נידל דוני שרון באמצעות שלידו הוכל השררה וכעל הגינונים בשנה שעברה עגבניות, ארטישוק, כצל, מלפל, חומצה, הצרפתיים, קלוואריסקי – הוא תאור עמירת מפתן ברוב סיני. רו'ת מם התכנסה שלו קובע כי הכנסתו מן

דהסבר הכלכלי הוא משום להסכר: מאו התוכנית הכלכלית החדשה בת השבתיים הוספא שער הדולר, חריש, וריעה, קצירן חריש, וריעה, קצירן והסקירות והסדר נותר הנפשי. המדיניות גולה מן האכרים את לעולם עומרת. "רכות מחשבות כלב האיכר, ועצת הכנסותיהם. כלועה כל מה שהם משקיעים צמוך לפדד הגדל. זבלים, מים, זרעים, חומרי ריסום, ידיים המאה, מושפל עד עפר מפירורי תקצים קטנים

החקל אות לאותה שנה וזיתה 1,495 שקל חדש.

סובב סובב מענל העונות של יבנאל; 85 שנים:

הפקיד היא העיקר", כתב אברהם קוסטיצקי בראשית

״זה מה שכואב לי, לא פגעי טבע אלא פגעי ארם הם המתנכלים לנו".

"אני, אף פעם לא תפרתי לעצמי חליפות. בגדי עבודה וה הבגד שלי. אותי לא יויזו. אבל הבנים שלי, שעשו כרוב סיני הכי־יפה ומוצלח, עכשיו הם נעשו סוחרים".

'חקלאות אינה פרנסה. חקלאות מהווה שטר בעלות של המדינה על

ינו ער שליו מטעם חברון: עד שלאחר תשלומי המטים – מס ארמה, מט בתים, מס דרכים, מס צבא – חוא נותר נקי מכל עמלו, ולא נשארים לו אפילו זרעים לשנח הבאה. פעם תמה אוסישקין לפשר השם יבנאל. ענה לו שסטיצקי כי האל יבנה את מושבתנו.

אכן, שב תשועת אדם, חש האיכרי היכנאלי ערן

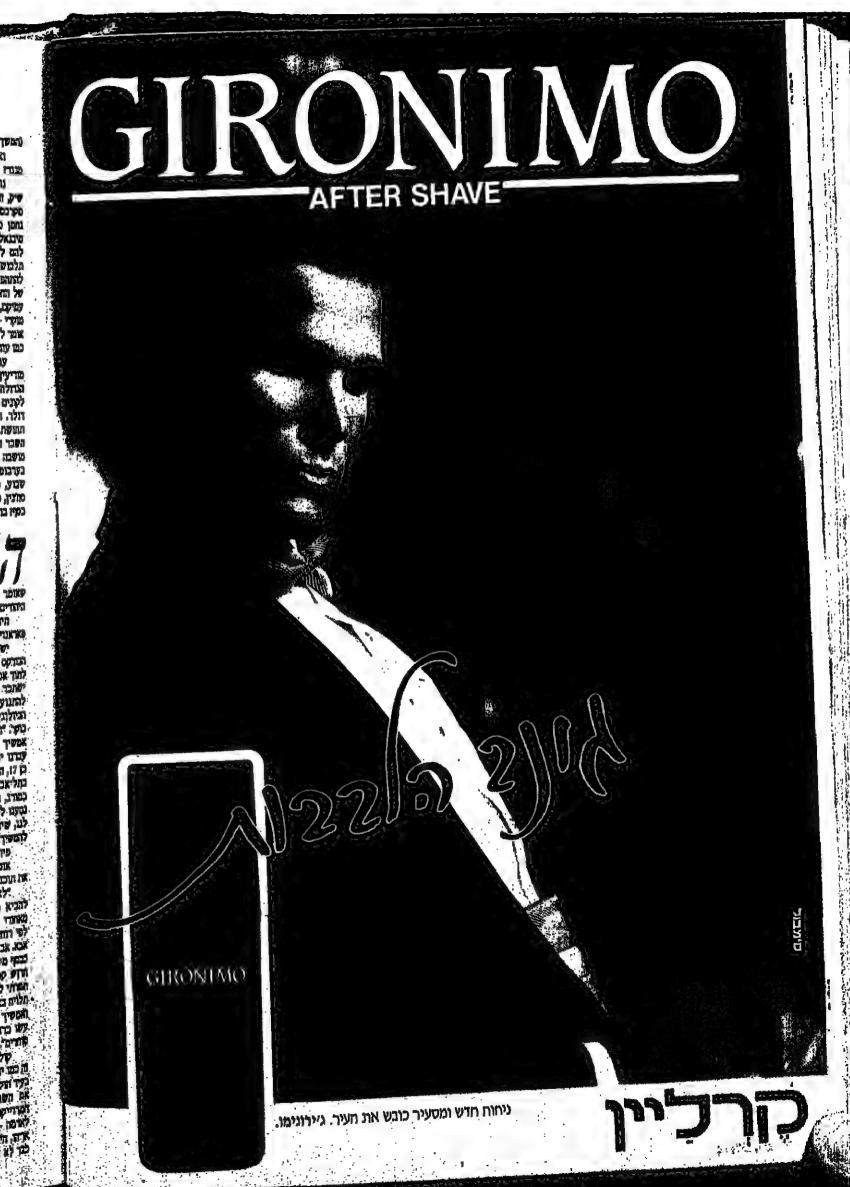
וווסיף פסוק מתוהלים: "כי שוא תשועת אדם".

מוקרי, המחריש את אזני כמרי לכו בשעה שאנחנו נוסעים כגיע מתנורך, וצופים כמטע המנגנו שבו הוא אומר כי קבר 30 אלף דולרו יותו מה שכואב לי, לא מגעי טכע אלא פגעי אדם הם המתנכלים לנו".

(המשך בעמוד 12)

19 צומפסוס

Contractor of the

(רמשך מעמוד 19)

ואלוהים של קוםטיצקי, מקימה של יבנאל, עומד

נושור וזא, שלוחיו – הסירי ברסלב מחצר הרב שים זה הדב שחסידי ברטלב בירושלים פלטו אותו ספרכם בטענה שהוא משים עצמו לכפילו של רכי וחפן מברסלב – קבעו מושבם ביכנאל. לטענתם, טינגאל יפוא המשית אך כדי להחיש את בואה, מוסב לום לאיכוי יבנאל כחולי התולצה להביט בלובן תלמשת השבת של תסידי ברסלב שפלשו לתחומם. לתהפנס ולעשות תשובה. זו למעשה תקוותם הסמויה של החסירים, אם אומנם הסירים הם, כפי שמרמז לי עמיקם, תוזר בתשובה, יד ימיגו של הרב שיק. עמיר ששר - אחיו של ערו, שניהם כניו של עמוס מופרי -אמר ליו "לא נעים אולי להגיר, אבל דם עולים עלינו כמו עורבים החשים את ריח הגוויה".

ערן טוען כי החסידים אורבים בעזרת רשת שריעין לכל בית וחדר המתפנים כמושכה. את הווילה הגיעו שבעבורו הציעו לקנים 60 אלף דולר. המחיד הריאלי הוא כ־20 אלף זולו. היורשים שמכרו את הבית לא עמדו בפיתוי. תששת פלישה של חסידים עמומי כוונות, תחושת השבר הכלכלי. והערבי אורב גם הוא. אנשי יבנאל, משבה שקמה על ארמת הכפר הערבי יאמה, נגועים נערנופוניה מימי ההתנכלויות,הרצח, השוד. לפני שנוע, מספר לי ערן, פנה אליו סוחר ערבי מכפר סונין, סעיד ע'נאים, ואמר לו במתק שפתיים: "אין לך נסיו בוא ואתן לך כסף לגידול פלפלים על ארמתך".

אם עומר ערן להיות ארים על אדמתוז סכא קוסטיצקי, ממייסרי יבגאל, כל כך התגאה כספרו כיו "אומות העולם כובשות לארצות בחרב ובתותחים, ואנחנו בכסף. כמו פאופר הערבי: סיף אל־יאהוד – דהב. כלומר: חרב היפויים – נהב".

היתחלפו היוצרותו והפחד פאראנויהן רגש אשמה קרמוניו

ישעיהו קרפר יושב אצל שולתן ביתו וריה מגש המוקס שהביאו לו כניו – אוי לאותה מנתה – נתקע לתוך אמי, יכול היה ישעיהו לחרוש גם מים. גם כך לא ישתכר למחייתו כיום. אכל הוא חייב להמשיך כדי לחנועע, כדי לחיות. מחזוריות הטבע היא שעונו וביולוגי. ומנו ייעצר אם לא ייצא לשרה בחמש לפנות . כוקר: זהם ורעו את הכל מאתוריזים. אבל אני, אם לא אמשיך בשרה, לא אוכל להתנועע בכלל. גם אנחנו קבונו ימים קשים ולא עובנו. בשנות ה־30 כשהייתי כן זו, היתה בצורת קשה ביבנאל. הלכתי להיות עגלון נתלאכיב, אספנו קש עם גרעינים במשררות, דשנו לשרג, ווצאנו כפות ברעינים לעופות ולחיות, ועוד שהיו לכפר קמא, לטחון קמה מבעם השיבולים שהיו לנו, שיחיה מה לאכול. טוב, כני נששו כי לא יכלו לומפיך. היה עליתם לפרצס את משפתותיהם".

פיו וליבו של ישעיתו קרמר אינם שווים. אופרים שערצת בבכי ביום בו גילו לך לראשונה או תוכניתם לעווב, אני מעירה.

לא, לא, וה מוגום", אומר ישעיהו ורץ פתאום להביא מים מהמקרר, להסתיר את מביו הבעווים מאתר דלת תא ומוקפאת. יתם ודיימו ידיים. זה לא לפי חוד לתרום ידיים בגיל 14 התחלתי לעבוד עם אנא אנא קינל ארמה מפיק"א ואני פריתי את האדמה חום ספטים, שופון עד חעצם, "אני, אף סעם לא תלוית בארת. בגדי עבורה – זה הבגד שלי. אני הקלאי

קלו נעלב שאור באומרת יכח לכוחר ולחקלאיז מו כש יום ולילת וקלאי – האימה היא הכל בשבילו. "לעד ודלכים אנשים למרשים, אבל האיכר – וצא רואה משרה היפה, את התריש המושלם, הוריעה לשוויקת, הקווים חישרים של ותולם, הוא מרבר לאימו - והיא עונה לו. לא, אי אנשר להסביר לך את, היותי מאושר לו המשיכו ילדי, הממשלה הואת

משרר החינוך כדי לקבל כספי פיצויים ולפתוח כוטיק. בסוף הוא ימכור גם את הג'ים העייף שלו, ואת האיטו משנת 72', ויפתח אולי סוכנות לאופנועים. הבעת מיאוס על פניו של גרשון שעה שהוא בועט באדמה: "לעולם לא אהיה חקלאי, גם אם יתנו לי 10 דולר לראש כרוב סיני. כשאני יוצא אל השרה אני מרגיש בחילה. מוף העולם הגיע. אפילו אם תגידי לי שנפלה

גרשון אברמסון. עכשיו חוזרים כל

הצ'קים שלו. מתבייש להיכנס למכולת. אשתו פתחה בוטיק. בסוף הוא יפתח אולי סוכנות לאופנועים.

> בזמן דב יוסף מכרנו מתחת לשולחן תפוחי־ארמה". פניו של ישעיהו מפיקים בוז. "סוחרים. תמיד חשבנו אותם לרמאים. את מכינה, איש ארמה זה איש מאמין. מאמין שיהיה לו, מאמין שבשנה הכאה יהיה טוב, שיהיה גשם. שיהיו תנאים טובים לגידול. תמיד מקווה. אפילו שהמציאות מראה להיפך. אבל סוחר – תמיד בוכה: 'אני אוכל את הקרן' ובינתיים הקרן שלו גדלה. זה אופיו של המוחר. אנחנו האיכרים ירדנו מהסרק. בממשלה רק רבים. אריק שרון הבטיח 192 דולר לדוגם חיטה, ושילמו רק 160 שבקושי כיסו את ההוצאות. ואיך אממן עכשיו זריעה, זכל, ריסוס, סולרי התודשים עפים לי והומו מתקצר".

מישעיהו הלכנו אל בית הבורקס. בנו של ישעיהו מציית לצלם, פותח וסוגר מגרות בורסם ותנוריו. אר כאשר נדרש ללבוש חלוק לבן כדי שהקורא יוכל להזיל דמעה ממש על מד גורלו של האיכר שנעשה קונדיטור – הוא מתעורר מתרדמתו: "אני לא צריך חלוק לבן", הוא צוות, "אני חקלאי, אתה תצלם אותי כמו שאני ועכשיו אני אוציא לך קופסאות של כרוכ סיני. אני לא וזמור, כמקום לארוז כרוב אני אמלא אותן עכשיו בבורקם. אתם רוצים לראות אותי בוכהו לא תראו. ככיתי די. בגלגול הזה כבר לא אהיה חקלאי". ומייך הוא מרכיב מסכה אטומה על פניו: "בכר אין לי געגועים", אומר הקול מבער למסכה. "אני יושב לי במזגן בתוך האוטו, מכסוט. מכיט בשרות, הם לא עושים לי כבר כלום. או מה, אגי לא אראה פלפל נובט. פלפל נובט – זו יצירה. עובו וולי ביצד עובר גידול הירקות מתיכנון ממשלתי ליוומה שטויות. עכשיו אני מומחה למכירות".

רן מוקדי ממשיך לצרוח בתוך הג'ים: לכשלונגו. לפני תודש תיקנתי את מכוניתי במוסך. אנחנו לא וזצים סיוע, אני לא נכה. שלא . פגשתי שם את אחר הפועלים. שאל אותי: מניין אתהז , תמורה הולמת למוצריגו. שיתנו את הריבית שלקתו. שיעלו את שער הדולר ל־3 שית. יצרגו כאן חקלאות ביעילות ובהיקר שאין להם אה 🎺 מרי שנה למקום ואני מראה להם את האדמה, אדמתנו. בבי מלא. מאחיים דונם תרפתי בעמליי, עורף קשות ודע, אך ככל שאנו גדלים אנחנו הולכים יותר לאיכור. המדינה הכי מפגרת באגן הים התיכון נותנת מובסיניזב בעמריטין מביניט או - כבר שנתיים אני מקבל 65 הולר לשון עגבניות, האפיר כזה אתי לא יויוו. את יודעת, הבנים שלי אבל שכר הפועל כבר עלה מחמישה לשמונה שקל לש כדוב סיני חבריםה ומוצלה, ועכשיו הם בעשו אחי אומר לי, כוא בעשה עוד סיכוב, נמשכן את כל אדמותינו ומקסימום, בשנה הבאה, ילך הכל לבנק אם

נפסיד "ארהו, אל תראי את היופי הוח", מוהיר אותי ערן, כי אנחנו בשרה שתילים ירוקים סדיים בצבע עו, "כמקום זה תראי את גרשון". ואכן, מגיע גרשון עם המרקטור שלו. גרשון אברמטון שנחשג לאחר ממגרלי הירקות המצטונים של יבנאל. עמשיו חוורים כל חציקים שלו, למכולת הוא מתבייש להיכנס. כבר מכר כם לו בדיכו איכרים. כומנים קשים היינו מיוחסים. את תכנית העמולים הארונה שלו. אשתו עובה את

פצצת אטום, אביט בעולם כשלוות נפש". "אתה זוכר", שואל גרשון, "איך עמרנו שלושתנו לפני עשר שנים והצטלמנו עם הטרקטרור והכלוריות שלנוז חשבנו שנכבוש את העולם, שנהיה אימפריה". ובאומרו בלורית, כאילו אמר כרבולת. שלושה תרנגולים שמוטי כרכולת בשרה פלפל. מעם, בראשית המאה, כיכנאל, כרעו האיכרים

תחת עול המיסים, ומאסו בפראנקים העלובים שזרק להם פסיד הכרוז קלוואריסקי. ואף הושפלו מן ההשוואות שהישווה אותם לערכיי הגליל המסתפקים במועט. היתה שנה קשה, הלכו לחיפה להיות ענלונים המוכילים תבואה מכפרי העמק אל חיפה. פגש אותם פעם קלוואריסקי הגרהם בחיפה. מה אתם עושים פה? שאל. השיבו לו: אנחנו יצאנו מגלות והיינו לבעלי עגלות. שאל קלוואריסקי: מה פירושז השיכו לו: פשוט, שם במושבה אנחנו בגלות, גלות מהממשלה וגלות מהפקירות. ופה אנחנו בני־חורין, עוברים עם העגלות ומרווחים לפרנסת ביתנו.

ערן, עמיר, וגרשון, שוב כגלות.

בר הוכרתי את הערכופוביה. חררת הפלישה הערבית של אנשי יכנאל. פעם. מספר קוסטיצקי כספרו, חרשו הערבים מזימה להמית את עדרי היהודים. הם ערבו את עדריהם החולים בין עדרי היהודים, את נכלותיהם המיתו ולא קברו בכוונה תחילה. במלחמת ששת הימים, מספר לי אביק קוסטיצקי נינו של אברהם, ישכו הערבים בני הכפרים ג'יבלי אל־ג'רר ורכוריה, וחילקו את ארמות יבנאל ביניהם. כליכך היו בסוחים כי ארמותיהם נכנשות כחזרה. לאכיס משס ככשים של 200 ראש והוא מעסיק את מנסור, הרועה הערכי. נתן לו למגורים ריצפת ביטון עם גג. ניילונים וקני־סוף משמשים כקירות. גם בכפר שלהם לא היה להם יותר מכך, אומר לי אביק. מנסור הביא את כל משפחתו, הורים ואחות. אכיו הנכה מתנודד על רגליו המשוחקות בישיכה מזרחית, ופניו צופיות אל הרי נפתלי. להיות רועה, אומר אבים בתום, זה לא כשבילי. זה טוג בספרים וכשירים. צריך אופי, לשבת כל היום ולתפוס ראש. זה טבוע בהם.

השלווה הערכית הגרולה. היהורי מאבר את . ארמתו. הערבי נצמר אליה. היהודי – מאכער גדול. - הערבי – שווייה שווייה (לאט־לאט). האם גם מנטור חורש את רעת אכיקו מי יודע. יואל צימרמן, שנעשה שר הווץ של יבנאל להסברת הכשל הכלכלי, מסכיר פרסית. "באים סותרים ערבים ומציעים: תגדלו מה שתרצו, לא במימון ממשלתי. כן, הערכים אורבים ירברו איתי על סיוע למושבים. שיתנו השכתי מיכנאל. אמר לי: או, אני הייתי אצלכם. שאלתיו מה עשית שבו השיב: אבא שלי ישב על אחר ההרים לפני מלחמת השחרור ומאז אני וכני עולים המשם בו גרגר.

צימרמן אומר לי כי הסקטור הערבי נמצא המדינה. הוא מגבש לאומיות, וכמרכז הוויית הקרקע. "זוחי בריוק הווייתה של ההתישבות היהורית בארקיישראל. כי מהי חקלאותו חקלאות אינה פרנסה. חקלאות מחוות שמר בעלות של המדינה על הקרקע. מכר אמר סמילנסקיו אם חקלאות כאן, מולדת כאן.

לילת כיבנאל, ותלמידי חרב שיק יושבים בבית הכנסת ומסכירים לי כי הגאולה תכוא מיבנאל. כך בדיוק שמעו מעי זורב שיק, המכונה בפיהם אדמריר. יצרוק הרור, ככנותו עצמו בשם צדיק הרור, מרמו הרב שיק - והרימוז הוא לצנינים בעיני מאמינים ברסלבים רבים 🚾 כי במותו כרבי נחמן מברסלב. יך ימינו של (דומשר בעמוד 59)

27 Hibebio

מהעמלות על עסקים נוסבים

הכנק הביעלאומי הראשון עושה זאת שוב והפעם ווידוש מתפכני הכנק הכינלאומי הראשון טושה זאת טוב והפעם חידוש מופטב בתשבונות הניטקיים. החשבונו מסקי משתפרי המחזיד לך 60% מסכום העמלות על הנידול בהיקף נסקין בחשבון. הזור העתלות ילך זינול ככל טפילותך הנטקית תבבר. מעתה כאשר מעביר עסקים לבינלאומי הראשון תוכל לשלם פחות עתודה כאשר מעביר עסקים לבינלאומי הראשון תוכל לשלם פחות עתודה כא לקיה ומכירה של ניירות ערך, הפקרת שיקים רוורים. נסקות יבוא זיצוא, עמלת תליפין לקניה ומכירת מסבט מוץ וכן פחות ותי ניהול חשבון זינוי פקרון משתרה.

איך פועלת השיטה החדשה:

בכינלאומי קובעים לך ..כנוים ראשוניי. בהחחשב כשולת
ששילות כשלושה חוורטים האחרונים. אם הנולת או הקוף
ששילות כשלושה חוורטים האחרונים. אם הנולת או הקיף
נסקין בנוק ברבעון העיכוי וסכום הטחלות עולה על ה..בסיסי
יחורו לך 690 מסכום הנחלות הסודף. סכום הביש החוש
שיקבע יהיה סכום הנחלות ששילות בקועל. סכום חברים החוש
שיקבע יהיה סכום הנחלות ששילות בקועל. סכום חברים החוור
שיקבנו לך ביד רבעון, לא יהיה נחוד חסכום הבסים החיובי
שוקבע לך ברבעון כלשהו בעובר.

הצבה מיוחדת ללקוחות חדשים

אם עד"ן אין לך -השוכון עסקי משופרי בכילאותי צפי לו רמה נאה, הכוק משניק לקחות חדשים הסכה מיחדת, ה-כטיש התחולמי למעסרפים חדשים יולף של שיח לרכעון כלכר. כלומר, אנו חניט בכינלאותי להיקף עולנות של לדונמא 2020 שיח לרכעון יחדיר לך הכוק 21260 שיחן

עד 10,000 שייח החזר עמלותו , כביולאור אחת יבול להגיע להחור מחלות של 2000 פייח

לכל רכעון! האם אנה מכיר עוד כוק שמחויד לך שמלות? ועוד בסכונים כאה! חכל על כל יום שאחה חשלם שחלות מיוחיות! פחת - חשבון שסקי משופר - כבינלאווי כבר היום! . פרסים נוספים במניפים.

יהונתן גפן

אני מעדיף חופשה

לטלוויויה, הרי זה הטלוויזיה של המשלה, אז הם כטח לא משקר רים שם, בטלוויזיה, ואני רואה את ותשרירישרות, ואני מאמין. אני מאמין שתשתאומה הוא לא משמין. מאז שראיתי את התשרור הזה הכית שלי מלא בטטות, והמשפחה נסוחה מרוב עמילן. וכמה שאנתנו מגודיםו... אמרו כטלוויזיה שמי שמנוד כלוכצ או כפיס או אבא עארף, הוא ווכה והמרינה זוכה. בעיקר המרינה. אבל אני אוהב את הארץ, ואני מגרד. אשתי מגרה. הילדים מגרדים. תיכנס אצלנו ננית, תחשוב ניכנסת לכלוב של באבונים. תורוק בננה. קה פרי ותהיה לי בריא.

וגם הלכנו ליריד ומעונו, כי אמרו ללכה. וזה טלוויזיה, ואומרים את האמת. אמרים להגוך במים, ואנחנו הולכים עם זה עד המונג אתה יודע שאני רוחץ את כל המשפחה בדלי אחרו כי זה המצב, ואמרו נטלוויזיה, וככה זה, אין תכמות. זה לא נעתון שאתה פתאום יכול לראות זמרת שעוה מפרסמת כנק, שוה לא יכול להיות, כי אם הא צוענית או מאיפה יש לה כסף לחיד ככח בבנקים: אבל מלוויזיה זה סלוויות. כל מלה – כלבוטקו. ואני האמנתי לום, לאלבדט פירות שמכר לי אבוקרו עד

שהילדים נהיו ירוקים. אתרי התשדיר על הסיבריות התחלתי אפילו לעשן תולעים. אפילו שתולעים זה

או שתיקחו למשל את חשחקן הקשיש הנחמר הוה, שיוטר עם הפצצה ההיא ואוכל יוגורט, וכשכל הנעדים נופלים הוא עוד רוקד כמו חדש, ואפילו נשאר לו כוח להגידו יוגורט כל החיים. וגם אחרי שהא מה, כאמצע המכצע, אנחנו המשכנו להאמין ל... חשתו את העריג'ידר ותראה הכל מלא, כשבילו וה רני ונשבילך הלב, ובקושי נשאך מקום לאכטיח. העיקר שהמרינה תיוכונ...

ואנה אני לא משלם! הראשון בארץ! רק שלא יסו לי או המכשיר, אפילו שעוד לא שמעתי על אחר ששים לקו לו אינה מכשיר מהכית. אבל זה מפחיד, א משלמים. כי הם יוועים מה שהם אומרים, שם נשלוויות. כי אם גם לתם לא נאמין, למי שנאמין: תנה ים לך את התשויני הנעלא שלהנה סע באומובוס מגיע נשלות. אני רואה את זה, ועוד מעם מאמין להם. שכן פיש לי את הסובארו הצחובה שלי, ורץ לתפוס אשונוס ולהגיע בשלום. רוצה אלוהים שרווקא הששמם הוה נכנס במשאית זבל, ואני מגיע בשלום להיה... ועדיין מאמין לחב, כל הומן מאמין להם, כי

כלי ואמונה מה בעשות אני אומרו זון אוטוכוס ואריב, השחקן הדוא שכה כאמת היה מבוגר מאור, זה באמת חשוב לגוד כי הפרעה, ווכה, פים זה מנעיל אוחי, סיגדיות כל ואני כמו כל אורח נאמן, מבצע, משתף לטלה מאמין, רק שתכל יהיה בסוד, שלא יגידו שאני

דם נם אומרים "אל תתקהל סביב הפץ חשור", האי כבר תרשיים לא מתקהל על אישתי. אומרים שלתו ציין לאכול כדי לא להידדם בדרך, והמבארו אי לבר נקאית כמו היבוי ומיי במוף הלילו. כי ככה אוים כלי מויל עשטום, ארץ ישראל יפוד. הנורה לליום ושלום עכשיו... ושלם אתריכר ער שתפסתי שום על תנ, את התשריוים, האלו

שוי הנפחי לתאמין להם, אתה שואלז. כשהם שמשם ישראלי ממש כמוהם, אם לא יותר, אבל שרה האירו לס ה'אני מעריף תומשה בישראל". עם כל לך משהו, כשאתה רואה את חילב המפגר של האהבל שונים שאנה רואה יודדים מאיפובים באילה ... הומא לוחץ תמיך על כלי הכשונוים של הפעליה מיד דיים למו ביכצתבי היום בשצר ובכך תופך רבכת אבספרם לאוסתום פאסן ואבא מיד יכוע בגר תשפט אבל משאתה בגוע שלה דרשים התפועה מעורד אותו בראשה בקורה

ואתה שוכב על שפת טאבה, שפעם גראתה כמו העמוד המרכזי של ה"פלייכוי" והיום האזור הזה גראה כמוני. זכחופשה שלי, האיש האחרון שאני רוצה לראות זה אותי. אתה מתבודד על מזרן בלב יםיטוף, מנסה להקשיב לעולם הרממה, אכל מה שנכנט לך לאוזניים זה "מושה, תגיר, ככר ניקו לנו ת'חדרו" ו"בראש שלך מטקות

המאמינים האלה שרוצים לטגן אחר את השני. פלוגת

ארזנו כמה תפוחייאדמה לא משמינים, וכמה כרסיסים

לגרך כדרך, וכיוונו את הנידיאו שיקליט לנו

"שושלת" ו"דמרומים" בומן שנעדיף הופשה באילת,

ונסענו באוטובוס, והגענו בשלום, ואכלנו אוחוז בגדול.

תופשת כישראל. וזה כטלוויזיה. זה לא סתם שאיזה

שהגעת למקום הכי־צפוף והכי־יקר בעולם. בהתחלה

אתה אומר: לעואול, ואת המרינה שלי, אני רגיל

לשלם לה, אז נשים לה עוד אלף דולר, זאת לא המעם

כלום. ואין לה אפילו מאיפה להחחיל את הכנף של

שכל ישראלי בטח יודע, זה לא לראות ישראלי במשך

תקומה מסויימת. לראות איזה עם אחר קצת. אסילו

שבוע. רכ אז אתה לומד להעריך אותנו. להתגעגע

אלינו. להבין עם מי יש לנו פה עסק. וכאילת, כבר

במעלית אתה פוגש את כל תחברה מהגליל ומיער

הוי כינרת שלי... אוי כינרת שלי... איך הגעת אל

שולה, מה גם דויר שהן מה הסיפור שלך, מושהו

מה, אכנר גם אתה כאוז אתה עוד חי, זאמקו באמח

שלא רואים עליך... כל המופלאים הללו, שאתה רואה

אותם גם בעבורה, כמלחמה ובשלום, זאין לך שום דבוי

בגרם. אתה לא בועני הם הולילה דרי גם אתה באיוה

הלביא התוא. כאלה דברים, סליתה שניגרדתי, אהז

אתה זוכה. המרינה זוכה. אכל כשאתה זוכה, זה

עכשיו, המנוחה האמיתית של הישראלי, כמו

איך שאתה מגיע לאילת, מסחבר לך נורא מהר

מה אני אגיד לך, שמענו את ה"אני מעדיף" הזה,

המנגל מתקיפה שוב...

צועניה אמרה לך משהו כבנק...

הראשונה ולא המעם האחרונה...

הים הארום?

נקניקו" ומהחוף אתה שומע צעקות כרדיו. לי ולך שיר וברכה. נכון לעכשיו. מקלטי רדיו על כסאות הנוח צועקים חרשות מחל־אכיב ומירושלים. מהדתיים עם ההצגות והחילוניים עם הסרטים. זאיך תנוח, איך: איך תעדיף חופשה כזאת אם אתה לא המארקיו דה סאר לפחותו ועוד כל הזמן לשלם כפול מכל מלון ביוון, איטליה או אטילו בפארים ובקאן... ועכשיו הם גם הכניסו לך את הפיתוי, שעל המים יש ספינת סאוינו שיכולה לגרך ממך גם את כל הגרודים שגירדת כל החיים שלך. בגלל שהאמנת. איזה פסיכי אתה

שהאמנת להם, לתשדירים האלה. אני ניסיתי. אבל עכשיו... גמרתי איתם... לתמיד... שהם יגרדו... שהם יאכלו תפוחי־ארמה... שאלברט יכלע פירות ער שהוא יסיא... ושהמדינה תוכה לבד... שתעריף חופשה בישראל עד שיצא לה

לאילת אתה רואה את האבן השחורה במכה, עם כל מנגל מהתחת... אני האמנתי להם, לקחתי חופשה בישראל, ועכשיו אני חייב לנסוע קצת לאירופה הוולה, להרגע מההערפה היקרה שלי... לנוח מעצמי. להתראות, אחים לנשק... תישמרו על אש קטנה... ושימו לי כמה סיכים בצד... אל תתקהלו סכיב יוגורט כל החיים, זה מגעיל אותי, וכשאתם נוסעים באוטובוט לשלום, או עוברים למשמעה מים, אל תשכחו אותי.

ני אוהב את הראש של שרת הכריאות. לא מומן שמעתי אותה נואמת בער הבריאות ונגד המחלות, כהצגת גאלה של המחומר החוסם של הקיץ "אירמח להידום", אותו גם בכל העיתונים. וכשהיא זוכה, היא אפילו לא מספרת תירגמתי בעוונותי. הייתם צריכים לראות את שרת הכריאות, עומרת על הבמה ומדברת נגר ה"איירם", לך על זה. היא רק כוכה כל הומן, על כמה שאין לה כשברקע תפאורת אירמה, כלומר ביה זונות, פחות או יותר. בנקודה הזאת התחלתי לחבב אותה, כי שרה עם שם כות, שדופקת נאום כזה כריא בבית־זונות, אי אפשר לולול בה.

בשבוע שעכר התכשרנו בעיתונות ששושנת הבריאות, מרובת שמות המשפחה, נסעה כ"וולוו" שלה לתליברוך, כדי לראות מה שלום הזונות שלנו בימים טרופים אלה. היא נפגשה עם כמה מוותיקות תל-ברוך, ושאלה אחת מהן אם יש לה ילדים.

"אני קוקסינל", היא ענתה לה בכאס מפתיע. אבל שושנהל'ה אינה חנהל'ה, והיא לא התבלבלה, ומייד שאלה את הקוקסינל שאלות על סמים לפי חדיווחים היא אמרה: "אתה לוקה סמים קשים: מרוע שלא העבור לסמים קליםו" ממש

למול שוק במגנון פיטב שרקליני לונרון. השרח נישארת כשעה ושות הומן שצריך כדי לענות על חשאלה הגרקוטית ההיא, הבריחה כשלושים קליינטים, וחורה לעניני משרדה השושפים. שהם הלפאי וה'אירס", שתי המגיפות שעשו לך את

אותב או הראש שלו, שושנה, ורק שנהיה ב אם אלשולים לחיים

מנהיג מרר הכורדים בעירק, מולא מוסטפה אל-ברואני, נחת בשדה התעופה בלוד בסודי סודות. היה אכפת לו שהישראלים שכחו להביא את דור גבאי, הירקן מטבריה, ידירו מילדות, להיות בין מקבלי פניו. כביקור חשאי שני בישראל, כבר התארה כיד־המלך בבית משפחת גבאי. כעבור זמן לקח את ידירו מטבריה לטיול בהרי כורדיסטן. בין הביקורים החשאיים החליפו מכתבים ומתנות. הנקודה האנושית שמאחורי הסיוע הצכאי. הכן של כרזאני מנהיג היום את המרד על אש קטנה. מהקשר ההוא נותרו רק זכרונות.

מאת יצחק בן חורין

שום "אל-על" : שהניע מטהרן ללוד באמצע אפריל של שנת 1968, ירד נבר המון ומשומבו, שלא משך תשומת לכ מיוודת. ועום בעניכה וחליפה הגרולה עליו בשני מספרים, מחחתה הוסתרו אקרה וסכין. אנשי הבשחון לא התרגשו. הם ידעו שומוים הנרדף על חייו, רניל להסתובב עם כחסן נשק צמוד, שאינו מתמרק ממנו גם בשנתו. אפילו כפבא לבקר ידידים. משרנות טבעית של חיה נרדפת. מולא מוסטמה אליברואני, המנהינ והנודרי האנדי, הגיע לביקור וושאי בישראל,

וכשלא מצא את מי שחיפש שאל באבובה מתננהן איפה דאדר? המארווים היו נבוכים. הוא לא שאל שריהכטוון משה ויידן זגם לא התעניין בסגן ראש הכמשלה ינאל, אלחן, משבלי פגיו ידעו במי מרובר, אבל טעו כחערכת עוצמת הרגשות ופירה האולה שיוחש הלוחם חכורדי לידידין הישראלי. עכשיו, כשיבינו המארדים שברואני לא יוותר, חם מיהרו לתקו את השניאה ושליחים יצאו נהולים לשבדיה לאטוף את ראד, חלא הוא דוד גבאי, ירקן ישים משיכון ג' בטבריה עיליה, ולוציא לפנישה עם בראני. ממנש ראשון אוציי מיירה כשום שומיכה נג

בל שבח בתורכיה. הסורים והתורכים מסובכים כסכסון נכולות ישן. התורכים אוכדי־עצות. הם נמנעים מלתקוף את בסיסי הטובחים מחשש לעימות עם הסורים. למרות שעירק, מצידה, נותנת לתורכים חופש פעולה להפציץ את מעווי הכורדים. איבת הכורדים לתורכים נמשכת מימי השלטוז

תחת חסותה של סוריה. היא בותנת להם מקלט לאחר

מוטטפח אל־כרזאני ודוד גבאי בעת הביקור בטבריה ב־1973; פהימה, אשח דוד, עם מכתבי ברזאני, היום; מג'יד גבאי, חבן, עם מיחם כורדי שקיבלו במתנה מברואני (צילומים: ראוכן קטטרו): הוא

העות'מני. כאשר המולא מוסטפה היה חינוק, דנו התורכים למוות את אכיו, המנהיג עבד אל־סלאם ברואני. משפחת גבאי כבר היתה אז העשירה כיותר בכורדיסטן. אליהו גכאי, אביו של דור – הוא "ראור" הישיש מטבריה, אחר מגיבורי סיפורנו – נשלח לאיסטנבול עם פח מלא מטבעות זהב, במאמץ להציל את חיי המנהיג הכורדי. השוחד עשה את שלו. אליהו גבאי אמנם חזר עם צו המכטל את עונש המוות, אכל הגיע יום לאחר התליה. הקשר בין משפחת גבאי לברזאנים רק התחוק. המשפחה היהורית קיימה קשרי מסחר עם עריה הגרולות של עירק. היא היתה מוכרת את תוצרתם של הכורדים זרוכשת למענם את הסחורות והמצרכים הדרושים למחייתם. דוד גכאי הילד התיידד אז עם הילד מוסטפה ברזאני. קשר שנמשך עשרות שנים. הוא נותק ב־1945, כשהמולא בוסטפה נאלץ לכרוח לברית־המועצות.

נו, הרצל, היום תושבי טבריה, מספר: "אבי, דור גבאי, היה עשיר גרול בעסרא. כילר אני זוכר את הטירה שלנו. אבא קיכל במתנה כפר שלם על שרותיו, והאיכרים הפרישו לו שליש מיבוליהם. כשעלינו לישראל, לא יכולנו להכיא כלום מהעושר הזה, ואבא נאלץ להתפרנס מסלילת כבישים. אחר־כך קנה כבשים ורעהאותם ליר הבית כטכריה עילית, ובסוף היה ירקן. משפחת גבאי עלתה לארץ ב־1951. בעבור שנתיים חזר מוסטפה לעירק. מאוחר יותר החל לעשות כותרות. אילו ניסה דוד גבאי לספר על ששריו עם המנהיג הכורדי המהולל, היו נדים לו בראש כמו לתמהוני. ימי תפארתו נשכחו. מי יאמין

לירקן השקוע במכירת עגבניות זכצל? עד שנמחצית שנות הששים החלו גורמים שונים להפש בטבריה אחר כשם "חוואנ"ה חינו", יוצא בורדיסטן. שם כוה לא נמצא במירשם האוכלוסין. איש לא העלה בדעתו שחוואג'ה חינו ('המכוכר המחונו") הוא כינויו של הירקן הטכרייני חישיש. "יום אחר" מספר מג'יר גבאי, "שואל אותי מוכיר העיר אלי ענתבי אם אני מכיר אחר בשם חינו. אמרתי: זה הכינוי של הרוך שלי, ושאלתי מי מחפש אותוז אמרו לי: מוסטפה ברואני שאל על אתר בשם חינו שעלה לארץ ב"31' ולא מצאנו אחר כזה במירשם התושבים".

מג'יד עכר בעיריית טבריוד. "בתול המועד פטו של שנת 1964 או 1965 באן לכיתנו שבטכריה עילית ארבעה אנשים וביקשו להענש עס דוד גבאי. הם סיפרו שהנשיא השני יצחק בן־צכי ז'ל התחיל ולא הספיק להשלים מחקר על יהורי כורדיסטן, ועכשיו הם מבקשים שהוא יעזור להם למלא את החמר. אכל הם לא שאלו אותו על היהודים אלא על האיוור שבו ישב ברואני. בסריהכל הם ביקשו לדעת אם זה חוואג'ה חינו שום מחמשים".

בשחיו בטוחים בוהותו של גבאי, הפעילו רשמקול וביקשו ממנו לספר על מוסטפה ברואני. דוד נכאי חשב שמקליטים דרישת שלום, זדיבר כאילו ירירו מילרות ביצב מולו פנים אל פנים. וכך אמר: כשהלכתם לרוסיה בשנת 45, שלטונות עירק רצו לתלות אותי, האשימו אותי בעזרה לכם. אמרתי שאילצת אותי לסתור עכורך באיומים על חיי וחיי בני (משך בעמוד 28)

1974 עד 1974 היד שנים של שיתוף שעולה בין ישראל לבין המורדים הכורויים בעירק. ראש הממשלה

חיים לבקוב: "בהרי כורדיסטן הגשתי לברואני צילום של

גכאי. הוא נישק את התמונה, הניח אותה על הראש,

ולפתע נתקדרו פניו. הוא הצביע על טלאי בחולצה של

הירקן הטברייני ואמר: 'חוואג'ה חינו הולך עם הולצה

קרועה: זה בושה לישראל".

לשעבר מנחם כגין אישר לראשונה כפומבי את דכר הסיוע הישראלי, אשתקר אף נחשף צילום משותף של כרואני וחיימקה לבקוב במאהל הסודי של המולא כחאג' עומראן. על מי ריווחים זרים מאותם שנים ריתקו הכודדים שתים שלוש דיוויויות עירקיות לצפון המרינה. הצרר הכורדי המא רוכא. לא כן התסיסה הלאומית של המוררים. היא עדיין קיימת על אש קסנה, כחמיכה ועירור של האיראנים. כדור משחק כמלחמתם ננד עירק. את המלחמה הקשנה הואת מנהינ כנו של המולא המנוח, מסעור ברואני.

חוק יותר מתפרצת התסיסה הבורדית בניורה התורכית של כורדיסטן ותנובלת, מלבד תודכיה, בעוד שתי מדינות נוספות בנקדוב – מוריה ואיראן – ואי מדרת לתואמן), אלא שמשיפות הכורדים מפעחיהם כהרים על הכפרים התורכיים נרחקות היום, משום מה, לשולי החישות. אבוררים, אנב, פועלים כאיוור הדא

הלילוג. הוא בוכה, אני בוכה, חוא כוכה, אני כוכה'. התכרר לי שזו חברות ברמה שאנתנו לא מכירים. חברות שתרמה רכות לאמון של כרואני בנו,

לאם לאט נרגעה, קמו על רגליהם והחלו להחליון The state of the s

תשומת לכ מיותרת בסכריהו חיימקה לכקוב, בן יכניאל שעסק בענייני מיעוטים והיה מעורב גם בשרשה הואר, מספרו "באתי לחנות הירטת של הזקן ואמרתי לו שאני מבקש את סיועו לחקור מסתנן שבוי שמרכר כוררית ואף אחד לא מסוגל לרוכב אותנ. במהלך הנסיעה הודעתי לזקו את האמת, שברואני כארץ'. גכאי לא ירע אז דכר על קשר כלשהו של ישראל עם המנוויג הכורדי. הוא התעלף לי ביריים

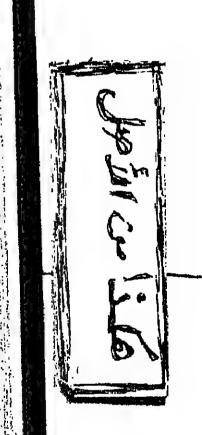
כשהשניים נמנש פנים אל פנים, ופעם גבאי כך שביסה להשתפת ארצה ולנשק את רגליו של המהיג ובורדי. ברואני תפס גכתו בזרועותיו של הוסן משברה ולא נתן לו ליפול. גבאי ניסת לפחות לנשק את ידיה, ברואני נאבק איתו למנוע גם את זה, ותנד כורי מאבק אחוו השניים זה כוה, עד שברעו-על ברכיהם מאוכקים ופורצים בככי. ברואני שאל 'מה שלום ציון, וגבאי שאל צנה שלום שירותי אואמר"

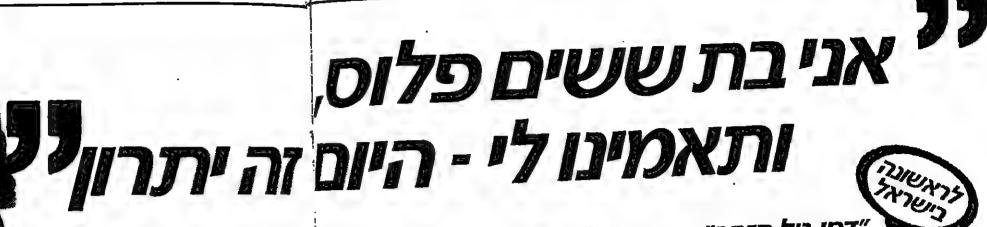
ו שמים. מי חי, מי נפטר, מי אקנו מי נגרנו, לבקובו נפאי נשאר ללון עם ברואני, אך שניהם לא יכלו, לעמם עין כאותה הלילה. כבוקר שאלתי את ברואנים

האורה יוד מהמטום, הכר את מקכלי מניו, יברואני התאכסן בכית האיחה כמרכז הארץ.

HIDE01024

25 Bipeain

"דפי גיל הזהב" - אוצר שלם של ידע, הנחות והטבות אך ורק לבני הששים פלוס, מופץ עכשיו חינם בבתי הדואר של תל-אביב והמרכז.

מי רשאי לקבל את הכרטים? איך מקבלים את

ניגשים לסניף הדואר הקרוב, מציגים את הספח ומקבלים את המדריך. את הכרטיס כדאי לשמור תמיד בארגק או בכים

מציגים את "דרכון הזהב לחסכון" - וזוכים בהנחה ו

מכתב עם ספח לקבלת המדריך וכרטיס "דרכון הזהב לחסכון" נשלחו לבני הששים פלוס באזור תל-אביב והמרכז.

כיצד משתמשים במדריך? ואיך חוסכים כסף?

מותרוים בסיווג "צעצועים" ומוצאים מיד.

כל-כך פשוט. כל-כך כדאי.

תאם לגיל הזהב יש חרבה יתרובות.

ששים פלוס. אבל חיום יש זמנים חדשים, ואיתם רעיונות חדשים. כששמעתי שחברת "דפי זהב" החליטה לחוציא לאור את מדרין ידפי גיל חזחב" פשוט התלחבתי ספר של ממש, המחולק חינם, ובו מידע רחב ומקיף על חקשור בחיינו ובזכויותינן, "אזרחי גיל חזהב" בני חששים פלוס. כל זאת לצד רשימה מכובדת של חנויזת ובתי עסק המעניקים לנו הנחות. וחטבות באמצעות "דרכון חזחב לחסכון ם, מה אתם אומרים? נחמד, הא?"

מדריך הנחות והטבות לבני 60 פלוס

(חמשך מעמוד 25) משפחתי. נתחי כסף לקצין משטרה וככה ניצלתי

לימים התברר למשפחת גבאי שבטבריה כי מוסטפה כרואני אכן שאל את הישראלים שהניעו אל מעוזו בהרי תאג' עומראן, אם הם יכולים למצוא את ידירו תואג'ה חינו. וכשאמרו לו שגילו את חינרגבאי, הוא ררש הוכתה שהאיש חי בישראל – צילום והקלטה קולית. החמונה ודרישת השלום המוקלטת נשלחו

למנהיג הכורדי. הוא האוין לקול ושוכנע. חיימקה לכקוב: "כשפגשתי את מוסטפה ברואני בסעם הראשונה, השאלה הראשונה שלו היתה 'מה שלום ראוד'. הייתי המום. אחריכר, כל מי שהלך לפגוש את ברואני היה צריך לעבור דרך טכריה, למסור פריסת שלום אמיתית או שקרית מדוד גכאי. כשאני הגשתי לו צילום של גכאי, הוא נישק את התמונה, הגיח אותה על הראש, אחריכך התבוגן כה בקפידה, ולפתע נתקררו פניר. הוא הצביע על טלאי בתילצת העבורה של הירקן הטבריייני ואמר: 'חוואג'ה חינו הולך עם חולצה קרועה זה בושה לישראלי. הוא היה נסער. רק או התברר לי לראשונה עד כמה חוק הקשר שנין ברואני וגכאי. ודרכה מעכר למה שציפיתי. בעקרא, העיר הגדולוו של חבל ברואן, לא שכתו את הנבאים, ובראשם את תוואג'ה חינו, שהיו מממני החקלאות, שנתנו כסף לגידולים. לא היה איש שטען כי גזלו אותו או לקהו גרוש מיותר".

כשיו עמר ברואני על חירוש הקשר עם ידיך 👝 🔄 הנפש מישראל. יש הגורסים כי הקשר המיוחד הוה סייע להגברת אמונו כישראל, מעבר לזהות האינטרסים של שני מיעוטים כמרחב הערבי הגרול. כבית משפחת גכאי כטכריה שולפים היום תיק עב־כרט, וחושפים לראשונה את חליפת המכתבים שהתנהלה בין השניים. ברזאני, כורי כודיסטן הוא מלך, אכל את מכתכין לירקו משבריה הוא חותם במילים "המשרת שלך", או לכל היותר ב'אחיך". המכחבים בין תאג' עומראן, רכס ההרים החולש על צמח עירק כגיזרת הנבול עם אירן, לבין טבריה, עוכרים כמסירה ידנית. כך גם נסללה עוד יותר הדדך ללכו של כרואני. מג'יר גבאי מספר: שלתנו לנרואני גם בגרים, בושם, חכשיטים, כלי זהב ומשקפת. חפרתי שלוש חליפות לילריו וקניתי מעיל פרווה לאקחרי.

מכתכ אופייני של ברואני לגבאיו "לכבור האח היקר, דאור, ונוואג'ה חינו. מה שלומך וככורך. אני שואל בשלומכם ומצבכם ומנקש לדעת מה שלום בניך ואחיך. קיבלתי כשמחה את סכתבך האחרון. קיבלנו מכם את המתנות היקרות. אני מודה לכם מאר מאר ואני מבקש מכל ליבי שאל חכבירו על עצמכם במשלוח מתנות יקרות. תשלה רק דברים טימלים. אני מתפלל לאלהים שתהיו בריאים ווו תהיה המתנה הכי יקרה. שיהיה שלום וכבור עליכם. מוסטפה

וכמכחכ אדר כחכ ברואני: "שלתחי לך 18 מקטרות, וגם טבק משובה כמו שהיית רגיל לעשן... אני מנשק את העיניים שלכם ועיני האחים והילורים סלכם, ומקוה שומצב שלנו יסויים בנצחוך. הירוש הקשר עם ברואני ושחיר לגבאי את יוקרתו ופעמרו הככיר בעדה המורדית בארץ. ביתו הנשקף על הכנרת נהפך לפוקד פגישות מעניינות. מיני ליר עברו ונקראו שוב ושוב המכתבים המניעים אליו שכתובים בעובית בכתב דהום על נייד משוכח, ללא ציון תאריכים, מקמות, ופיטים וביניים. עניין של בטוון שהה.

כהודמנות אחת בחב דור ובאי לברואני וסיפר לו כי בתקימה שנמלט לבריתיהמועצות, רועים של אחד ילו באיחר סימני זהב. אולי יכול המולא ברואני לנצל את המידע לתופלתו, כרואני השיב לנבאיו ילא חבר לנו בפף וחב באיוור שנות לי מיויע פליו אני יודא שיש נסט, זהב, בחושת, כסף, ברול וסרט. אבל רק כשתהיה לנו מדינה שלנו נוכל לנצל אל זה. אלא שאוצו כמלומה, ולא יכולים להשתמש בשתברים לשתח תעשיה. בשתהיה אפשרות - לא נחמוך מאמץ אני מודה לך על על מציחי הנאה יוניאשים ששלחו. שי חמותו נורוו ביושי.

"לבי כל והדיורת שלו מון אצלי

ברואני היוצא לפרב, על חבריחה לרוסיה. המעצרים הממושכים. ברואני התחיל לככות וכעקבותיו כל הנוכחים. דור גבאי וכרואני התחבקר וככו. אוצרי שם שעות יצאה חשיירה של ברואגי לשרכן הארץ. כשואה ברואני את אורות שירה דמא

معمرة من العرز والود عام عنوالمسترا المسترا ومراحة المراحة المراحة المراحة المراحة المراحة المراحة المراحة المراحة والموحة المراحة والمراحة المراحة والمراحة والمرا

> כשלומכם ובריאותכם. בעזרת השם וכנוכחות ידידינו הנאמנים פה, אנחנו לא נמסיק את הקשר המוב אתכם. הכל הולך בסרר. בעזרת הירידים מישראל אנחנו

מכל מיפגש רגיל של ועדת העורכים, נשמר בסוד

1973. מספר חכן הרצל: "צלצלו ביום ששי בצהריים

והודיעו שברואני מגיע למחרת היום ושלא אפרסם

אסילו כמשפחה". מג'יד כועם על החדעה הואת עד

היום. "לא נתנו לנו זמן להבין קבלת פנים משארת

לאורת המכוכר". כשבת אחריהצוריים כאה לסבריה

עילית פמליה גדולה. איתן הנכר: "סכא ירד לרחוב

לקכל את האורת ואני הלכתי אתו. הם התחבקו

והתנשקי בכביש. אני נישקתי לו את היד והוא נשק לי

בראש. היו שם בפגישה אישים שונים, כל חמולת גבאי

וראשי הערח הכורדית כארץ. כרזאני היה לכוש הליפה

וגבאי בתלבושת כורדית. הוא אמר לסבא: 'עכשיו,

אחרי שראיתי את אחי חוואג'ת חינו, כאילו נולרתי

רואני ביקש להמתגר עם רוד גבאי. נתנו להם

חכשימים – צמיד זהכ ושעון זהכ – לחת כתנה

לאשתו של ברואני. נישקתי את חיר שלו ואמרתי

ככורדית 'שלום רור', והוא ענה 'אחלן וסהלן כת אחי

תשק לי ממצו, הנשתי לו את המוונה. רציתי לצאת,

אבל הוא הושיב אותי לידו. נשארתי אהם. כרואני

הוציא שרקארת והב ושאל את אבי וכל אם נראה לו שוו

פם רחל, או שצריך לחת גם כסף. אבאאמר שלא צריך

האורחים, פתוץ כולם בשירים כורדים. שש שעות של

שירה בציבור, סיפורים וולילה. שירים כוררים על

השניים שותתו שעה ארוכה, וכשחורו לחרר

לחת כסף. הם התחילו לדכר ואני יצאתי".

את חדרו של הרצל. דוד קרא לשם את כתו

סלימה. היא מספרת: "אבא הכין קופסה עם

פיקה למשה דיין שר הבטחון לחתונה שלו

מחדש".

החדטנות השניה ניקרתה למשטחת גבאי בקיץ

גם במכחבו הכא חזר ברואני על רצונו להפגש עם ירידו הישראלי. כסומו של רכר הם נסגשו שלוש פעמים. פעמיים בישראל ופעם אחת בהרי כורדיסטאן. ב־1968 הגיע כרואני לביקורו הראשון. אורי המיפגש עם דור גכאי, וליל השימורים רווי הרמעות שעבר על שניהם, היו לו שיהות עם מנהיגים ישראליים ולפני שעוב את הארץ הפגישו אותו עם עורכי העיתונים. מפגש אפוף מיטתורין של ועדת חעורכים שזומנה כמפתיע ללשכת ראש הממשלה בקריה שבתל אכיב, במקום למושבה הקבוע ב"כית מוקולוב". לא נאמר שב להיות גביר. להם רבר על נושא הפגישה והורשו לקחת כה חלק רק העורכים הראשיים. לאחר שהמוומנים תפסו את מקומותיהם, הוכנס ברואני לחדר. תוכן השיחה, יותר

לימרו את הכורדים שאמור לבובו כדורים.

ישראלי שהיה שם מתאר את האווירה "כשהברנו את ברואני הוא היה מנהיג ככל רמ'ח איכריו, איש חברה. כשהיינו יושבים בלילות, לפעמים עד לפנוח כוקר, כרואני היה שומע הלצות והכמות. בקי בנושאי דת, איש חכם, בעל השבלה עצמית. שלט בערכית ופרסית. הוא ידע שהעולם מתנהל על אינטרסים ולגדכאים אין סיכוי רב. לכורדים אין מטעים, אין פיתוה. אין טעם לעבד את השרות. אם זורעים – באים משוסים עירקים ומסציצים. נשארו המלחמות. זה הענף המכנים היחיד שלחם". ברואני הקפיד לשמור על הקשר עם רוד גבאי גם אחרי הפרידה הנרגשת, כששלה אותו הזרה לישראל. הוא ביקש שיאשרו את קבלת מתנותיו מפני שחשש כי יגנבו אותן ברוך. באחר המכתכים האוניונים, מוד16 באפריל 1974, הוא ריווח לרוד גבאי על שניים מאנשיו שבנדו כו ונהנכו ל"ג'אווש פוליס" (רוצה לומר, השומרים החמורים, זה הכינוי למשמר הגבול העירקי אליו הצטרפו הביגרים. וחתמו המשרת שלך ברואני.

אלא שהוא כבר הריה את הסוף הקרב. ב־6 במרס

סלימה, כתו של דוד גבאי, וזכית: 'כשאבא שמע יצחק בויתוליו

מעוניינים מאד שהקשר הזה ימשך. אני מבקש ממך שתאמין לי שאגי בבריאות טוכה. אני מקווה שבקרוב-מאר נפגש. משרתך מוסטפת אל־ברואני".

תלבושת כורדית מבד האקי שאימץ ללוחמיו ונעליים הצאיות כלי שרוכים. לראשו מצופת המורכבת משתי כאפיות ארומות השזורות למטרה אל חוט השערה. העוני והמחסור בתחמושה

הרגשתי שאני נמצא בכורדיסטן, ורק עכשיו נוכדתי שאני בישראל". חליפת המכתבים נמשכה רוד גבאי כיקש לערוך

בקרוב". אחר מספר חודשים נשלח דוד גבאי לתרי כורדיסטן. ישיש בן 86 שלא נרתע מתלאות המסע כאוויר וביבשה, כולל נסיעה מפרכת במשך ימים אחרים אל החרים. הוא יצא עמוס מתבות – בגדים ותכשיטים – ונהנה שם משבועיים כלתי נשכחים. כשביקר בכפרי הכורדים, גילה שעדיין תוא נחנה ממוניטין. לא שכתו אותו. נכבדי כפר עקרא אפילו ביקשו ממנו שישתרל אצל המולא מוסטפה לשקם את בתיהם שנחרסו בהפצצות העידקים. כלילות ישבו

נמלטו לארהיב. מנחינ וצמיד הכחדי במשך שלושים

שברואני מת, הוא ישב על הרצפה והתחיל לבכוח. היה באבל, לא אכל, לא שתה, לא פתח את העסק. היח יוצא לנבעה להתבורד. חציישנה אתייכן גם וווא פת".

אמר למלוויו כמו מתוך חלום: "כל הדרך מטבריה

אחד ממכחבי ברואני לדוד וכאי: "כולם מה חבריכם, שולחים לכם שלום

ושואלים לבריאותכם.

המצב, אם ירצה אללה

החברים והנאמנים, עוד ישחפר. אנו לא תוסבים

מאמץ לשמור על היחסים

תטובים עם החברים

שיחס וה יהיה טוב".

בארצכם, ואנו מעונינים

ובעזויתו, ובמאמציו

ביקור גומלין. ברואני ענה לה "אני מקווה שוה יסודר ברואני וגבאי בממה המורדים ופיטפטו. הירען מטבריה

שפגש את ברואני בהרי כורדיטטן, מתאר אותו כמחסן נשק נייד, 24 שעות ביממה אחת כשניה, ולגופו שתי הגורות כדורים ורוכה צ'כי ארוך קנה פלום אקרה הצי אוטומטי, מהמניה כפנים ועוד שתיים בתגור, וכידון מחודד עם סוור על הציצב. ברואני ניחן ככוח פיסי רב ותושים מחודדים של אדם נודף. ראיה למרחק, שמיעה של חיה, ויכולת קליעה

1975 רוכא וזמרר. חלק ממנהיגיו וכרואני בראשם שנה סיים את חייו בגלות. ב־1979 (פטר מכריטן.

תוצאות - עם יימרזיתיי פיסת "טרוית" פתעות למענך עדי הצוות הרפואי ב־INTERNATURAL ניד יוק, ראראיה שלך – בלעדית עבוד שיפה ההרויה שלך. הכמשת והמשקח השחיצרי – העשירים בריטמינים וחיטילים רבים, 27% כל תודפח – יעיקו לך ושושת שובע ועד כדי תחליך ההרזיה.

תוצאות - בדיסקרטיות

תוצאות - בסילוק השומנים

ציד שו הצמופחקן למרזי מורית מתאים עבורך הצוות הרפואי גם תכנית אשית לסילוק ריכחי השומן והצלולים שלך. זוהי תכנית בלעדית: השלכת את התבשירים המיוחדים המיוצרים בנוטחא ייוחדית עשידת מלכיבים – המבטיחה לך את סילוק השומים חבעייתיים שלך.

אם בעיית המשקל העודף היא בעיה כבדת משקל עבורך,

אנחנו נוכיח לך שאלפי אנשים עשו זאת עם מרזי־מזרית

במהירות, ביעילות ובנוחות. גם הם חשבו פעם ש"זה בלתי

אפשר" והיום הם נראים נהדר. אנחנו נוכיח לך שעם מרוי

כמיית שדף המשקל היא בעיה אישית שלך, ובמרדי מודית מכבדים את

וצורן שלך בפרטיות ובסודיות. כלי מפגשים בחדרי המתנה, כלי לצאת

תוכית החרדיה של מודי מודית, מתאמת לך באופן איטי על ידי רופאי

תחברית מבוסטת על הנוענים האישיים וחבריאותיים שלך ומאפשרת לך

מתבוה. ותבמיותו כך ירידה מחירה אך מבוקרת עד הגרם האחרון.

מפוח הבית. ההתקשרות עם מודי מודית היא ישירות לביווך. בנוסף, קווי

הסלפון של מרזי מורית העומדים לדשותך 24 שעות ביממה. מאפשרים לך לאחר

מורת רואים תוצאות. עכשיו גם אתה יכולו

משור על קשר איםי הדוק בתואי דיטקרטיות.

תוצאות - במהירות ובפיקוח רפואי

אכילה מרובה. תוך כדי שריפה מבסימלית של השומנים. בכל 10 ימים יפוזית 197 3-10 קרג בקלות וביעילות.

אם "ניסית כבר הכל" ודבר לא עזר, יש לנו חדשות בשביכך.

10 ק"ג תוך 80 יום! חסון יעל, מחולוו. הערבה 4

במשרדי מרזי מורית ישנם עשרות אלפי שמות של גברים ונשים, נערים ונערות. שהורידו קילוגרמים רבים במשקלם. השומרים על הישגיהם. רביע מהם ישמחו להמליץ לד על שיטת מרזי מורית. התקשר אלינו ואנו נציג בפניך את התוצאותו

שירות מיוחד - להרזיה מיידית

תכנית ההרויה בכיתך תוך 48 שעותו שירות מיוחד של מרוי מורית למענך. ניתן למסור פרטים אישיים לצוות היועצות, לצורך מילוי שאלון ההרשמה באמצעות הטלפון, בכל יום בין השעות 16.00–08.00. חוך 48 שעות תגיע לביתך תכנית ההרזיה האישית שלד ומיד תוכל להתוויל לרוות.

מרזי מורית על הקו

24 שעות ביממה גם בלילות ובשבתותו

התקשר אלינו לטלפון:. ,02-222903 ,02-222676 .02-225512 או שלה אלינו את התלוש ותתחיל גם אתה לראות תוצאות!

לתכשירים לריכוזי השומן + הוכחות מצולמות + שאלון הרשמה מדעי -ַ ללא כל חתווייבות.

המרזי מורית רואים תוצאות!

י מרוי מורית בעימ רתי תמלך מורני 15 ת.ד. 4456, ירושלים 1043

מפורט לשיטה + הסבר לכמוסות

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

לעשות אותו בדדך לכנדת או ממנת. בון כפר תבור לקיבוץ דברת, או – יותר ותב – בין צומרו מלני לעמר לח, יש תר יפה וענול עם כביש מפותל • אל חך תבור מכפר תבור: אל הפיסנה. חבנסיות על תחר, גדרות האי ם. חשש הישן והחלקות ווחקלאיות של שני תוית מביאות אותנו אל נוף איטלקי ספרנו הארץ. אם אתם אותבים את נופי טוסקאה יש פח משחו שיזכיד אותם. לא ומתחילים לטפס במעלה הכביש לחר. צוין לחכות לאביב ולעונת תפריחה כדי

לים ותקוים יותר. כבר אפשר לראות חוק יותר באור חוך. הסתיו הארצישרא־ לימחאים לכאן מאוד, להיך ולכל מה שרו־ אים ממנו. רואים רחוק.

• אל הר חבוד מכיוון עמילהו כיפיעה ק"ם איזוי מתדק דברת משמאל לכרש, פונום שמאלת, מערבה, לכיוון הכנר חעובי הגדול דבורית. נוטעים כשי לושה ק"ם, לא נכנטים לכפר אלא כמשור כים ישר עד למגרש חנייה גדול שבו תנים האטובוסים שאסור לחם לעלות בכמש הפיסגה המפוחל לחור. העלייה – וק לוכב עד שמתה טון. יש כאן מוניות עם מעום ערבים שמעלים, את התיירים במקירות לחר, תופעה לא כליכך רגילה

עים במחירות שינעונית. מעליהם פיסנת חד דבורה – 437 מטרים מעל חים – והכפר הערבי עין מהל מעל

לשטה תכנסיה הפרוציסקנית. חווים ומס־ אלו וידועה לכל מי ששוטט בחרי קם: וחרדופים. משמאל שעוך שמש קטן. את

ש טיול קל ומעניין שאפשר ריסין או יוון. בעלי רכב פרטי יפנו ימינה הרחבה שעליה אנחנו מטיילים חוחמת הענולה והמושלמת משכה אליו אושים ויתחילו לטפס בכביש המפתל שאורכו תעלה חפורה אבני נזית, שריד מהמבצר מימים קדומים. כאן התכנס הצכא היש" הצלבני שהית כאן. ב־2.5 ק"מ.

> כמו שבול בשמורת טבע שמוביל אותנו מי שבא מכיוון טבריה או צומה גולני, פר בצומת גזית פונה ימינה לכיוון הכפר הב־ דואי ערב אל שיבלי, וממשיך לנסוע ישר עד למגדש החנית. אחרייכן פונים שמאלה

בפיתול הראשון, בשולי שמורת חטבע, עוצרים ליד רחבה קטנה שאינה אלא מש־ עמק יורעאל. מבט על גגות הכפר דבוריה והמעבצות החקלאיות בחום, ירוק וזהוב.

. נצרת עילירב חוזרים למכונית ועולים לפיסגת. עוברים מאד, בין גדרות אבן ועצי זית. בשער הרחזות, שער בדול שבנוי בכניסה מורדות ההר הוכרזו כגן לאומי,

בחצר המינזר אפשר לנות בחורשת האוד נים. שולחן אבן, ספסל וברו עם מי שתיה. מהמאה הרביעית לספירה נהפך התבור אפשר להיכוס לכנסיה. חלון בכנסיה פונה בר את כפר תבור ואחרי, קילומטר וחצי מזרחה ומעוטר בטווסים. הריצמה עשויה קרה "נס והישתנות" (טרנספיגורצית) של עץ וניתנת להרמה כדי לאפשר למבקרים לואות את חסלע הטבעי, פיסגת החבור. בכנסית פסיפטים שמתארים אירועים חשובים בחיי ישוע, העומד במרכז, ולידו משח אוחז בלוחות הברית וחשליה פט" לב (1099) ניכבש ההר ע"י טוקרד, וסיך רוס. בצד השני – אליהו הנביא ושליחי לכביש אין שוליים. לנסוע בוחירות בפר XXXXXX

ותלולות לרחבה מרוצפת בבלטות אדו׳ מות, ממנה יש תצפית דרומה ודרום מור" חה. ביום בחיר ואחרי הצהרים רואים טח קפיצח לגלשני רוה. מבט נחדר אל מכאן את את את פאחם בראש הר אמיר, שעות הביקור בכנסיה הפרנציסקויה: מים בקשו כסולות, שלוחת צפון מעובית של את פסגת הגלבוע ואת המצוק של כוכב בבוקר עד 12 בצחרים ובין 3 ליפ אחהיצ.

מכאן מומלץ לחזור ברגל בחורה לשער ולפנות לדרך חצרה שמובילה לכיוון הכנ" סית חיוונית עם מכיפות האדומות. חיא סגורה לביקורים, אבל חדרך אליח יפח סלמים. למרגלותיו גם כפר איכסל של מורדות ההר הוכרזו כגן לאומי, וכל החו" קשות וכמר תבור. תנלים סביב. עצי ער אציל (עלי דפות) בת טבע וכולל את כל צמחי החורש. הם גם אבן נבולי בין שלוש יחידות נוף.

רש חים־תיכווי מסביב לפיסנה הוא שמו' וורובים ואלות, עוזרד וקיסום. בסתיו פור חים על ההר חצבים וחורשפים, במיפוח הבולת של מזרח הגליל התחתון (בכיוון תדרומי, מעל דבוריה, פורחת בחודשים כוכב הירדן), מצפון מעוב לרחבת הגלי נובמבר ודצמבר חלמתית גדולה. אחרי שת רואים את בקעת כטולות הפורית הגשמים מודחים דודאים וכרכומים ובא" מאוד, ועם קצת דמיון – הנה הולכת שם ביב כלניות, נוריות ועיריות, סחלבים ועיריונים. חקלאי האיוור, יחודים וער׳ בים, הקיפן את התבור במטעי שקדים, באיוור. הקרב האחרון היה כאן ב-1948, ורק למענם כדאי לחזור הנח באביב.

ראלי בהנחגת דבורה הוכיאה וברק למלח" מה בסיסרא, המצביא הכנעני. החל להר קדוש לנוצרים, כי כאן, מאמינים ישוע שעלה להר עם תלמידיו, ומכאן עלח לשמיים ופגש את משה רבנו ואליהו הנביא ואחרי־כן "קרן אור פניו". אירוע זה משך לחר נזירים נוצרים, ובימי מסע הצ"

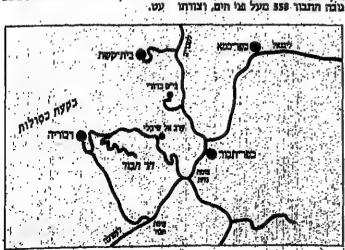
ב־1187 ניכבש התכור ע"י חמוסלמים. תולים. הקאמיקוי שבאים מולכם הם נהגי יוצאים מחכוסיה, ועם חגב אליה – פונים בלא קרב. מיבצרים שהיו עליו נהרסו וו" המנייות מחכמרים למרגלות החר שנוסי שמאלה ומיד עולים במדרנות אבן אחדות חרבו, ומח שושאר עד ימינו הן שתי כו" - סיות, היוונית – הקדומה יותר – והכנסיה הפרוציסקניה החדשה שובנתה לפני 60

העולים לפיסגת הר חבור מתבקשים לבוא בלבוש צנוע. שלט נחמד "נו שורט" מקבל את המטיילים בכוסיה לפיסגת הר תבור, הר קדוש לנוצרים ומוקף כפרים מו־ ח"כ דראושה, בשכנות לקיבוץ כית

התבור ושמורת הטבע, מטביב לפיסנה. מדרום וממזרח לחבור רואים את רמות דבורה הוכיאה והמצביא ברק אוטף את הצבא הישראלי לקרב חראשון הידוע לנו ומאז וישקוט התבור ארבעים שנה. כמי

הנויה ובקעת למלות (בצילום מעלון), ופעון שמש בבניטה לכנטייה משוציסקיה על ושר (משמאל).

31 812**2210**

דא רוצה שייקו אותי לכלבים

נחמה ליפשיץ, הזמיר של יהרות צילום: שמואל רחמני

"מה בסך הכל הבן־אדם רוצה? שיהיה לו נאחעם מקינדער. וזה יש לי. אני רק רוצה שיתנו לילדים שלי לחיות. העולם בגוי כך שלאנשים יש דגל ומקום מסויים שהוא שלהם. אני לא רוצה להיות זרה יותר. אורחת. לתת את הנשמה, ושאחריכך יזרקו אותי לכלבים. אני רוצה בית ואני לא רוצה ללכת מכאן".

> בחמח לימשיץ בספריית המוסיקה בבית ביאליק. היא הארכיונאית ומ"מ המנהל: "אני דוולכת ברוזוב ופתאום אומרת לעצמיו באמת אני כאון לא מאמינה שאני וושבת ברוזוב ביאליק, בספריח למוסיקה, וצלקטים על קונצרטים בונל-אביב הקטנה משיפים אותי".

בכפר אוזבקי קפן, יאנגיקורגן. היתה לי שם חברה טובה, פאטימה". בבית דיברו תמיד על ישראל ולא הא מוכידה חיבה את המול והקרוש ברוך ודא התאמצו לעלות. וכשרצו לעלותן לא הורשו. וכשניתקכל אישור, הוא היה רק בעבורה. הוהיה אמרוו ויש כי תואלואים רעים, בלי פיוט. לפני כמה שנים זה לא יחיה כאן כמו בניטו, שאנשים החזיקו זה בירי ישבה לכתוב את וברונותיה. הניעה עד שנת 64, זה ומתו כך. מי שיכול לצאת, יוצא, היא יצאה, חמן קצר אתרייה באו הוריה, ואחרייכן גם בתח ואתוחה. על כל אלה היא אומרת: אלוהים אותב אותנו. אכל בשנח אחת, 1980, כאמצע הדרך שבין השירה לספרנות, (ממשך בעמוד הכא)

לחבר היקר שלי פרום' אריה וציאל. הוא אמר הסבה לברות כזמן לעומק רוסית. כל שנות המלחמה גרנו מקצועית, למרתי ספרנות בבר־אילן, זאת היתה חצי שנה קשה, היה לי קשה לכתוב בעברית".

מקש למיפור חייה, שיש כו עלילות הצלה נאררות, מאלה מעוצמת הוכרובות. את הבפים הכתובים ופקדה למשמח שלושים שנה נבית התפוצות.

כל המשנהה הקטנה שלנו, אבא, אמא, שהי בות נישארה במיים אורי השואה אלוהים עור לנו

אחרי נפילת גוריק, החלח ליפשיץ לתופיע באירועים קטנים וגרולים, בעילר בתתנרבות, בעיקר באזערות לקהילות ולאיריק. "כל אתר אותב להאזין לשירה. לא רכים אוהבים לשלם בער זה, ורק מאהבה אראמשר לחיזת. הבנתי שפרנסה לא תהיה מוד. היתה לי בקומרכטוריון מורה שאמרתו אלוהים העלה אותר על הבמה, את מצטרכי לרדת ממנה בעצמך, ומוטב יום אחד קודם. התחלתי לגלות קמש מה קמש שם, הייתי מאוד מבולבלת ועצבנית ולא ראיתי את עצמי נוסעת שוב ושוב לחופיע כפרונקם. לוחוישב כארה ב חו היה כבחינת יחציב ובל יעבור. מקומי בישראל. הלכתי

חיום היא יושבת כמשרר חסר יתור, לא ממוןג וטעק שיפון, נטפריה למוסיקה ברוצב ביאליק, יש לה אפילו תואר. חיא ארכיונאית ומ"מ כנהל הספרית. והיא גאה בתואר ובמהות התפקיד. ליפשיץ הבינה בשלב מוקדם ביותר שעחידה כארץ לא ייפנה מן השירת. "כשהנעתי הנה, הביאו אחוי למלון "אספור". החדר חיק מלא זרי פרחית. למזרת נכל הור הראשון והקרנית ושציאת אותו. כשהפרחים של עולרה ושדירו את הראשים, אמרתי לקצמיו את צריכה להתכונן לרגע שבל הסרחים ייצאן, שמרתי על קשר עם

הדממה, ציפור בכלוב. נשכחו חיבוקי המנהיגים שאפפו אותה כשעלתה מברית־המועצות ב־69'. סבתא ספרנית שלקתה בסרטן ונלחמה בו. אשה קשת־יום, ליטוואקית, נלחמת גם על פינה משלה. לא סובלת מתיסמונת של כוכב כבוי. מקנאה ברוסים שיורעים להכיע רגשות. בשבוע הבא היא תיפגוש אותם בארץ. את חברי להקת הייצוג של ברית־המועצות, "אומסק". נחמה לימדה אותם לשיר בעברית.

מאת תלמה אדמון

חיים זה לא שררה שאנחנו הילכים בה בנחת בין העצים. ככה אומרת נואה ליפשיק, וממי לא, היא מוסיפה, השררות שלנו זה לא מי יורע מה. לכלוך בכל מקום, כלבים. היא אומרת גם: אני לא באתי מחוליוור, אני אשה קשת ייום, ליטוואקית.

כלומר: שמונה עשרה שנים אחרי שגולדה נישקה אותה בהיכל התרבות מעל לתוכניה מבהיקת בתכלת לבן, נחמה לימשיץ לא סוכלת מתסמונת רביצה על תלולית אפר כוכנים כברי. חיפוק המנהיגים שוכתה לו באותר יום חמסין, 19 במרץ 1969, כשירדה מן המטוס בלור, זכור לה כהפגנת חום יותר לאומית מאשר אישית. עד היום היא פוגשת בעירים שווכרים את המראסק שהמה סניכה כשהקשיבו למרשות בעורם ילרים. היא שרה 'על אם הדרך עץ עומר' ו'מאמע, שלאנ מיך ניס', ואנשים הוילו רמעות. משהו סעל או כנפש היהרית, היא אומרת, שרומנו את הרגשות מעל

יש דברים שאינם שייכים לקבוצה, או למפלגה, היא קובעת, ואסור לוהם אותם. זה חוק, ועמוק, וטבעי. היא מתכוונת לאהכה חובה כלית שסחפה לתוכת ופרת קשנה מרוסיה שהגיעה סוף סוף לארמת ישראל. ליפשיץ לחצה על כלוטות הפאתום של הישראלים. גאולה כוק - ער היום הן מיודדות – כתנה קטע טעון מלים נישנקות: "על הנמה עומרת יהודיה אחת קטנה, שכמעט לא נשאר ממנה גוף, שנופה נשרף רק זה עתה בשריפה איז גדולה, ואין לה קול עוד. אכל עכשיו אנהנו הקרים אליה... אנהנו שרים אליה בנופות רצים ועיניים יוצאות, קדימה, אל הבמה, קרימה, אליה, אליהם... מה שיותר להיות אחר".

ליפשיק, הניתפסת בקלות לסמלינת, ירצה כנראה לשמור מרחק בין נחמה האשה, המתמודת עם יוסיום ככל אשה, לבין הופרת שיחוות העולם דיגלה ופח מסויימת כסמל. העין המציצה כחלונה עלולה לראות היום חיים אפורים של מי שהיותה סבתא ספרנית שאייפעם, כשנה אחת, נתנה סידרה של 35 סנצרטים בשלמות ודיותר יוסיתיום שלנו. בניריותים חיכו לה נצן לינדסי, נלמון רוקסלר, ליאונרר ברנשטיין וכרכוה מסריימנד. גיודא גוריק ריפו אותוו באן בטיפול נסיכאתי. נראציאני ניצח לה, ו'העולם החה" ראח כה שיצורה די מפורסמת כדי לסקור את פרשה התביעה הכססית ועיכוב היציאה מן הארץ שהמיל על ליששין הנרוש שלה, היום בינשסיין.

Hibeolo 32

३३ साञ्रह्मां

ועולם. נוומה ליםשיק ליחורו אותם לשור ייוצוי

ימום יבקרו כבית הלחקח חציורי שבאומסקי

ירבו לצח כל הסוסים של חוות רולהקה ויעוסן ליפראל

מקצועיים, שחמשכורת שלחם אולי לא נבוחה

במחחד, אבל חיא וושמות בבנק, בעוד חם

להקת "אומטק": הקווקים באים, בלי סוסים

חמה לימשיץ ניקרחה עם אנשי לחקה במלקלור "אומשק" (מברית המועצות, שתנוע לארץ מחרחיים) לאותו מלון בטשקוט, עדב נסיעה הלהקה לסיבוב ההוצעות הראשון בישראל ב־65' נאורני פונטיוקוב, או וגם תיום חמוחל

כמו מעם, היא מתמלאת תקוה במקום חשש.

בטת, יש סטיגמה. באה זמרת קטנה, היתח

וסטודנטיות מאוינות חרישית לקוממקטיריטק, היא, שכליכך אחבת ציוניידרך למעגליות החיים, חיברת לה במקים עבורתה את הציונות הנושפנית שלה עם ממרסמת, מי יורע מה היא כבר מבינת. בסח היא לא יורעת בכלל עברית. אני מסבלת את התחישות האלה בשכנוד, ובמקום שומרה לי מלה בעברית אני מכניסה איריש, ווח כסדר. הרי היו גם שמועות, וכתבו עלי בעיתונים שירדתי מהארץ. זה הרבר תיחיר שחרגיו אתי כאן. רתחתי. כאילו שכחבר עלי שאכלתי חויר. בהתחלה, כשחימשתי עבודה, כולם חייכו אלי ואמרו בהרכה בבוד מיותרו גברת ליפשיק, את תסחבי ערימות של ספרים מפה לשמא התחלתי כאן לפני חרבת שנים כרבע משרה בסידור הארכיון של מנשה רבינא. ראני דושכת שאני מסגלת לעשות כאן הרכה

"כחיים משותפים עם גבר. אולי אני עצמאית מרי.

לקתה כסרטן, ואיבדה שר. אביה האהוב מכל מת בזרועותיה, והיום היא מטופלת כאמה שמעולם לא גכרה על מות האב, והיא מאכרת את ההכרה לעתים. יש לה לליפשיק דיבור קולה, המהכסט על זכרון

. אר ומיידי, והומור עצמי כאוב. לא ככדי נבחרה לסמל ים כה משהו מן הרמות הקיבוצית של אמא שלנו

שכאה ממורח אירופה, ועירות שופעת כוח. חיסן פנימי עם עיניים שלחותן אינן ניקווית לרמעות, רגשות סוערים שאין להם מוצא אלא כשירה, או בעישון אובסטיווי, התייחסות אישית למקומות, לערים, לקירות של בתים, לשמות של רחובות. קנאות קמאית כמעט לאחרות המשפחה, לקירבה הפיזית שבין אשה

"רק ברבר אחר, כנראה, נכשלתי", היא אומרה,

באיריש אומרים: אליין, אין דגשומה דיין. הנשמה נקיה כשאתה לכר". חיים כינשטיין, אבי כתה, היום נשוי וסב וחי בישראל, היה אהכת נעוריה מן הגימנסיה

הריאלית בקובנה. הם התגרשו זמן קצר לאחר

נישראיהם, ומאו שמרה ליפשיק על לבריות כמוסה.

צריך להתייחם לסרטן כמו לכל

מחלה אחרת. אנשים עוברים

וממשיכים. בן־אדם חייב לדעת

באוקסובר תהיה נת שישים. סבתא לדקר, שגולר

"אני מקנאת כרוסים על דכר אחד: שהם יורעים להביע רגשות. לא מתכיישים. אצלנו זה מביך להביע רגש. במיוחד רגש לאומי. "אני יודעת", היא אומרת, שהיום זה לא מקובל ולא מוררני ואפילו מביש להגיד רברים כאלה, אכל עד היום אני לא מאמינה שאני מתל־אביב. אני הדלכת ברחיב ופתאום אומרת לעצמיו כאמת אני כאוז לא מאמינה שאני יושכת כרחוב גיאליק, בספריה למוסיקה, ופלקטים על שנצרטים

עקשנות היא מתעלמת ממכטים עיימים וציניים, כששוב היא פוצחת בנאום ישראלריותודי חמים ונירגש. היא מודעת להשתנות הזמנים, אכל עם כל גמישותה הנשית, היא מסרבת להתפשר, לקצוץ את תורה של

סבך ירוק של גינה לא מטופלת מתרפק על המרמסת הסדוקה המשקיפה על כיכר העיריה הישנה. נחמה מבימה בגינה האלמת על היום שבו יבואו לכאן נרורי נוער מוסיקלי לעדור ולהשקות. היא מבכח בין המדפים המתנייעים של הפרטיטורות, ספרי התווים והכיונרפיות של המלחינים, וידיה מלטפות יתר עם

עיניה. בקומה שמעליה יש תצוגה של כלי ונינר

להעכיד את הספריה למוסיקה למרחף שייכנה ב"כית

אראלה". נחמה אומרת שאף אחד מהעירייה לא בישי

בביח שופר שבכינד ביאלים יכאן, כלב חליאביב, וה

הפקם הפבעי לספריה לשסיקה אנתנו מוקפים כאן ברוצבות עים סשרניחובסקי, ולמן שניארר, חבי ברוק.

יותר הניוני להפניר אותנו למרתף של סופרמרקט

העידייה (ילציפרי אנחנו נמנשים רק נאוכרות"), אכל

והיא יודיעת סהכולים האלה הן פרוכוקציה לראש

שאם יש הססקת השמל, אין בו אחיר ואורור

בקובנה, ולרליה, שהיא מתגאה כצפריותה. בשמלה קלה מכותנה ורודה, שיער השיבה קצוק ומסורק לאחרר, מעט תכלת על עפעפיה, ומבע עיניה עז ורך חליפות, היא נראית נקיה וקומפקטית ורעננה. רישומי הזמן שאינו מרחם משאידים על פניה עקבות של

להתמודד עם דברים כאלה".

כחל־אביב הקסנה מקיפים אותי.

אהכת הלאום והארץ שלה.

הציפה כים המוסיקה.

Hiteafo 34

עכשיו היא נילחמת. העירייה

דברים הרבה יותר קשים,

לאמה, לכתה, לנכדיה.

אן אירופת לכאן רש מויעים אחרי שבוע חווקיות בקוסקוות, לשם חגועו מיוגועלאווית. שלושה לפני שלושים וחמש שוים איש לא חשב שבקהלת החובבים של עיריות אומשק החיה ללחקת יוצוג בן השורה הראשונה בברותים אף אחד לא בנה על הדולרים שהלחקה הבנים לממשלה, הוך הקוילה מולקלור הערבות לעמד העולם, וזוכ מדובר ביסף ותרים, וקדוער ותרים

למשיל אורחת שמבו ששות אורבות כשתיא מלמדת את חומרים לבטא הי, הם אמרו שוב ושוב הא והו, תבחו הא, עד ששגיאת ההיגוי שאישה.

את מרגישת לפעמים שלא מתיחסים אליך

רואמותהי של הלחקה, ביוקש מן הזמרת חיקודיה מליטא שהבוא לשמוע את הלהקה בשירה יהבה נגילה", ושחעוך על שניאות. והיו שניאות: אחת עיקריה, כמעש לא ניהות לעקירה, הווסיה הבלונדים, קוואקים סיביריים מלאי ברץ, שור בהתלהבותו "חבון נוילה, חבון".

במיחדר, אבלי היא וישמרת בבוק, בקוד הם מהגוררים במלווות המישת מובנים בניריורק אי טוקיו, עיקר ההומיה של הלחקה היום מהבקס על ניקודים, שהם מבעלי אקרובטיקה מדויוסום התולם האלה יותו או שייר הנעורים במופל של "אומסע" הם שיים אל וומי המולדה, היערות בת הקציר ואחבר, הובה אהבה: ונקונים. "עכשיון חם בטח שוב. זשירן 'חבת ינולת" צוווקוו ניומו, "וווי יש שם דור חושי

ברצינות בתסקוד הצבוף, בגלו עבודו

אני יודעת עברית מצויין, עוד מחבית בספריה למוסיקה למחות כמו שהייתי מסוגלת לשיר.

ואם אני לא יודעת משהו, או לא מבינה, אני לא מחביישת להגיר: חבריה תראו לי. כבר אינך שרון כבללו

עריין שרה, כטה. בארועים מיותרים, ב־11 בספטמבר אשתתף במופע בהיכל התרבות. השתתפתי ש שקפיקו גלי צחיל בתיאטרון

אילו היית מופיעה היום באופן סדיר, היה משהר משתנה בשירה שלךד

#172'# 1'#3

לחנסס ברשי במשקל 100 כר 4.14 שיח בלכד לאומס אנקון במשקל 200 בר 4.99 שיח בלבד

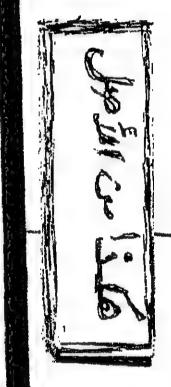
בטה. עלשיו לא הייתי שרה כמו מעם. השאנסת של היום לא וקוק לכל הטבניקות של פיתוח קול. נומי גם המיקרוטון שלא הייתי רגילה לו. טעם הייתי צריכה להתאים את עוצמת הקול לאולם צ'ייקובסקי במוסקווה, שאתיון האלפיים איש ישמע אותי. חיום אמשר לוכר את חשיר. עכשיו זה כבר לא נחמה שלרטורה, אלא של יותר שבעי ושרוב לריבור. ואה

מהיום - קפה נמס יהלום

חדש בישראל: לפח נמס."יחלום" - חקפח שהוא יחלום אמיתי. קפה נמס"יחלום", כל מה שרצית מקפה ומס: טעס נפלא, ארומה מיוחדת, סגירת ממברנה אטומה השומרת על טָריות הקפה וביחו לאורן זמן, אריזת וכוכית מתודרת ושימושית ומחיר היכרות שחייבים לוצל או כשאתם דוצים לשתות קפח שחוא נס אמיתי - קחו קפח יוחלום -הקפת שיקלום את טעמכם. קפה נמס גבושי במשקל ספן גרי וקפת נמס אבקתי במשקל 200 גר׳ לחשיג ברשתות השיווק ובחוויות המכלח ברוזבי מארץ

מהיום - קפה נמס יהלום

משווק ע"י מטע תעשוות מזוו בע"נ עסק חפר ת.ד. מ16 חרדת 101

מרומסור עזרא וחר

צבאי, ויהל מחלקה בחל השומר,

באוניברסיקת ח"א, עמד בראש

חקר וכוב על מחלות מעיות

מקבוליות וחביווולוגיה של אום

באקלים חם. ספר השביעי וראה

אור בקרוב. בן 45, ושרי, אב לשתר

אווא שב לגבדות גר בורושלים

מרגריות מעולם הקולנוע.

ושדות לשומה האקולוגיה והדמואה

לימד בביה"ס לרמואה

קלט השלוריות שלנו למעלה, לא בתרך המורים. עד לפני כשנה בכלל לא היחה לנו שלוויזיה, חילדים ענו לנו לקראת למסור התופורות המקסיקי מעם בשבוע אני צושה בספורט: בדורגל, בשבילי, מלוחייה זה בהבו זמן, אני גם לא פותה את הרדיו בכל שעה לשמוע הישות. לפעמים זו המחלקה להבהלת הציבור. מספים פעם פעמיים ביום.

בבדקר אבי קורא פתון רוה נותן לו כמות מספקה של מקדע, בשתון אני יכול לבוצר מה לקרואן רק כחורה, גם כחורה מישכה, או כל המתבה ויש כתבוה שאני קרא מעטיים אני שרא שונו עם עמיון ארום ומסמן מה שנדץ לי, בסוף השבוע אני נוזר, ממיין ימושים בחיקים או כל החומר שמעניין אחיי

בחד הענורה שלי, לפונה יש בענו חמרינים אל אני מינה לעמד פה בודד המנויה לא ממריע לי כשבני המשמחה ממתוכנים אי מוברים ביניהם, להשך, והשכאים אנשים, יממילא איני עובר, אני ערביש נוח במורצת אנפים שאני מעייד, אנשי מעשה, לא מום כינו פינו איא משוע מאש מינים מון מושכון

חירידים שלנו באים מקונים שונים רומאים שאיתם ענדת לאנשים שהכותי תוך כדי ענורתי וציבורית שוליהית, חברים מושמת ומימית מאו הקיבורת לידושלים, נפנשים מהור, אבל הקשרים הקיבורת של אות לפנות הברים, אותר גם או בומו נושנותו ממלמת כם קבלנו קטואמנון מקרוא מולם בים ומזעים של מחור וביקשו שנק גל שכו דורן בנק אותן נושב בינו לא הקבים קממכנות לא לויים מעם בחיי מדי מעם ייואים איווי קימייות

עשר שנים אנתנו ברים בירושלים, בבית הזה, ומאדר אוחבים צוחו, ומא עתה בריוס על הצוכים שלנה מכונית וגינה, שימה אדמה מסות ליר הבית, נותנים קצל הרגשה של הומש עצמאות. ובגינה הקצות, לשנות עדו איש תוא נאנו, האנונו הדביבון ושב שוו ברא שטיבים ששם אצלנו כמן אני לא וושב שווו ברא שטיבים ששם אצלנו כבוות של

אהבתי והתעניינתי בחקלאות ואני מאוד נהנה מעבורות פיויות, כשצריך, אני מתקן רברים בביתן מלד בוונה, תתחור במשמר העמק. כמידת יכולתי, כשתייתי צעיר יותר גם צרעתי או כל למד רמואה בגצבה, היה רופא

כשודלרות חיו בכות. הילוחה הן תמיד מלוד רב של ונגאה המשמחו

העבודה - אלה שני המעבלים החשובים. כל השוים אני מקבל אלרגיה ואגרסיה

מאמונות שפלות וסיפורים כמו אלה של מגדלי הרבש שמפטמים מיטים עצובים אינני אחם חויים די עצובים גם כלי את הציבור במעשיות על דבש כמקור לבריאות דבש זה עניין של טעם. אין לי כלום נגרון, אכל אין בי כלום. מוון מלכותו זה מצויין. לאלה שמרוויחים עליו כסת"

חוסבי פצים ושואבי מים, שיהודי הוא חבום והערכי עובד אצלו בעבורות מסוג מסויום. לא נראה לי שוה מישיב את היחסים בין שני העמים ובכלל, לא הייתי רוצה שום גון. אני נותה לשמל בנינה בעצמי חביר:

ובית ווא בשבילי גם מקום עבורת, וווו מעיין יש לי כית נוח ואשה שיש בינינו חבנה מלאה בכי התחומים, אף פעם לא היתה לי מרקסיקה מרכיות. תמיד חורתי הביתה, אחדי יום עכודה, ליום עכורו בוסף של בתיבה ומחסך, עד הצוה, עם הפססוה, בעישר

מה רצית לחיות כילדותך: <u>מהפכן.</u>

מה תניע אותך ללמוד רפואתו <u>הרצון לאי־תלות.</u> על מה אתה צריך עדיין לחיאבקז <u>על השקפת עולמי שלא מקובלת בחברה הסוציאליסי</u>

<u>חי לדכרים שאיום על־פי השקפתי ועקרונותי.</u>

מה מחזיק אותך בארץ: <u>אני לא מאמין בפתרון של איש בודד או משפחה, אלא בפתרון</u> לחברה, ואינני מאמין שיש תקומה ליהודי במקום אחר.

אתה אוהב לחיות בארעז <u>כן. זה ביתי. פה יש לי הרגשת בעלות, וזה שווה הכל</u> לל מח אתה מצטערו שאין לי יותר ילדים. וזה מסר שקשה להעביר: צעירים לא מבינים

נמח שומם יחסיך עם ילדיך מהיחסים שחיו לך עם הוריךו <u>ביני לבין הורי היח פער גדול</u> <u>בושקמות ובנישות. ביני לבין ילדי – פתות, היחסים קרובים ופתוחים. חינכנו אותם</u>

במידה מירבית של חופש, וניסינו, ככל האפשר, לא לכפות.

מה מקומם אותרו <u>כפויה. אצלנו כופים על אדם הר כגיגית בכל תחום. אנחנו לא אזרחים</u>

את מי אתר מכבדו <u>אנשים החיים לפי השקפתם, גם כשהיא רחוקה מאוד מהשקפתי.</u>

את מי תיית רוצה לחכירו <u>את ההיסטוריוו האנגלי פול כ'ונסון</u>.

ע שוק נמחק, ולא מפני שוה חלק מחוייב

מפנורתי נדומא סגימי לא חילב כזהן, אלא להנאתי

יות מעניון אותי, את הדמואה אני דואה מדון את הדמואה אני דואה מדון האלה הלמקות ביותר לספל. נאדם חולה ולחבטית הדם מקום לאדם הנורא

אני בלתם ברעות לרומות אני בלתם ברעות לרומות

ישור של מנרלו וציבש שממממים את הצובור מנייושל על המשור לבריאות, רבש וח ענייושל על המשור לבריאות, רבש וח ענייושל על על אין בן כלום, מוון אבל אין בן כלום, מוון משורו, לאלה שמותיותם, עליו בסגי

בכלי בראות זה לא עניין מחולם של מה מ אלא כמה זמי אל האכלן כיצים "ני אלא כמה זמי אל האכלן כיצים "ני און און לפני אל האכלן וקבה ביצים און לא און און בעאים פני החים מה לא מיני לשפר לשפר לשפר לא נולינו בשבר לשפר לשפר לשפר לא מונים מונים משפר לשפר לא מונים מינים משפר אונים משפר אונים מינים מינ

אווה ספרים הרשימו אותך בצעירותך: "שמשון" של ו'בוטינסקי והביוגרפיה של טרוצקי, שאחרי קריאתה שתיתי ספל מים מעורבים במלח כדי לחשל את עצמי לקראת המהפכה. איו אישות הסטורית הדשימה אותרו אנשים שברוחם והשקפותיהם הביאן לשינוי, כמו לות למשל.

איזה אוכל אתוב עליךו <u>המשבח של המזרח חקרוב והרחוק</u>

מה נודם לך סיפוק: <u>העובדה שהצלחתי להעביר חלק מחשקמותי הרפואיות לרבים מהרופי</u> אים הצעירים וחסטודגטים שלימדתי.

אני לא ארוק ואני נגר הקנאים" ככל תחום. גם בתחום הוה. לא צריך להיות פאנאטי לא נולדנו בשביל לשמור על הבריאות וושאשה מעותות כמן ת שליוון אחיר אינו בריא או ואיפה פענלה עם משמעת מום, אני מקבל אלוניה: אנופה מאמנות מפלות וכל מינו מיפורום, כמו ולהתנור כל החיים מדברים טובים:

תאונה דרכים בה נשברו לי במה וכפה עומות הלכתי

שהסוציאליזם רואג ליפת, גהל זכאלה. והליכוד לא פחות סוציאליסטי מהמערך. אנחנו המדינה הסוציאליסטית ביותר מהצר הזה של מסך הברול, אם מגרירים את הסוציאליזם כריכוז אמצעי הייצור בירי הממשלה. רוותת האדם אינה קשורה בתריצותו וכושרו, אלא בקירכתו לצלחת. כשחשכר נקבע באופן מרוכז, במו"מ בין פוליטיקאים, ללא כל קשר לתפוקה – מי

בשנים האחרונות אגי קורא פחות רומנים, מפני שאם אני נתפס לסיפור מעניין, אני מתקשה לעזוב אותו, ותומן יקר מדי, אני קורא בעתון את הריווחים על חיי התרכות ומדי פעם גם קורא רומן, כמו הספר החרש של משה שמיר או "מולכו", שכאלגוריה קצת הרגיז אותי.

מרבית הספרים שאני קורא עוסקים בהסטוריה, אנחרומולוגיה, אקולוגיה, סוציולוגיה, כלכלה, כל מה שקשור בחברה האגושית על כל היבטיה. מעניינת אותי תשפת המעבר של המיז האנושי מצייר ואיסוף לחקלאות, תקופה בה מספר האנשים גדל מאוד בזמן קצר יחסית, והתקופה שלגו, תקופה מרתקת, מלאת תהפוכות, תקופה של שינויים עצומים בזמן קצר. לא מכבר קראתי את הביאוגרפיה של מק־ארתור -זנרהמתי. האיש היה ליכרל אמיתי, ענק מחשבה, אדם שבכל יום קרא לפחות ספר, האמריקני הראשון שהגין שלא צריך להתנקם ביפנים אלא ליצור איתם שיתוף

אני אוהב לפגוש חברים, אוהב גם את הקיטורים של יום שישי בערב. לדעתי, זה מוסד טוב".

אגי מארר אותב לטייל כארק ואני מכיר אותה על כל חלקיה לא דק מכחינת: נוף אלא גם מכחינת ישובים ותושבים. כוכות הרצאות וחוגיבית תגעתי גם למקומות נירוזים לנמרי, מעניין אותי לראות איך התברה הישראלית חיח בקיבוץ, בפושב, בעיירת פיתוח, בשכונת עוני, בפרבר קסן. לדעת מח קורה בארץ, להרגיש את רושק החיים. גם הנוף מעניין אוניי בייחוד במקומות שאפשר להרגיש את הקשר לעבר, את הממשיות והמחשיות של וחיים בתקופת וחנ"ך והמישנה, מענייגים אותי דברים מעשיים כמו תכנון ובניין, אין מעובונים, איך בונים. אודי הבל, הם בונים את הקירות ואנחנו צריבים אורי כן לחיות כחללים.

מעם בשנה, כשאני נוסע לכנס בתריל, אנחנו משתדלים לתוך לזה טיול, יש כאלה שמבלכלים את המות ואומרים שיותר מדי ישראלים נוסעים לחו"ל בייתוד אומרים ואת ה'מנחיגים", כשנת 1985 כילו ישרים 11.5 אונדים מומנם בונדל, ויש להם הוצופה להסיף בוסר. הם אומרים להדק את תחנורה - ובעצמם מהרקים את ותגודה במטום.

במדינה שגכולותיה סגורים, כריא מאוד לצאת לשיול בוורל פלם בשנה הייתי נוסע ברצון לשבוע נגליל אן באילה, אכל אני יכול להישות לעצמיו ודי באירוסון יותר. וול. כל עוד לא דואגים שיהין פה מלוגות עממיים, ומרים להשכרה בבתים פרפיים. שלא יבלבלו את תכות בשאנחנו בחומשהן אנחנו שוכרים הכב ומסיילים, למשל בצרפת או באיטליה.

' הכרוני אנו אשוני באישליה ב־1948, אני הייתי מתקד בוזנה אימונים של התננה ליני רומא, והיא היתה מופירה: התחתגו בפירנצה, ופאו ביפינו שם הרבה מעמים, ותמיד יש מח לואות. להוציא את דרום אמייקה היותי במעם בכל העולם. וכבל שמבירים התר מקמות, יותר הבוות, יואים שבאומן בסיסי העמים דומים מאור אחר לשני: וכשלומדים חברות ונישיות וויואים במה מן דומות ושונות זו מוניניתן לפורי תיכה על פבע האדם. וזה, בעצם, הדבר אבי

איינה: מרית ברצמי

בעודה מאושפזת בביה'ח אחרי נסיון להחנקש בחייה שהסתיים בפציעה "בלבד", הגיע לחדרה של ג'מלאת אל־מוגרבי צעיר שמטוות קצר רוקן לגובה מחסנית. שבוע ואבקה על חייה. לשווא. היתה צעירה נאה, אהבה להתלבש יפה, להתאפר, לבלות. אבל היו ריוונים שכשנישאה כבר היחה בהריון, היו שמועות, רכילות, חשרות, וג'מלאת היתה בדואית. חשבה שאפשר לנצח את המסורת, שלקראת טוף המאה ה־20 מותר לשחק לפי קודים אחרים. זה לא הולך. כבוד המשפחה עדיין חזק מהחיים.

מאת אבי מורגנשטרן צילומים: ראובן קסטרן

פי אתת הגירסאות, יומיים לפני ההתנקשות הראשונה צילצל אביו של אחמר אברמוסה לבית הוריה של ג'מלאת אל־מוגרכי, אשת כנו אחמר. זו לא היתה הפעם הראשונה סהוא ניבל את פיו וצוות לתוך השפופרת. 'תקוצ אותה חזרה הביתה: הכת שלכם זונה. אנחנו לא רוצים אותה יותרו" מצידו השני של הקו היה אתיה הצעיר של ג'מלאת. נער כן 13. תלתלים שחורים. פנים רכים.

לנית הוריה ברמלה. בית קסן, מונח על פיסת כורכר מוקפת ערימות זכל. ככיש מהיר ליר פתח חכניסה. אחמר אכוימוסה אומר שהוא נסע לנחם אכלים. ג'מלאת רצתה להצטרף אליו. לדכריו, הם היו מאור קרובים. הוא אמר לה: "כשביל מה לך, אני אקפוץ לשעה־שעתיים, ואתזור". ג'מלאת, שלא רצחה להישאר לכד ככית, ביקשה שיביא אותה לכית הוריה.

כסביכות חשע כבוקר הוא הוריר אותה מהמכונית. כשחור, בערך כחמש אחריהצהרים, ראה התקהלות סביב כית הזריה של ג'מלאת. "שאלתי מה קודה פה, מה הבאלאגוז", אומר אחמד אברמוסה, "אכל אנשים התחמקו. לא רצו להגיד לי. לא עלה לי לרגע במחשבה שקרה משהו לג'מלאח. כסוף מישהו אמר לי - מה, אתה לא יורע, ירו בג'מלאת. פיכלתי הלם. הרגשתי כאילו אני הולך לימול. האים מיהר להרגיע אותי ואמר שירו כה כיד והיא מרגישה טוב מאור. לקיתי את האוטו ומיהרתי לכית דוצלים. היא שכבה ב'אסף הדופא', כמחלקה הכירורגית. נינשתי אליה. היא אמרה שהיא מרגישה ממש במרר. שאלתי אותה טי ירה בה, והיא אמרה, 'אח שלי'. נורא כאב לה שאח שלה עשה לה דבר כוה. דיברנו למה עשו לה את וה".

המקטרה כבר מתורגלת במצכים כאלה. ברמלה וסביבתה, איזור בו נמצאת אוכלוסייה גרולה של בדואים, מקרים כאלה החרים על עצמם כחרירות מבהילה. גם והובאות. על אהבה אמרה משלמים כרם, לעתים קרובות – בחיים. במקרה הטוב מצליחה המסטרה – כעורת נורמים נוספים – לשלח את כן הוג שניצל למדינה רוצקה.

יופיים אחרי ניסיון ההתנקשות הראשון בניפלאת, קיבלה הדרפה תפנית לא מקובלת. כמו בסדרת טלוויזיה או בסרט קולנוע על מעללי המאפיה. היא שכנה במיטחה בביתן וא מקודה לצאת במורה בית החולים, ולא הספיסו. בעשר וחצי כלילה נכנם לביחן גכר נכה־שמת, ושאל את האותת החורנית איסה שוכבת נימלאת. האתות אכירה לו שהשעת נשמדת חפן הביקורם תם הציעה לו לבוא למחת. רבחוד לא ויתר. דרש מהנה לומר לו איפה נמצאת

רוקן לגופה מחסנית. תשעה קליעים. שניים חדרו לצוואר, אחד ליד הלב. הצעיר מיהר לחסתלק החלה מהומה גרולה. ב'מאלת נלקחה לחדר

החקירה, לעלות על עקבות המתנקש.

הניתוח. שבוע שלם נאבקה על חייה. היתה משותקת בחצי גופה התחתון, אכל מרבית הזמן כחכרה מלאה. מרי פעם, כשהכאבים מכפו והיא לא יכלה לשאתם, נתנו לה הרופאים וריקת הרדמה. כשהיתה כהכרה, בשבת הקפיך אתפר אבו מוסה את אשתו ג'מלאת ביסו שוטרים לרובב אותה, מהפשים קצה חוט להמשך

המאמצים להציל את חייה עלו בתותו כיום שני לפני שכוע. ג'מלאת ככר היחה כמצב של מוות מוחי. ההורים והבעל החליטו לתרום את כליותיה לתולים

הוקוקים להשתלה רחופה. למחרת נקברה אחרי הלימורים עברה במפעל לתפירת אחרי שנתיים כנית העלמין כלור.

על במה כיחני חקירה. גם על אם שרות של מעורכות של עדות הברואים. נימחה לשחק לפי קורים אחרים.

נמאם לה. היא ישבה הרבה כבית. "היתה יל המשטרה עצרה שרוכ משפחת של כעלה כחשתי הם מרגישים. כולם אהבו אותה. היו לה גם חברות ברצת. לפי אחת הגירסאות, היכו אשתו השנייה ובנו יהודיות. היא אהבח להתלבש יפת, להתאפר. ללכח של אועד את ג'מלאת, והיא ברחה מהכית. במשטרה כמו אשה מערכית. לא הסכה דכר מעצמה. היא השבה אונורים שהתיק נמצא בחקירה אינטנסיווית, ומדברים . שאמשר לנצה את הממורת הנוקשה והחוקים העתיקים

למלאת. האחות מיהרה לקרוא לקבין הבטחון של ג'מלאת אלימוגרבי היחה כת 23 כשנרצחה. להמתנר בעצמם כמו שבלולים. לא מוכנים לומר מלה ביתידהעלים. בינתיים מיהר הצעיר לחדרה של בחרה ישל כילרה לא משכה תשומת לכ מיחדת. "אנחנו לא יודעים כלום. הברנו אותה – וחה לא היתה תלמירת "בסרד", אומרים ההורים. "כמו כולם". יודעים, באמת לא יודעים כלום". למעשה, כולם ירעו

מנת של שמעות וגם לא מעם שקרים. קשה להניה או הצבע ולומר: זה צודק וזה משקר. המשטרה מהר אתר, לפני שתנסה לדובב את המעורבים כלי לתיד עפעף. יודעים להפנות את האצבע המשים: זה כלפי זה, ובמיותר לעכר המשטרה.

ם לסיפור אהבתם של נ'מלאת ואחמר אברמוסה יש כמה גירסאות, האחת סותרת את רעותה. כל נירסה כאה לשרת את חברה הניהסה השלטת היא שג'מלאת מאובה כאחמר אבר מוסה כשהוא כבר היח נשוי פלום הרומן חוה עודך את תמתם של בני משפחת א'מודר: מא לא התנהל לפי המשכל בשבט. כרי לווסף פקו למדורה, היו שטענו שג'מלאת נישאה לאתר אבו פוסה כשהיא כבר נושאת את ילדו, קלון אקר וברואים אין לו סליחה ומחילה. במצב כזה את לא מעט אנשים שיהתנדבו" לקשור את הקוחת לנפח את העניין, לכולם חיה ברור שזו רק פאלה של ומן עד שבמלאת תשלם בחייה על המעשה שמר, על תניסיון לנבוס, מתפוח האחבה מבלי

להעושב במסורה. ים לאת שקבר את בתו ישב עבר, אביה של למלאת, וחבים עמוק ברצפה. על פניו הקשים ותששים דפי וקן לבנים, כפיו טיבויים רלוקה, קבועה שני בלחש של שבור. מפורק הוא אוב את הילרה. ביר בלחש של שבור. מפורק הוא אוב את הילרה. שלא שובא לפורות עריין לא מסובל לומר את אשר מאורסת למישונו. לפי המסובל היא היתה צריכה

על ליבו. למחרת הביא את חותנו. עבר מנים עורדו תנובות על ליבו. למחרת הביא את חותנו. עבר ממעט לרבר. ליה שבר נני משפחתה. מלכד העוכדות, יש כאן הכל כמו מתואם מראש. הם מתייעצים ביניהם בערבית מה לומר לפני כל תשוכה. מכיטים אחר כשני.

עבד אל-מוגרבי לא מילא באדיקות את כל מינהגי משפחתו והשכט. הוא רצה שכנותיו תהיינה נשים, שהם מתדגלים במצבים שכאלה. משקרים מאושרות. שתכתרנה להן את האנשים שהיו רוצות לחיות עימהם. כלי לחץ. גם היחטים עם המשפחה תרמו להחלטה. "במשפחה שלנו יש מינהג שלפיו חבת צריכה להתחתן רק עם בחורים מתוך המשפחה. לא הסכמתי לכך. חוץ מוה, אין אף כחור במשפחה שיבול היה לתתחתן איתה. היא לא אהכה אף אחר וגם אני לא ראיתי מישהן שמתאים לח", אומר עכד.

בכפר ג'וואריש מתגורר איברהים אלימוגרבי, דודה של נ'מלאת, אחי אמה. מגיעים לשם בדרכי עפר עקלקלות. בחצר הבית יש לו מוסך. הבן הקטן יוסף מסתכל אל הבאים כחשרנות. התקשורת לא נוהגת לפעוד מסומות זנוחים כאלה. רס משמר הגכול. הוא ממהר לאחיו הבכור, טבר. גם הוא מכיט בחשרנות. "בשביל מה זהז מי שלח אתכם, מי אמר לכם שאנחנו

קרובים שלחו". איברהים מאור כועס על גיסן, עבר אל מוגרבי. בם על נ'מלאת. הם לא מסתירים את העוברה שהתוצאה הסופית של הפרשה די מקובלת עליהם. אגב, היחסים בין שתי המשפחות הון מעורערים עוד לפני כן, בגלל בת אוצות של עבר אלימוגרבי, נועה

שמה

מבלה ויוצא עם בחורות, אכל פה צריך להתחשב במשפחה. אבא שלה היה רכרוכי. הוא היה צריך לדאוג למשפחה כמו רועה שדואג שכל הכבשים יחזרו הביתה בשלום. אסור לחזור הביתה ולהשאיר כבש

גבר יכול להרשות

לעצמו שאחותו תהיה זונה? אני כן־אדם חופשי,

ג'מלאת אל־מוגרבי (בצילום המרכזי) אכיה וכעלה (מימין לשמאל בצילום הימני). היא היתה בחורה מקודרת, אתבח נקיון. גם אהבה לבלות, ולשמוע מוסיקה. בעיקו פריד אל אטראש ורוויום משת.

במרעה פק

ללכת איתו דק כשמישהו מהמשפחה מלווה אותם. אסור היה להם להיות לכר. פעם הם הלכו בלילה לכר ברתוב, ומישהו מהמשפתה ראה אותם. הוא נתן לה סטירה. במקום לסגור את העניין בינינו, עבר הלך למשטרה והתלונן. היה משפט, פתחו חיקים, והיתה תרבה בושה. מי שהולך ופוגע במשפחה – לא עוזרים לו אמרייכן", אומר איברהים.

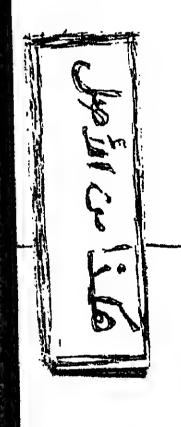
גירסת עכר אלימוגרבי: "נועה כבר היתה מאורסת עם תעודות. הלכה עם ארוסה ברחוב. הם באו ושברו לה את העצמות. פתחו לה את האף זירד רם מהפנים. פנינו למשטרה, אכל בסוף לא עשו להם

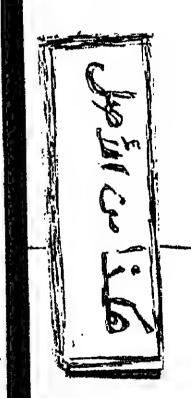
בר אל מוגרבי, ברהרור, מתנסח טוב מאכיו. הוא גם רומו לאכ איך ומה לענות. "יש עניין של ככור", אומר סבר ברגש, "וזה מאון חשוב אצלנו. שמענו שהיא שכנה איתו לפני התעונה. עוברה שהאחים שלח לא קיבלו את זה, ומאור התרגזו. היה דיב גרול בכית. אבא שלה החלים לעשות מה שבראש שלו. הוא אמר 'אני אעשה מה שאני רוצה' – אבל פה חרי יש פגיעה בככוד של כל המשפחה, לא רק שלו. אנחגו הרי משפחה".

אביו של סבר מתבוגן בו זמהנהן בראשו. סבר מצית סיגריה. "תראה, יש מקרים שאפשר לרלג עליהם. אם אני גר בצפון תליאכיב, לא אכפת לי שאנשים יפתחו את הסה. זה אחרת: סה יש צפיפות. כולם מכירים את כולם. השכנים מעלינים אותר. . לחמשר בעמוד הכאו

HIDEON 38

39 BIDEDIO

אחד גדול. לרעתי מרוכר כאן כגורם מצד שלישי". גם

רבו איתי בגללה. הם לא עשו בלאגאן. היא נישאה

86'. התונה צנועה. כמעם כלי מוזמנים. למהז ככה לא

היתה שום סיבה מיוחדת, אומרים חלק מבני המשפחה.

אחרים פרשו זאת אחרת. אחמר אומר שג'מלאת היתה

כחורה מאור מסוררת. דאנה שכל פרים ככית ישב

במקומו. אהכה נקיון. הקרישה לזה הרבה זמן. גם אהכה

לבלות. בעיקר ללכת למסערות טובות. היו יוצאים לפחות פעמיים־שלוש בשבוע. היא עזרה לו בעסקים.

לה כזת ראש. אהבנו לסייל בכל רחבי הארץ. הכי היא

אהבה להיות כיפו העתיקה. היא אהבה להתלכש יפה.

בעיקר בגדים ספורטיוויים. היתה מתיידרת עם אנשים

מהר. כל כך אתבה אנשים. כשהיתה לכר אהבה לשמוע

מוסיקת. היתה מתה על פריך אל אטראש ועל חיים

שעות רצופות. לרבריו, לא זו מהמיטה אפילו לרגע.

כיום שני הוא הרגיש קצת עייף. בערך בתשע וחצי

ישטוף את הפנים ויתור. הוא קפץ לכית הוריה ואכל.

בסביבות 11 כלילה הם תכנגו לצאת יתר

משטרה בא ושאל אותי מה יהיה עם המיפור. אמרתי

לה, 'תודה לאל שהיא נפגעה רק בידה ולא קרה לה

מת יהיהו לא הכנתי מת הוא רוצה, שאלתי – 'למה

אתה מתכוון עשו לה משהול הוא לא הגיב. התחלתי

כמקום זה הגיעה המשטרה. השוטרים כיקשו

כשאושפוה כ"אמןי הרופא", אמה ואוצתה הביאו

"היא ניהלה לי את העסקים", אומר אחמר, "היה

ודא עצמאי. קבלן בניין אמיר.

משה. היו לה המון קסטות שלהם".

ג'מלאת ואחמר אבו־מוסה נישאו כתודש מרץ

לפי החוק. יש לה אפילו ילד כן שמונה חודשים".

"אנחנו לא ירענו על זה", אומר איברהים אל־כוגרכי, 'והיינו חיינים לדעת ראשונים, כי אנחנר משפחה. אכא שלה, עבר, החליט --ווהר, יותר אבחנו לא כקשר איתו. אם אתה עובר על הכללים – זה על אתריותך. כשתבוא אחריכן ותרצה לבקש עזרה – ככר לא תקבל אותה. עכשיו הוא גלמוד". סבר מרגיש שג'מלאת ידעה שיפגעו כה. היא סמכה על הניבוי מהדורים, אכל האחים לא הסכימו.

אוכר סבר על ג'מלאת. "תראה, אני בן־אדם חופשי, מבלה ויוצא עם הרכה כתורות, אכל פה צריך להתתשכ במשפתה. אבא שלה הית רכרוכי. הוא היה צריך לראוג למשפחה כמו רועה שרואג שכל הכבשים יחזרו הביתה בשלום מהפרעה. אמור לו לחזור הביתה ולהשאיר ככש כשרוו. וזה מה שהוא עשה. במקום שהכל יהיה כשקט, שאף אתר לא ידע, הם עשו ואת במומבי. למהז יש כאן משפחה שנפנעה גם לי יש אדעת בעיר. שפתי אותה אצל אתותי הבכורה. אם אין להן כבוד, אין להן יותר מה לחפש. מה אין טליחה. איך נבוא להתמורד עם לה מהכית מאכלים שהיא אהבת. אחמר ישב לידה 24 מששות אצרות: אם יש ריכ בין משפחות, אנחנו באים מראש מעמדה נחותה. חם צוחקים עלינו, ולנו אין מה לענות. קודם בל, חייבים לזרוק את הוכל הזה", אומר בערב אמר לג'מלאת שתא רעב, יקמוץ לאכול משחו,

ל הרצח, הם אומרים, קראו בעיתון. לא ודגישו כלום. כמה לא כאב. 'אני הייתי מכסוט שרצון אותה", אומר אינרהים. "לא לרכר עם האב. את אחמר לקתו למשטרה. "קצין משטרה בא ושאל אותי מה יהיה עם הסיפור. אמרתי יורע מי רצת. יכול להיות שמישהו מחוץ

עבשיו, הם אומרים, זה רק העניין של משפתת משות ומור יותר. הוא שוב שאל אותי מה יהיה, ומתי ג'מלאת. הם שחיך למשחק. לוקחים מרחק "אם הוא הייתי אצלה פעם אחרונהו אמרתי לו - 'לפני שעה, יבקש סליתה, אולי נסלח לו", אוצר איברהים בקול הכל נסדר ואני בורך אליה. עוד פעם הוא שואל אותי מונספט הצרור. "אם לא, נודיע ככל המסומות שה

אתמד אברשוסה יושב בכניסה לבית של עבר

פנודה מהמשפשו הלאס, לא יהיה איתנו יותרי.

לצעוק - ירו גוה עשו לה משהתי וחוא אמר לי כן. אלימוגרבי. משרטט ריוקן של חיים מאושרים עם לקחתי את האוטר. הין איתי שני חברים, וטסנו ג'מלאת. דותה את כל השמועות ההשימורים שהם לכית החולים. הגעתי ליר החדר שלה ומתאום אני התחתנו לא כמשכל. יכאתי לאכא שלה וכיקשתי רואה מלא שומרים. נויחסתי פנימה. איפה שהיא שכבה ספנו להתרחן איחת. הוא הסכים. זה סקר שינאנו ראיתי שלולית דם גדולה. התעלמתי. שבכו עלי מים. לפנייכן או שהיא היתה בתריון. למה האחים שלח כשהתאוששתי אמרו לי שהיא בחדר ניתוח. היא כפסוז תשאל את אבא שלה אולי בנלל שהסיתו נשארה שם עד ועוקר. אחריכן הכנימו אותה לטיפול אותם. אנשים ופיצו עליה שמועות רעות. הכל שקר נטרץ. Macaic 40

איתו, וכולם ירעו שחיינים לתסל את הנגע".

"גבר יכול להרשות לעצמו שאתותו תהיה זונהו",

אומרים מלים לא יפות על כת המשפחה שלך, ואתה עכד אל'מוגרכי אומרו זה לא גכון שהכנים האחרים מוריד את הראס מבושה. השכנים אמרו שהיא שככה

אמרתי להם בבית 77

החולים שיתנו לי לשמור עליה בשיטות שלי. רציתי להביא חברים, אבל לא הם הסכימו. אני הייתי מגלה מי עשה לה את זה. אבל האמת שגם אני לא חשבתי שיפגעו

"השוטרים לא רצו לתת לי להיכנס אליה. זה מה

שהכי כואב לי. שלא נתנו לי להיות איתנה. כל הזמן

הייתי שם. לא זותי לרגע. יום לפני שהיא נפטרה

ראיתי את חמי יושב שם. הרופאים אמרו לו שהיא

במצב קריטי. לחץ הרם ירד. הכניסו אותה לצילום.

שתו של עבר אלימוברכי יושבת בצד. לא

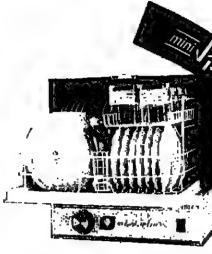
מרי פעם היא רוצה לומר משהו. מרימה את קולה בכאכ. עבר מבקש ממנה לתת להם

אומר מאשים את המשטרה, על כך שלא הפקידה

לרבר. היא ממשיכה לנפות גרעינים במסננת נדולה.

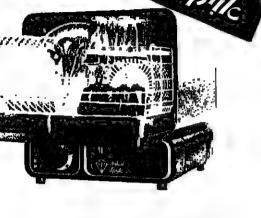
רוצה שיצלמו אותה, מבקשת שיניתו להב.

כשיצאו אמרו שהמוח מת. שאין עוד מה לעשות".

אין *ק√אש* הוא תמויוו היוויד המתאים ל־8 ששיפותביל 32 צלועה + כוטרת + טכרים בהתאם,

הוא המריח היודד המונאים לכל שיש Alpyk תשלונדט. 1,020 ש"ון ב־6 תשלונדט.

מואים ל־9 סוערים ומכיל 40 Apyla צלחות + כוסות + סכרים בהתאם, בהדחה אחת. ניתן להתאמה לכל שיש ולכל מטבח. ישים ולכל מטבח.

והמחיר – רק – 1,240 ש"ח ב־6 חשלומים.

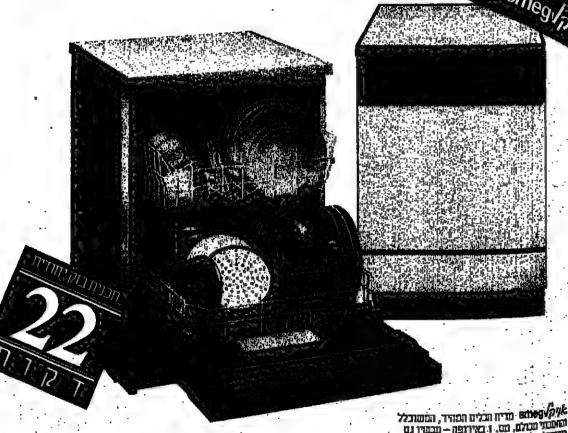
על ג'מלאת שמירה ראויית. "אמרתי להם שיתבו לי לשמור עליה כשיטות שלי. רציתי להביא חברים, אבל הם לא הסכימו. אני הייתי מגלה מי עשה לה אח זה. אני גם מאשים את בית־החולים. מחדל שכוה. ככה משאירים אותה לברז אבל האמת שגם אני לא תשבתי שיפגעו בה", הוא מודה.

שוטרים אמרו לנו שלא היתה שום סיכה להציב שמירה. כל הסימנים הורו שמדובר בעוד מקרה של התנקשות על רקע כבוד המשפחה. שעובדה שנם השופטת שתררה את כל העצורים. ומעבר לכך, לא פשוט להציכ שמירה צמורה על כל מי שירו כו.

את עבר ואחמר מעניין האם כני המשפחה האתרים, כלומר איברהים וסבר, מבסוטים ממותה של ג'מלאת. "הם צחקוז היו שמחים מזהו", הם שואלים. לפני מותה נכנסה אליה אחותה אמירה ושוחואה איתו-היא לא מוכנה לפרט על מה. מספיק מבט אחר של אביה כרי שתמהר לעכור לחדר סמוך.

אחמר ועבר קמים, געים באיטיות לעבר הרכב. לפי השמועות גם לאחמר יש ממה לחשוש. יוועי רבר אומרים שאוצי רצח ג'מלאת מגיע תורו של אחמר לשלם את מחיר הפגיעה ככבוד המשפחה. אוצר לא חושש. 'אני מרגיש כסדר ושלם עם עצמי. לא היתה שום פניעה בכבוד המשפחה. התחתנו כמו שצדיך. אין לי ממה לפחרה, הוא אומר.

עבר תולך לחרר. מביא אלבום תמונות של ג'מלאת. לבושה לכי צו האופנה. מכנכי עור, משקני שמש אופנתיים. לימסטיק אדום. חיוך גדול. היא תיכננה להתחיל ללמור נהיבה "באוקטובר גם תיכננו לנטוע למצרים לראות את הפירמירות", אומר אחמה, וקם ונוסע לבית הקברות בלה.

ההסבתי מכולם, מס. ו באירופה – מכטיו גם

אורק smeg א חבציות וחדונה הסכוניות, כולל מבים בסק - 22 בקוח, החקיפות את כל צרכיך. לבוקיתן תברות הדונה שונות המתאימות ל-16 ווו שונות הנותאיתות כ"פו – 6 סושים. כולל ועבית וציונה לטידים, קלווות ומותבונות.

אינה smeg מריון בלים בעיצוב חלק, נקי והמדיר – רק –.1,890 ש"ח ב"6 תשלומים.

רשימת החנויות המובחרות בהן ניתן להשיג את מדיחי שוף ה

חברי "אנד" ניתן להשיג את מדיתי אניקל במבצע מיותי לתג בצרבניות "משוב" - עם אמשרת לשימוש בתלושי תשי.

ניטוח צד רביעי-רכב חלופי

חייג ואתה מנוי

הרשמה טלפונית 24 שעות ביממת. באמצעות כל כרטיסי האשראי.

03-7514450 04-673411 02-246418

גזור ושלח ואתה מנוי

	רשמה	טופס ה		
				לכב
ו רמת-גן	ח היצירה 2	ה-בע"מו	יד <mark>שירותי</mark> גליו	שנר
•			ามา 52141วา	
				N.C.
שֿגריר	טים על מנוי	ו/לקבל פר	מעוניין להרשו	יקנני
	שם פרס		משפחה	שם
	טלפון			(1)
	עיר	_מס		'n.
	7		T	מיקו
	שנת יצור.		JD'N	סוג ח
	צבע	· ·	מנוע	
	<u> </u>	1 .	שר חרכב	מס"ר
ינרס .	ישראברט די	וראי ויזה י	לוחי ברטיס אפ	ברע*
	בַּבּותוקף	<u> </u>		מס
		O'9	ב המחאה אוח	"17 *
		, A.,		תארי
				חתימ

תעריף מיוחה למבצע קיץ 87'

בלבד ש"ח 49.95 87 - 88 75 ש"ח ה"ש 67 85 - 86 38 ש"ח 75 ש־ח 75.50 82-84 ש"ח 75.50 78-81 מ"ח 75 ש"ח רז"ש 45 × 3 ° 109 72-77 ש"ח 75 ש"ח עד-71 ש"ח 75 ט"ח

למתזיקי מנוי שגריר ברנוקף

תוספת רכב חלופי ב-60 ש״ח בלבד!

השנ, נמקרה של גניבת הרכב או נקיה של תאונה, במהלך שנת המנוי. פתיחת דלת המכונית במקרה של אונון [מקה פלתאונה הזכאות לרכב חלופי

ונווווני מתברת השכרה, חינם וללא

תרום האחד עשד לשהות הרכב מש ולאתר שלשת הימים הראשונים (וושנת שמאי ואישורו לזמן התיקון).

מה של נניבה עד היום ה- 45 לצד השטע הראשון ממסירת החתהעל העניבה במשטרה.

מנהועפי ימסר למבוטרו בסניפים הפיש של חברות ההשכרה, על פי מחוק מו"א, נתב"ג, ירושלים, חיפה ימלשנענכל ימוח השנה.

^{לטומ} מתנחת ההשכרה על וותים נוספים מעבר לזכאות לרכב

שירותי עזר

המפתחות או נעילתם בתוך מכונית. אספקת דלק במקרה של עצירת הרכנ ללא דלק.

החלפת גלגל לנהגת. שירות "אל דאגה" להעברת הודעות לאנשים המחכים לד. סיוע באיתור רכב גנוב.

כל מנוי זכאי להנחות ב: "הרץ" - השכרת רכב. "יורופקאר" - השכרת רכב. "המאגר" יהוד - חלפים לרכב.

"קאופמן" - מנעולים לרכב. רסקור". - מזגנים לרכב (הנחה על התקנה "מ.ש.ב"

- אביזרים לרכב.

שגריר

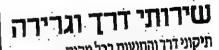
חברת שירותי הדרך הגדולה בישראל. צי הרכב הגדול ביותר. מספר המנויים הגדול ביותר.

חברה ותיקה ואמינה. 15 שנה על הכביש

חברה יעילה מהירה ומתקדמת. מערכות ממוחשבות. מכשירי-קשר. שירות 24 שעות ביממה.

שגריר -שנקראה פעם נוגור היא שם נרדף לשירותי דרך.

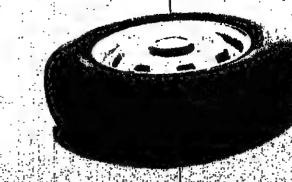
סניפים בכל הארץ.

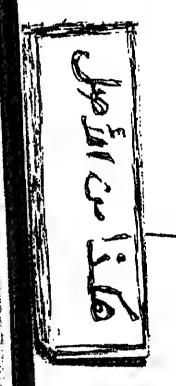

תיקוני דרך והתנעות בכל מקום. גרירה מכל מקום לכל מקום. גרירה לאחר תאונה. הובלה ונשיאת מכוניות למרחקים ע"י כלי רכב מיוחדים. חילוץ מכוניות.

המכרק

"עכרי שייך לקסיגוריית המפקריב השקטים", אומר אתר מעמיתיו, "בניגור לטיפוסים כמו עור וייצמן, או רן פקר, אף פעם לא שמעו אותו צועק, תמיד מדבר בשקט. אבל היתה לו מנהיגות משלו. מספים היה שיתו מבט אתר בעיני הפלרה הקרות שלו – ואתה כבר הבנת שפישלת. הוא היה מנהל טוכ – ווה מה שתיל האוויר היה צריך". רווקא תחת פיקורו השקט, הלאיהירואי ככיכול, ביצע החיל כמה מהמכצעים היותר מזהירים שלו: הפצצת הכור בעיראק, השמרת הטילים הסוריים, והשתתפות כמלחמת לכנון במינימום מגיעות. "הוא לא עשה אף טעות בניהול החיל", מגדיר זאת מישהו. עכשיו מתכרר שאולי בכל זאת עשה טעות אחת, משמעותית - זו שכולט היום רשים כה.

יו בקריירה שלו תפקירים שרצה, והיו כאלה שממש לא ווגם לא היה חייב לקחת על 🛚 עצמו) – כמו סגנות הרמטכ"ל, תפקיד שיש התושבים אותו לאפור וחסר תהילה, שיתרונו 📕 📕 היחירי הוא בהיותו - לעתים - קרש קפיצה לרמטכ"לות. אלא שעכרי בכלל לא רצה להיות רמטכ"ל. הוא רק רצה להגיע לתעשיים האווירית בשלום. דוופא משום כד הוא היה מועמדיםשרה אידאלי: שר הכטתוז ארנט לא רצה את מועמדו של

ולנחלה בתעשייה האווירית, לא מנעה מראשי מערכת הכסתון ללחוץ עליו – ווה עכר.

שלוש פעמים הוא סירב להצעה, הוזעק מחו"ל לשיחת שכנוע נוספת - והסכים. "יש גכול לכמה פעמים אפשר לסרכ", אמר מאותר יותר. הוכטח לו שבעבור שנה וחצי (זה לקח שנתיים) יוחזר לתעשייה האוויריה. "הם ידעו עם מי יש להם עסק", אומר קצין בכיר בחיל האוויר: "עכרי הוא טיפוס שאם קוראים לו לרגל - אל הרגל הוא יילך. זה נשמע נאיבי, אכל כזה

> "עברי לא יוזם שובבויות, אבל הוא בהחלט יכול להצטרף אליהו. יש לו הקטעים שלו.

עברי. ולאז אני על השיפוד

הסכימה. או עשינו רק הערכות כלליות". חלקו ב"רונדלת" וולביא:

"אני לא יחדע מה זה לביא קטול. לא היתת במקור

בדיון עם בגין הצנתי את עסדת חיל האוור, בדיוק את מה שהצוות המשותף עם התעשייה יבול לחיות, כי המנוע הזוה באמת חיה יותר טוב".

ונוקנדותו ושושוריון למיתוון הלביונ: התכישה המקורית שלי היותה שלא בריך לפונה

מטוטיקרב בארץ, אלא רק לייצר אותו כאן. יש הכוח חובנית לפירוק תלביא לפני קבלת הבדל עצום בין השניים, ואנשים מתבלבלים וסצטטים אותי לא נכון בעניין זה. עם פיתוח מטוס קרב יש להרבת מדינות קושי. לא לחינם

ווצד הקונפליקט הזה גם אצלנו, כי בפיתוח ארנה משקיע את כל עלות הפיתות, מההתחלה. בייצור אתה דוכש את הטכנולוגיות ומייצר את המטוס תחת רישיון. ות עדיין עולה יותר מאשר קניים 'מהמדף', אבל אתה חומשי להתאים אותו לצובים המקומיים שלך, לעשות השבחת של מערכות ותדימערכות, כפי שעשינו בכפיר ובפרוייקטים כך עושות כמעט כל מדינות אירומה כיום:

שויצריה מייצרת אפ.5 תחת רישיון: בלגיה, תולוד ונורווגיה מייצרות אפ.16 ברישיון: קנדה ואוסטרליה מייצרות אפ.18. על וח חו לא מוותרות, אחרת אתה נהפך למדינה מדרג ג', מסיבה פשוטה: ייצור מטוסי קרב בדון כלל מוביל את הטכנולוניות במדינה. אני מאוד מקווה שאוחנו לא נחפוך למדינה מדרג שלישי. זו חלק בההתמורדות שלנו בימים אלה, והיא לא קלה". דברי רבין שהלביא תיה "גדול על המרינת"ן

"אם וצא התכורן לפיומוד – אני וצומך בדעשו". תעוכת מספר המפוטרים בעקבות סנירת יטוויילט:

"אוֹ מספר שנכתב בעתונות אינו מדוייק, פשוט

והמניעה השורליות של סנירת מוייקע ה"לביא"ן "הנוער כאן צריך אתנוים, נכן אישיים אבל בעיקר לאומיים, ות'לביא' – עם כל חסרונותיו – חיה אחד מחם. אילו אפשר חיוו היותי אומר - לא להתחיל עם זה בבלל, אכל טניות אתנר באמצע וה אומר שאנחנו לא מאמינים כמה שאמשר לעשות כאן. צויך לחשוב מה דבר כוה וה משוד לעשרו או יכול להיות שבוקודת זמן מסויומת זה וכון חושרית, לקנור את הפרוייקט - ועם זה צריך כקחות במשכון שיקולים גם לטווח הארוך. או מחדברים האלה כבר עשו 'מנאלומניה', ואני רותולפותי שואני לא מדבר יותר. אובר עם עצמרי.

הרמטכ"ל, אמיר דרורי, והרמטכ"ל לא דצה את רומנים"), נהנה מן החיים, אבל ההתענגות הזו לא מועמרו של ארנס, רן שומרון. העוכרה שעברי היה כל ימיו חייל "כחול" ושהגיע זמן קצר לפני־כן למנוחה

מיועציו של שר הכטחון. "בסוף כסוף עלה גם שמו. אף אחר פשום לא האמין שהוא יסכים לבוא", עברי הפתיע. המשכורת אמנם נמוכה יחסית לזו שהיתה לו. אמר, אבל יש בתפקיר הזה הרבה אתגרים. לא, הוא לא חשב שיצטרך לעטוק בפירוק הלביא. "לא הערכתי שוה יקרה" הוא מורה. "חוץ מזה לא התעסקתי נוה כל הזמן. אגשים חושבים היום שכאתי בכל בוקר בשמונה ותשכתי רק על הלביא. זה לא היה ככה. המערכת תיפקרה את עצמה והיו תקופות ארוכות שלא הגעתי לזה בכלל".

ארכה.

עברי מצא משרר בטחון שנשחק קשות נמשר השנים, הרבה אחריות – פחות סמכות. חלק גדול מן הסמכויות עכרו בהררגה לצה"ל. "אם כימי משה קשחי, ראש אג'א, היה צריך לזחול על ארבע כדי לקבל המישים משאיות, בימי מעיין כבר היה ההפך – מנכ"ל המשרד כבר היה צריך להתחגן בפני ראש אנ"א. הצבא התעסק דהיפקטר במכירות, ביצוא, נקשרי חוץ, זו היתה ממש כדיחה", מספר אחר העוברים הותיקים. עברי, נאמן לאופיו, ניגש קודם כל לעשות סרר: פירק אגפים גדולים מדי (כמו אגף אמרכלות) שנהפכו למין תמנונים מספחייכל, צימצם כפילויותן

"כשביקשתי בפעם הראשונה להיפגש אישיח פעם בשבוע עם כל הכפופים אלי ישירות - ראש הלשכה שלי צחק", מספר עברי, "התברר שמרונר בעשרים ושכעה איש, היה לי ברור שצריך לצמצם את מוטח השליטה". ההישג הגרול שלו, מציינים, הוא שכל השינויים הללו עברו בשקם, בלי שכיתות, כלי מחאות מווער העוברים. "הסברתי להם שלא נאחי להילחם בהם, ולא כאתי לחלק טובות הנאה לאיש. וק לעבור ביעילות. בהתחלה היה קשה", אומר עברי, אבל מרגע שהכינו שאני מתכוון כרצינות – אני זוכה לשיתוף פעולה מקסימלי מצד העוברים, ולוה יש הרבה כוח, יותר מכל תקשי"ר והוראות מנהלתיות",

שברנו את הראש, חיפשגו מועמרים למשרת" המנכ"ל שכל אחד מהם נפל מסיבה אחרת" מספר אחד

ד שהתחממה פרשת ה"לביא" עבד עם רבין בהרמוניה מלאה. "הם מתאימים כמו כפנה ליר. אותה מנטליות", אומר אחר היועצים. לפני מספר חודשים החלו חילוקי־הדעות ביניהם לכלום. עברי המשיך לתמוך כגלוי כחמשר ייצור המטוס. הכסף לחלופות, טען, כלארווכי לא יבוא מן ה"לביא". חלקו הגרול ילך לחשלומי סיצויים והפרות חחים עם חברות. מלבר זאת לא כל החלופות ייכנסו לשימוש בשנים הקרוכות. "זו תהיה פגיעה קשה כעוכרים, וגם כמורל של הנוער". רבין, כינתיים, ככר נסוג. ההכדלים הללו צרמו במיוחר כעת דיוני הממשלה ווועדות השרים.

"בעצם, בטתר לכו עברי חשב כבר מזמן כמו

הנוכחיים אין אפשרות להמשיר". אם חשב כך -

מעולם לא הפגין זאת. הוא המשיך להתווכה עם

הרמטב"ל, דן שומרון, ועם ראש אג"ת וכיום מפסר ודיל

האוויר) אכיהו בנינון ער לרגע האתרון. עיתונאים

דיוותו בשתיעה על ההתפרצות של עברי כלפי האחרון

באחת הישיבות ההן. "יש לי אומי כזה. כשלא מרייקים

בנתונים, מה עוד נתונים שמחייבים אותי - אנ

מתמרו". מסערים ששורשי המתח בין השניים לא

ב"לביא" יסודם אלא מעבר הרבה יותר רחוקו בן־נוו

היה מועמר לסקר על חיל האוויר בקרנציה קודמת

עברי המליץ על לפירות. זהיו ארבעה מועמרים

עכשיו הוא צריך לספל בחלופות שלא החלהב

ביקשו ממני להמליץ על אחר – מה אפשר לעשותו.

כודן, במיצויים מהם חשש, כעוברים בועסים, בהנחלות

מתממות, בתעשיות בשתוניות מסוכסכות בינן לבין.

עצמן, והלכיא הצעצוע עדיין משקיף לו שם, מהקיד שממול. אומרים שאולי יועכר למוזיאון צהיל. והנסיך

הקטן עובר עובר ועובר. אולי בומנים כאלח הוה

מעדיוי, כמו הנסיך ההוא מחספר, לעזוב עכשיו אה

טל בשו

הכרור הזה ולחוור לכוכבית הפשנה שלו.

רבין", אומר אחר ממקורביו, "כלומר - שבתנאים

מפני שאו אחר – מלל אני – עדייו לא יכול לחת העוכה מדוייקת. מי שנותן עכשיו מספרים אבסולוטיים יש לו מנמה. אינטרס. נויה שאני מפטר אנשים ופעביר אותם לעבודה בקבלוות משנה במעל אחר. מי יכול להעריך כיום יהיה מוכן להעסיקו לכן מה שאני מוסה לעשות עבשיו הוא לדבר כמה שפחות על מספרים ולחפש עוד פרוייקט ועוד פרוייקט לאנשים, וזה קשח. מרוייסט לא בונים ביום אחד."

ווה תמיד מכחיע מחדש".

"היה לי טוב באורחות", נאנה עברי בחיוך קטן, 'פתאום הכנתי איזה חופש הפסדתי כל השנים, אפילו להסחוכב כלי להיות צמור לטלפון 24 שעות כיממת העביר עוברים. ובעיתר – החזיר סמכויות מצה"ל וה דבר גדול". הוא כתב, הוא קרא ("אני אוהב למשרד עצמו.

"אני הכנתי תוכנית מגירה. חלק ממנת לא פורסם בכוונה. צוותי העבודה היו מוכנים, והכוו גם תוכויות חליפית למקרה שכן יחליטו להמשוך בייצור המטוס, כי גם זה היה בעייתי לאחר כל התהליך שהתרחש בפרוייקט. לא הלכנו לבדוק את ייצור החלופות במפעלים – כי זה משוט לא ויתן היה לעשות לפני קבלת התחלטה. המפעלים לא שיתפו פעולה, התעשייה האווידית לא

החלטה על מנוע זה או אחר. עובדה שלא אני יוסתי את הומנת נציגי חברות המנועים האבריקויות שבאו להחמרדד כאן. משרד הבטחון הומין אותם. היו צווחי עכודה משותפים של משרד הבטחון והתעשייה האירית, ולא אוי ישבוזי אירום. והם דנו על המנועים ובסוף באן אלי עם המלצות. אני, כמפקד חיל האחיר, קיבלתי את ההטלצה שחשבתי שהיא הטובה ביותר, להגיד שהיתה התלטה סופית בעניין המנוע זה פשוט לא וכון – לא היתה החלטה, ולא אני יומתי את

האווידית עבד עליו. לפניכן ביקשתי שיחון לי עוד וכון לעשות ניתחתים נוספים של מנועים, אבל אמרו שהזמן לומץ, ואו אמרתי: בנתוני חלחץ הגוכחיים - זו המלצתו. באנתו זמן חיה הכדל העלויות בין המרייקשים שישה אחרוים, ואני איוה מפעל יקבים לקבלנות משנה, וכמה פועלים המלצתי מת שהמלצותי לבנין, ואני לא מתפלא שקיבל את ההמלצה. בותונים שהיו גם אוו במקומו הייתי מקבל אותה החלטה בדיוק. אבל בנין אכבר 'האלוף רוצה...', וזה מאוד הרניו חלה מהאנשים, ומאו אני על השיפור, אבל עם זה אני ולעניין 'גדול' ו'קטן': מנוע ח'לביא' נשאר קטן מוח של ה־את.14 – 20,000 ליברות לעומה 27,000 ליבדות באם 16. אבל קוראים לו 'נדול', באותה מירת אפשר לומר שילד בן שמונה 'נדול' מילד בן שש. אבל הוא עדיין רק בן שמות, המטום עדיין באדת קטועריה של פי שדצה אותן מלכומילה היו לחצים מסביבי לעשות שטום נדוצ יותר, אבל

אני לא וכנערור לוקנוי.

י עד ש נה דין ... אמר את היינות איינות היינות איינות איינ

(המשך מהעמוד הקודם) southern בכיצות לואיניאנה ב"נכרים במיבחן" ו comfort הוא שמו המקורי של הסרט, כשמו של ליקר הוויסקי הפופולרי, מכליט כאירוניה את דו משמעיות הסרט). אם כן, איזור ספר, איזור מפחיר ורחוק. שונה מן המוכר. מי שמכנים רגל – עלול לטבוע, גופנית ונפשית. חוקי האיזור ואנשיו שונים מחוקים מוכרים אצלנו, כעולם המתורבת, המוכר. שם הכל אחרת. "גכרים כמכחן" מתחיל ממש אירילי. כטופשבוע אחר יוצאת קבוצה של אנשי המשמר הלאומי של לואיזיאנה למסע אמונים וקצח כיף. פגישה מקרית עם איוה קאוצן המציץ אליהם מן הנדה: אתר הגברתנים מחלים לירות בפרא המציצן, ממש כצחוק, אך כאן מתגלגלת העלילה לסיום של רדיפה אכורית. חסרי רחמים הם כני הקאוון וגם חטרי הומור. הם לא מכינים משחקים, בעיקר לא משחקים המתחילים מקנה של

רובה. וכאשר הם יורים - הם יורים כדי להרוג. כר מן ההרפתקה המרתקת ואמצעי הלחימה האכוריים כביצות הציג סרט זה גם מינהגי חיים אוסנטיים ומוסיקת קאו'ון מקורית שבוצעה על־די נגנים מקומיים.

קירכתם של התושבים זה אל זה, קשרי רם ונישואים ממושכים וריחוקם מאיזורי יישוב אחרים הפכה את הקאון לשונים ומשונים. מינהגידם, שפתם, ובעיקר – פחרם מכל זר ופולש. לקולנוע, כאמור, משמש הכאין איוור ספר חרש להתמודר כו כמכחבי גנריות. העיתונים אוהכים להדפים סיפורי זוועות שערורייתיים על נשים שנחטפו כידי מתכודד מכני הקאו'ון וחיו קשורות בשרשראות ככקתת היער הפרימיטיבית שלו. כי מאז שפסקנו לקרוא על איש השלג, היטי, איפה עוד נמצא פראי ארם החוטפים נשים לכנות הסרות מכן:

או מי הם באמת בני הקאווון

הסרט shy people אנרדיי קנצ'לוכסקי) ינסה לענות על שאלה זו, עם יותר הבנה, פחות פחד ואקסוסיקה. מיליון כני קאוזן חיים בארה"ב, רוכם ככולם כמדינת לואיויאנה. המדינה שנקראת מאו 1682 על שם מלך צרפת לואי הארבעה עשר, קלטה אליה את רוב המהגרים מצרפת. וכמו כל מדינות ההגירה הנכברות (עכשיו) היו ראשוני הכאים אליה הרמתקנים חסרי כית, נשים קלות דעת, אסירים שנשלתו למרחקים, כני אכרים שאדמתם לא יכלה לפרנסם וספנים שתחליםו להישאר במרינות הים.

אך כנינוד לרוב מרינות העולם החדש הניעו לשם במאה השמונה עשרה גם מהגרים אחרים: נפלטים מאימת המהפכה הצרפתית כאו אצילים ועשירים. שנות אי השקם הצרוכות בצרפת ורלתותיה הפתחות של אדהיב הביאו אליה את שונאי המהפכה ונרדפי מלחמות נפוליון. אחרים הניעו מקנרה, שם התלקתה יריכות כין צרפת לבריטניה. הייתה זו קכוצה מאותרה, שמרנית, קנאית לתרכותה ונחושה לשמור על ייתוד וניתוק משאר תושבי הארץ המגוונת. זמן מה הייתה לואיזיאנה אפילו שייכת לצרפת, עד שמכרה נפוליון לירי ארה"כ וכפאה התשעיעשרה הוכרה כמדינה ה־18 של ארה"ב.

בני הקאזיון נישאים בדרך־כלל ביניהם, אך יוצרים גם קשרים חיצוניים. בעיקרו של דבר התרבות הציפתית ונאות העצמאת נותרו. היום מורה המלה קאוון על ארם מטויים מאור: מוצאו צרפתי, שפחו צרפתית ורתו קאתולית. הוא כפרי ויש לו קשרי מקפתה הדוקים עם החיים כסביכתו.

הם חוברים צרפתית מיוחרת בפינה וגרים באיוור ורום לואיויאנה, המכונה בפידם "ספר" (the front) או הבאיז – ביצות, בשתח אינריאנים משבט הואמה. ובאנות, מאות קילו שרים של ביצות משתרעים באיזור וה המאכלס באנשים קשים, עצמאיים – וכסרטים גם

לכד מן הצרפתים חיים שם ספרדים וכאיוור רלקראה, מורחה מעידאורלינסג בררום חיים סלגים, לידם פהנרים מגרמניה ויש גם אירים – אחר מהם, מקיהני סמו, הוא ממגיא רוסב טנסקו המפורסס. מתברים מסין ייסיד את תעשיית "אנווי שאודן", אותם מרטנים קטנים מיונשים.

Magain 48

בני תקאו זן הם חסרי רחמים ותסרי. הומור.' כשרם יודים – הם יורים בדי להרוג."

אז מתאספים כל הבוגרים, מנננים ושרים ורוקרים. הגיגת קאוץן כזו תיאר וולטר היל בסירטו "גברים כמבחן" - כעוד קית קררין ופאורס בות, מבוהלים ער מוות, נמלטים מרודפיום, הם עוברים שוב ושוב בין עשרות כני קאז'ון הרגנים ורצחניים. מקיפים אותם כמעגלי רוקרים ומוחאי כפיים, ציירים השמחים

ונסביכה הקרובה. מעטות נשות הקאוזן שיתרחקו יותר מאשר המישה קילוממר מן הבית.

סגורים, חלונות קטנים ועיניים חשדניות ילוו את התייר הסקרן. באחרונה, עם גילוי האתגיות האמריקנית, השורשים וטעם השוני גם כחברה שחתגאתה ככור ההיתוך שלה, הגיעה גם אופנת הקאו'ון לערים הגדולות. מסעדות מנהטן מציעות "מטעמי קאויון", אופנת קאדון מציעה כובעים ושמלות. ותוליוור – שיודעה תמיד להביע את מה שצופיה רוצים לראות – מציעה עכשיו פרט חדש: כני בהיפרר שפח בתובה, מרובים מסורי האגדות, ולא People, ובמרכזר שתי נשים חוקות, סרט שעשה המדות אמונות משתות וענייני מאניה שחורה. אגרות במאי רוסי נולה, קנצ'לובסקי, על אמריקנים אורים.

בבני הקאו'וו שולטים תוקים שיבטיים של נאמנות, לגירות ופחד. הגברים נבחנים באומץ ליבם, בכושר הדיג והציד שלהם – ובשתיקה.

קריאה מהירה

י מכון מיל"ח

מתחייב לחביא את

קוראיו למחירות

יוחזרו כטפי חלומד

לריאה כפולה

לפחות – ולא,

יהיו האנשים מי שיהיו – באורה תייהם, מינהני הגישואים שלהם, חיי המשמחה והצריכה, רחוקים הם מרחק שנות אור מאמריקה העירונית, הצרכנית הנסדרת. חוקים שיבטיים של נאמנות, סגירות ופחר שולטים בהם. הגברים נכחנים באומץ לינם, בכושר הציד שלהם – וכשתיקה. הם מתפרנסים מדיג וציד, מסתמקים במה שנותנת להם ארמת הביצות שהיא ביתם. לא תמצא כמעט כני קאויון עשירים: הם חיים מן האדמה ומספקים את צרכי היומיום. למרות זאת, רוב פרוות המינק היקרות ממפקות בידי הקארון, וכך גם כרכע מכל מוצרי הדיג הכיתיים של ארה"ב.

בדרך כלל מטרבים בני הקארון לעזוב את איזור מגוריהם. הם מתנגדים לכל טכנולוגיה מודרנית ולקשרים הרוקים מדי עם החברה הצרכנית. הורות לכך הצליחו לשמר את שנחם המיוחרת במשך הרורות. משפחות שלמות עדיין נקראות בשמות ותוכל להפילו לתהום, מאמינים הקאויון. צרפתיים מקוריים כ־לגדרי, לבלנק או כרו. הם מרכרים בעגה מיוחרת ואין להם שפה כתובה.

את מסורוחיהם, אגרותיהם, סיפוריהם והאטונות התפלות שלהם הם מעכירים מרור לדור בעל פה. שפחם מקורה נצרפתית של המאה השבע-עשרת, כשראשוני המהגרים הגיעו ללואיויאנה מצרסת, עם מעט השפעות מן השפה האינדיאנית, קצת כושית וקצח אנגלית. הכוונה לכני האיוור האירופים, כי ה־SABINE, הם כני התערוכת, כושים, סינים וכני אינריאנים, קרוכים יותר לתרגות הקריאולית הבוכרת לנו ממוסיקת הג'ו המיוחרת, האוכל החריף מתוק והשירה הבושית המטרימה.

תרכותם של הקאויון שתה, המוסיקה שלהם דומה יותר לזו של איכרי צופת מלפני 300 שנה מאשר לזו של כני עברים כושים. כחגינות המעטות ותני ציד, דיג או הג נחירת החויר) הם ינגנו בכינור עממי, ירקדו במענל וישתו ייש תוצרת בית ולא יין עובים מתוק. תרבותם היא של אנשרספר נוקשים ולא של איכרים סבעים, של ציידים נמורים ולא של כורמים נייחים. הם אינם עובדי ארמה ותרכוחם אינה כשל עוברי

ארמה כי אין ארמה הראויה לעיבוד כאיזורם. למרות התנאים הקשים מעטים בני הקאויון דמהגרים מאיזורם. מעשים בכלל המיפגשים בינם לבין תושבי הערים. ולכן נשתמרה אצלם תרבות ייחדית, אולי מוורת, חגיגה לאנתרופולוגים – ולטושי סרטים.

עתיקות מועברות מרור לדור – בני קאז'ון הקטנים אינם יראים את הואב הרע, אך קל להפחירם בארמ־נאב המגלגל לשונו בלילות ירח מלא לא מעטים ביניהם מרפאים ומכשפים למיניהם, מומחים לצמתי מרפא, לשיקיים וקמאיות. אין זו בדיוק תרכוח תוודו של הכושים (שהוצגה בצורה די דותה כמוט ליבו של אנג'ל"), אך אמונות אינדיאניות התערנו כאן עם אמונות צרפתיות עתיקות, השתות באיזור ביצות מרוחק והיעדר בידור אחר – כמו סלוויזיה א ספרים, למשל – יצרו עושר של סיפורים ואמונות. ם מאמינים ככותה של העין הרעה ונכותי של אדם לנווט התנהגות ומחשבה של אדם אחר בכוח מחשבתו. אם תעקוב אחר אום

בשביל ותחקה את תנועותיו, תתמוג עימי החגינה הגרולה ביותר אצל הקאוון אינבה תנ תולרת הנוצרי, אלא ראשית עונת הציד - בנובמבר.

לשוצט חזיר, לצוד איל או אדם. הם יוצאים לצור בסירות קאנו המאפשרות תגועה באיוורי הביצות. כני קאדון לומרים מניל צקיר להשתמש ברובה ובכלי דינ. הנערות, לעומת זאת, נישאות צעירות מאור: רוכן יבלו את חייהן ככית

בני אדם מונרים, משונים – למבטרים. בחי עץ

קורס באחריות!"

בשעות הערב ו... באיזור מגוריך!!!

מרטים בטל. 4/202000

אם אתה רוצה לַחכפיל את יכולתך – חבל על כל דקה מיותרת.

ותזכור. תתכונן למבחנים במחירות, בקלות וביעילות.

במתללת מילית, אנריפס 30 ביות אי 18.9 וביות הי 18.9 בשעה 5 בביות הרדשטיין, יל. ברים אי 18.9 וביות הי 18.9 בשעה 5 ביות התיסורות, שרת 75 ביות הי 18.9 וביות הי 18.9 ביות הי 18.9 וביות הי 18.9 בשעה 7 ביות הי 18.9 וביות הי 18.9 וביות הי 18.9 ביות הי 18.9 וביות ה

בתשעה מפגשים בלבד אתח יכול להכפיל את מהירות קריאתך:

קורסי אחר־הצהרוים וופתחן בסניפים הבאים:

23 שנות נסיון 🖾 40 אלף תלמידים 🖾 פיקוח אקדמאי

בחינה: בקריפבא: בכבר שבא: בכתר הקוה: בראשל צו בראשל צו בכתניה: בכתניה: בכתניה: בחינק: בחינק: בחינק: בחינתיה שבע:

תילמד להתמודד עם עומס חספרים, עם לחץ העבודות. תקרא במהירות, תקלוט, תבין

קריאה מהירה – עכשיו! תשעה מפגשים בני שעתיים, הנמשכים כחודש אחד,

לתרשמת ולקבלת ציוד לימודי, תקרם ונוא 30 דקות למני מתיחת חקורט. שכר הלימוד למשתחף 185 שקלים חדשים.

ושם לצמוצנים, לבעלי עור כהה אורגים, רית לחם טרי, ריחות של עור, ובהיר, יבש ושמן: בושם לאנשים ניחות וורדים: ושלריחות יש מסרים שגרים בעיר גרולה ולכאלה אישיים מאור שאומרים דברים שונים שחיים כאוויר הצח של איזור כפרי; בשמים אירוטיים שפועלים כמו שיקוי אהכה: ניחות מרגיע או מעורר טעם אישי בחוש הרית ויכולת אבחנה שמתיזים והוא פועל כמעט כמו תרופה. בין גיחוחות שוגים, גם בלי זכרון של או המלת האחרונה בכשמים – ניחות שמותאם לכם אישית. רוקחים אותו לפי נתונים שמוזנים במחשב ומתשוכות יאפשר להצמיר ריואת שיתגלו – כאלה שלכם על שאלון ארוך ומפורט.

כל הנ"ל אינם עוד גימיק של פרסומאים שהדמיון שלדם עובר שעות נוספות, אלא כמה מהבשמים הצתירגיים. תחוית של מה שעשוי לקרות בעסקי הבשמים נשנים הכאות.

בשמים זה לא רק עסק גדול שמנלגל מאות מליוני דולרים בשנה. הם גם נושא למחקרי מרענים באתיברסיטאות אמריקניות ידועות כמו ייל, ג'ון הופקינס ומרכו החושים של מונל בפילרלפיה. קוראים לזה aroma science – מרע ודיה

חוקרים שם מה עושים ריחות להשתמש בהם גם למטרה זו. משתמשים לאנשים; את השפעתו של פרוטאין חדש בבשמים לטיפולי יופי והרגעה, בחוות כשם 'אולפקשון' שייחכן שוצא המשרר כריאות ובמכוני־יופי יוקרתיים. ב'לה למוח את שדרי הריח, מידע חיוני קוסטה־ שבקליפורניה, החווה אליח לטיפול כחוש הריה הנחלש ולפעמים אף באים שחקני הוליווד לשיפוצים ולחפוש נעלם כתהליך ההדקנות: ככר גילו שיש שלווה, אחד הטיפולים הכי יעילים הברל ביכולה אכחנת ריחות בין לאנשים לתוצים היא מעטמה ארומטית. אטרדיד שמאל למשתמשים כיד ימין: עוספים את הגוף בסדינים חמים שלכלב יש מאתיים מליון חאי ריח ומכושמים לעשרים דקות של סאונת לעומת האדם שכתהום זה מפגר אחריו נינוחה בחדר מואפל, עם מוסיקת רקע מאוד – רק עשרה מליון: שההקשרים מרגיעה. חוקרים גילו שוה משפיע לא שריחות יוצרים אמנם נאספים אצל רק על העור. זה גם מוריד את לחץ הרם אנשים במשך השנים כמו זכרונות: ריח ומרניע את העצבים.

stacaia 50

בצורה שונה, לא רק כהתאם לחום הגוף וללחותו, אלא יוצר צירוף אישי, כמו טביעת אצבעות, שמושפע מההפרשות הבימיות של העור. לכן הנושם ש"מרית טוב" על בלונרינית אינו מתאים בהכרת לשחומת עור, ויש דוגמאות נוספות. המחקר הזה עדיין בראשיתו, ועדיין אין יורעים מרוע ניחוחות מסויימים משפיעים אחרת על אנשים שונים. בשמים שימשו למרפא כבר לפני אלפי שנים, וכשנים האחרונות חזרו

אכל עכשיו יודעים שגם לתינוקות

ריחות וכלי שתהיה להם אפשרות

להסביר את ההקשרים. מה שאולי

שכל הילדים שונאים - למוצרים כמו

ירוע שעור סותג בושם ומגיב עליו

תרופות שאינם אמורים לגעת כהם.

מקום טוב

ין נחונים מרוייקים שיאמרו לנו כמה

בקבוקי בושת קונה כל ישראלי/ת

לשנה, אבל לפי מספר הבשמים התרשים

שהושקו בארץ כשנה האורונה, ישראל

היא צוכנית בשמים בקנה מירה בינלאומי. מאות אלפי הישראלים

הנוסעים לחו"ל לעתים די מזומנות

מתערכנים בכל ניהוח חרש, מייכאים

איתם במווורות חלק גדול מתצרוכת

הכושם הלאומית, אכל גם קונים בארץ.

השמות הגרולים כגר כאן. מחוך

מאתיים הבשמים המפורמים כספר

"בשמים" שיצא לאור בווצאת "ריחולי" בניד יודק וכולל את הבשמים הידועים -

אפשר למצוא אצלנו כמאה, לא רק סאך לורן וריור ושאנל וכאלנסייגה ופאט וגיבאשי, גם ביל בלאס וראלף לורן. יוומות מקומיות הניכו בשמים ישראליים מקוריים, "רניאלי, שהמיקה נציגת "מאברניה" כארץ, ובושם לגברים

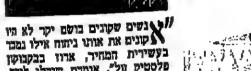
של הדוגמן אביכ יווים. וק כשבועות האדונים הושקו כשמים של נינת דיצי, ג'אני הרסאצה, שוארד של ימלינה

ר'איפן" של "דוג"ר אנר גלתי.

: לכז, כמעם כל מה שהושק אהמול בסארים אמשר לקנות בתל־אביב. כל

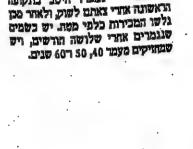
לאנשים שונים.

מאת יהודית חנוד

קונים את אותו ניתוח אילו נמכר בעשירית המחיר, ארוז בבקבושן פלסטיק זול", אומרת שירלי לווד, שורכת היופי של ה"ווג". "בקניית בושם התרמית שהוא מייצג חשובה לא פתוח מה'קליק' שנוצר כין חוש הריח לצירוף הפרטי והמיוחר שבין הבושם והעוד". לכן משקיעים היצרנים הרכה מאוד כסי גרול, לא רק כניהות, גם כאריזה וכבקבוק. הבקבוקים שעיצב הצייר סאלוואדור ראלי לבושם שלו, למשל, נהטפר על־ידי אספנים. בקבוקים אחרים מוצגים כמוויאונים.

בכלל, ה"קליק" בין האף לבושם הוא הרבה יותר מטובך ממה שתושבים מובשמים התישים שיוצאים לשוק ככל שנה שורד לאורך ימים רק אזור מכל עשרה. לא די לקרוא לכושם בשם מעצב אופנה מפורסם או שחקנית קולנוע ירועה כדי שיהיה סיפור הצלחת "מפיה" על שם מופיה לורן, "דנב" של קתרין דנב ו'קייסטל", על שם ניבורת "דיינסטי" – נמכרו היטב בתקופה

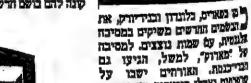

שים צעירות מעדיפות בשמים לקרים, ומתפשות את הכי תרשים", אומרת דורית גדן, מנהלת מחלקת התמרוקים ותכשמים ב"משכיר לצרכן". "לא מפריע להן שבקבוק קטנטן של 'פויוז' או 'אופיום' עולה יותר ממאה ש"ח. אלה הבשמים שנמכרים הכי הרבה. נשים בנות שלושים פלום סונות את הבשמים הקלסיים, שאנל וג'יוואנשי וסאן לודן.

"ביוני, יולי ואוגוסט, לפני ובעת עתת הנסיעות, כולם רווקא כן שואלים למחירים, כדי להשוות עם מחירי חו"ל. כספטמבר, לפני התגים, רוב הקונים הם

הישראליות מחליפות בשמים כמו בנדים", אומר אפרים אפטר, מנכ"ל בלמון", יבואן הבשמים של כריסטיאן דיור, ז'אן לואי שרד ואחרים. "נשים אירופיות נאמנות לבושם שלהן שנים רבות. אצלנו רצים אוורי כל ריח חרש, ולכן היבואנים כל־כך מודרוים להשיק בשוק הישראלי עוד ועוד בשמים תרשים. בתתחלה בושם תרש נמכר טוב. אחרי כמה חודשים המכירות, יורדות כי כולן כבר שמעו שבאירופה או כאמריקה יש משהו יותר חרש. נשים רבות כארץ מעריפות דווקא בשמים ככרים, למרות שבארץ תמה כמו ישראל צריכים היו להימכר טוב יותר תריחות הקלים והלימוניים. הגברים הישראלים הרבה יותר נאמנים לאפטרשייב שלהם. כשהם מתרגלים לניחוח מסויים, הם לא מחליפים אותו שנים, או עד שמישהי קונה להם בושם וורש".

שצעים ואכלו סיבארים מארוקניים, וקנה כפן עינמה ומיורה ענני כושם. לניל בלאס" ערכו תצונת־אופנה עם בנר ערב נוצצים וארותת ערב לאור עות את "ניאני וורטאציה" השיקו מלדה ביפו, בונמת שנרירות אימליה. כשמשיקים בושם תרש, מומינים צפים שנחשבים ליקובעי דעת קהל". צמה עדנה גרינשטיין, אשת יוסידיבור. "מעובר אופנה, נציני מקשרה וקבוצה מאוד מסויימת של

(פים כאלה שידועות כמימיבות וחלנק. הכוובה היא שהן תשתמשבה משל המשק תשמשנה לו מרטומת". הקצינים שעורכים את השקות נושם יודעים שרוב המחומנות נעולות קל משם מעויים רמסיבת השקה" שכזו לארדווקא תגליח לשכבת השקה שכזו לארדווקא תגליח לשכבע אותן להולש נאתר אבל גם אם הנשים נשונות לא ממש ישמשו כפרסומת, לג נוא, גם סיקור האירוע ואיוכור השנה בשרי הרכילות עוצר לתרמית.

א מחד המסיבות הללו מצמירים לנולם. כמף, קסן, בתנחשב ככך שמוד המסים של אנקיית בושם חיא מדולל שניים עד שלושה חלרים – מדולל שניים עד שלושה חלרים – ישים עד עשרה אחוז מהמחיד המופי לעלו כל השאר חולך על בקבוק, TEN IN IN IN

גברים שבאים לקנות בושם כמתנה. להם כיף למכור. הם לא שואלים כמה זה צולה, רק מריחים ובודקים אם תם אוהבים את הכושם.

DE TOILETTE

CRISTALLE

שיכון הוותיקים אפשר למצוא את "סואר דה פארי" של "כורג'ואה" (1928), "לה דים" של באלאנסייגה (1947), שניים מהכשמים של סכתא שהצעירות הפאריסאיות אימצו אותם עכשיו מחדש כמדליקים. ביניהם גם הכושם הכי וותיק שלא איבר מהפופולאריות שלו מאו הושק לראשונה - "שאנל 5" (1921). הוא נחשב קלאסי, מוצג בתערוכה הקבועה של עיצוכ מצטיין במוזיאון לאמנות מוררנית בניו־יורק, והוא הכושם הכי פופולרי בצרפת מאז ועד היום. דק לפני שנתיים המציאו בכית שאנל בושם ממש חדש,

הכי, פופולרי

התרשים ביותר ברשימה הם בושם של ליז קלייבורן ונורמה קאמאלי, מעצכות אופנה אמריקניות שמייצרות בגרים במחירים סכירים, וכושם של בנטון", הרשת הבינלאומית לבגדי צעירים זנוער. בין הכשמים היקרים ביותר: "פויזן"

(רעל) של כריסטיאן דיור ו"פאלומה" של פאלומה פיקאסו בבקבוק מקורי שעוצל על ירה. אלה גם הכשמים שנמכרים עכשיו הכי טוב. לרשימת רבי המכר צריך לצרף גם את "קוקו" זאת "ג'ורג"ו, שמופק על־ידי בוטיק יוקרתי בבוורלי הילס, לוס־אנג'לס, זהושק במערכת ארירה ליחסי ציבור ופרסומת בצכעי צהוכ־לכן.

אח" – ספטמבר 81/ נולל: 'אחה'

"אני ניצול שואה – יליד הארץ", אומר יהורה פוליקר בראיון עם ווני סביר

פנינה מרקמן יצאה לצוד בעיךהערשה את השוק הססעני של לוד

סיקי סיטן מספרה על השנעון לבורים עתיקים של ויורנים סלים

אני קוראת

'את" – הירחון לאשה ולמשפחה (כולל "אתה" ו"צ'ופר")

שנת הלימודים התחילה, ילדים. בשנה שעברה הקדשנו הרבה לדיבורים על כינים. השנה נעבור לאיידס. וכל זה, בַמובן, לא פוטר אותנו מלהקדיש זמן לגזענות. שנת לימודים נעימה.

בתי שימוש של מטוסים צפלינים, חלליות.

קומה שלישית, ביירות טואלט: מתקופת

האבן ועד תקופת הגליל הרב־שיככתי. ניירות

טואלט עם בריחות, עם חירות, עם תשבצים.

ניירות טואלט מצויירים ביד של מרי אנטואנט

וג'קי אונסים. נייר טואלט עם קופי למנהלי

קומת ביניים, שלטי בתי-שימוש: נשים,

גברים, בכתב ובציור. צורה של ילר עושה פיפי.

שלטים ייחורים: לצוות המורים בלבר, לקצינים

אחי בני ישראל והסביבה, אין גכול למוצגים המעניינים והמרתקים שאפשר להציג ולראות

לסיום, כי קטעים ארוכים זה לא טוב, אספר

לכם על מיתקן מיוחר לשימוש בכתי־שימוש

אשר ראיתי לאחרונה. זהו לוח עץ ובו קכוע

צופר. כאשר לוחצים בכדור הגומי של הצופר

הוא משמיע פאפם עצום. על לוח העץ מורפסות

שלוש צפירות: גמרתי את העיתון, תנו את

מוצג מיוחד (שלושה כוככים): בית שימוש

מטיטאניק, שגימשה זהוכא למוזיאון.

חשבונות.

במוזיאון כזה.

תראות השימוש:

צפירה אחת: תפוס.

המוסף.

שתי צפירות: אין יותר נייר.

ארבע צפירות: תיכף גומר.

חמש צפירות: הצילו, הכל מוצף.

בלבד, לחכרי כנסת כלבר.

טואלט לנד

כוכבת הקולווע הסקודיובית בראיון סיותד לאסתר אדלשטיין (קופנהנן)

וורית ברניצקי סצינה ארבעה שולחנות ערוכים לארבע ארוחות ביום

• חסידי אומות עולם אינם רוצים חסדים • דו + יורדים: געגועים בפארים • אופנה: בגדי ערב

• בישול: ארוחות חג קלות ומתכונים חגיגיים • דיאטה:

לרזות בלי חלב ● ריהוט: הדברים הישנים והיפים ● רפואה:

אורגזמה בעזרת היפנוזה • מין: בתולה בת 27 • חינוך: מו־

רים על הכוונת • בריאות: סכנת ההתמכרות לנשיקה צרפ־

תית ● סיפור קצר: אריה עם בתולה באופק ● גינת־נוי: מטפ־

סים גבוה • אנשים: גברים ונשים שהיו בשנה האחרונה

ספטמבר 87

בכותרות ומאחוריהן • ספור אושי: עוור שהוא אבא ואמא

מדך כלל אני חושב על שטויות. לפעמים, משר המוח מתפרע ומפסיק לרגע לחשוב על סמוות, חה עלול לקרות עם הגיל, הריגי מכה ממכה קסנה כצד, והוא היוד לפעול נכון.

הוא מתכנן עכשיו, למשל, את המוזיאון

אני שקוע בשנה האחרונה כמוזיאונים עד מואר. נשלחתי לרומא, וזו עיר שבה אמנות ועם היא חדשות היום הוה. לא אתת אני משעין בו המסונוצי הזעיר שלי, טוסטוס שרד, על

לא כל המוזיאונים הם לאמנות, וראיתי גם מושונים מוורים לרוב. לא אמנה אותם כאן כי זני רוצה להניע למוזיאון שעוד אין:

מויאן לבתישימוש. ה לא רעיון כליכך רע, אני וושב. מוזיאון

מה, עשוי כמו שצריך, יכול להיות אטרקציה פל כל עיר קטנה. אפשר להציל ככה עיר

"לא, איפה יש דבר כנהז"

צמצפהרמון. שבעון של דבר, הילדים נהנו. יוור כוב ממנלשות".

גם כמדריכי התיירות מחו"ל יזכירו את המקום. נגיח, מדדיך מישלן לישראל, כשיהיה: מוזיאון כתי השימוש, שלושה כוכבים, תערוכה של כל סוגי בתי השימוש ואכיזריהם. קומה ראשונה - ההסטוריה של בתי השימוש: בתי שימוש אשוריים, מצריים, היתר

"שמע, היית כבר במוזיאון בתי השימושו

מה אתה אומרו ניסה לשם כשבת".

וכיף בלפגוש שמות גדולים

שעש. לא אתת קרבתי באיטליה לאישים שנש לי להתרגשות קלה. פעם הייתי במלון עם דיוויך בואי. יום אחר דיברתי עם ניצולינה בכולפון, תוך הבטחה להיפגש. ברלת משונכת ליד פיאצה נאבונה כמעם התנגשתי מואלוד ג'ונכלם. כהייאת. "הנה מארדונה", צעק לי מעם חבר, כשנסענו בדרך, ובקולנוע ישבה מאורי ג'ינה לולובריג'ידה.

נילותי אפילו אצל הקוסם של פרס שהפסיק לו צה העישון ואולי תוסיף ככך למערך מנדט תצי מקולות של יתורים. כמו עיני ראיתי את נקנם גורם לחבר שלי להפסיק לעשן תוך פתקים שניות, חה עבד. אפילו כמעט נתקלתי

כל פנישות המעלח האלה, אומר לכם, ריגשו ותי, אבל לא עד כדי שאכתוב לכם עליהן.

הייתי אמוד לצאת לפגוש חברים ושה התעופה של רומא. כטוף קבענו שהם עוט לפר לעיר וניפגש בקורסו וישוריו לים או לא סולה לעצמי שלא נסעתי מ"בית ספר לשוטרים" או הפסרתי את בוב דילן. לשנה התעופה, כי במסוס, החברים שלי או מה?

העלם הבחל מומן לפרובינציאל הזרמנויות התיידדו עם כושית אחת, תנחשו מיז אשחו של לעוש אנשים שלעולם לא העלה בדעתו השחקן שמשתתף ב"בית־הספר לשוטרים", מאתר ועד מאה. זה שעושה את הקולות. הייתם מאמינים! זה שעושה את הקולות.

הישראלית ושיחזור כית שימוש רומאי מחומם

קומה שניה, בתי שימוש בעולם: מהמזרח

הרחוק, מאפריקה, מגרמניה עם מיתקן לבירה,

מסעודיה עשוי זהב ומשפריץ נפט, מירושלים

מטקסאס עם הגיאגרה הגדולה ביותר בעולם,

עם ציורים אירוטיים.

עם אסלה כפולה, לבשר ולחלב.

לא סתם היכרות. הם פיטפטו, בסדר, החלפו כתובות. אבל אחרייכן היא נכנסה לשירותים, ויצאה, ורק כשהיו לפני היציאה משרה התעופה גילתה ששכחה את הארנק שלה בשירותים. היא רצה חזרה, ומה מתבררו הארגק היה שם, 2000 דולר שהיו בו נעלמו.

החברים שלי; דור וחוה שמותיהם, הילוו לה

מאה דולר. הידידות כיניהם היתה עתה עמוקה מאור, ולו אני הייתי שם כמתוכנו, פורקה מאדונה, גם אני כבר הייתי סחכאק שלה. היא הזמינה את הירידים שלי למלון, לפגוש אותה ואת בעלה. איזה פוקס. לו היו הולכים, כמעט אין ספק שגם אגי הייתי יכול לבוא, ולפגוש. אותו בעצמי. הוא היה עושה לי קולות. הוא היה לא שהיום, וואו, היום קרה משהו שאני יושב עושה לי קול של הליקופטר, של מקלעון. היה מוב מד על המחשב, אפילו שעכשיו חצות לי על מה לכתוב במשך עשרה מרורים, שלא לו היה לי טיש שים אבירו שעבשיו ובווו לרבר על התויות שנשארות בפנים. אולי אפילו שום היום מישהי שהיא אשתו של מישהו היינו מצטלמים יחר, מה ישי כמעם, כמעט מיספתי לעואול. זהו חסיפור, וחוא אמיתי. ואולי זה אפילו עוד יצא פעם, כי הקשר לא אמולט כיך ברול על הערגשותי ואספר אותו נותק. עריין מוקדם לשמוח אכל יש סיכוי, בהחלט יש סיכוי. וואו, וסילונו לי על הוואו

השלישי בקטע אחד, זה משהו. והו הקסם של חיים בעולם חגדול. ככה, כמו כלום, כמעט פגשתי את זה שעושה קולות

טרי בריא

"אני מצלצלת, ממי, בשביל להגיד לך שכדרך הביתה מהעבורה תעשה טובה ותביא שמנת מתוקה ושש כיצים ופיתות. תעצור גם בחנות ספרים ותביא שניים־שלושה ספרים חרשים, אכל תשגיח שיתנו לך ספרים מהשבוע. שלא יסררו אותך. לפעמים הם מסוגלים לרדוף לך ספרים מהשבוע שעבר. או קיי, ממיז אל תשכת, ותשים לב, טוב?"

LIKISI DIKAL

על משכבך בלילות

כייהכי אני שונאת את הלילה הראשון כשאני ושורת הביחה מתר"ל", אומרת לנו האמנית הירועה בחו"ל יותר מש־ היא ירועה כאן. "זה לילה שאינו גגמר לעולם. הוא חוקר אותי שוב ושוב. עם מי יצאתי, עם מי הייתי ואיך וה היה. חולני ממש. והוא כליכך מסכן עם הקנאה הזו, והחשרנות שלו... ועד שהוא איכשהו מצליח לצאת מזה הוא הופך את שנינו לאומללים. ותמיד אני מחליטה שיותר איני נוסעת כלעריו. ואו שוב מניעה החזמנה לעבורה המסררת לנו את החיים למשך כמה חורשים. דוא אינו נוסע. ושוכ.....

"גם אני שונאת את הלילה הראשון", אומרת לנו אשתו של חבר וותיק ביתידת 181 ומי שלסובת הישובי מס ההכנסה שלו מעדיף לעבוד בוא"ל 180 יום כשנהו. "תמיד הורות הוו שעומדת בינינו. ברוך כלל עוברים כמה לילות עד שאנחנו מתרגלים זו לוה. כאילו היתה זו הפעם הראשונה - אכל ללא כל

יואני הכי לא אורבת את הלילה שכו הוא תוזך מחו"ל ומחלים להיות נחמד אלי, משחדל נורא, מתחשב בכל ציוץ שלי. אולי מפני שהמצפון מציק לו. וככה זה, כשמחליסים להיות נחמר לאשה שלך, זה יוצא נורא קלוצי". זה דברה של אשת איש העסקים

"ואני, אילו סיפרתי לכן מה אני עוכרת בלילות הראשונים כשהוא תיור הביתה לאתר שלא ראיתי אותו ולא שמעתי את קולו בטלפון תורשים רבים..., נאנחת אסתו של המוכן החשאי (הנראה כמו השכן ממול ולא

"ואצי... לי אין מה לתרום לשיחה שלכך, אמרה החברה שכביתה נערך המיפנש שלנו, "הבעל שלי חוזר יום־יום הכיתה. משוט נורא. הוא נעול אז על הכלוויזיה ואני – שתמיר חייבת להשכים – ברוך־כלל הולכה ליכון מוקרם. או מה ככר יכול לקרות".

כך אנתנו יושבות, מחליפות רשמים מלילות די ענומים. לילות סניתן לצכוע איתם בלכן, או אפור, או שחור. הכל לפי הנתונים. לילות קלאתריהם יש צורך בהרבה איפור. ואנהעו הדי חמיר חלמנו על אהבה, על לילות בון הסרטים, ימינך תהה ראשי ושמאלך תחבקני ואו להיפרן. מה קרה לנוו

כאשר עמדנו תודת החופה לא תיארנו לעצמנו כי

sizealo 54

את כל זה את מספרת לו כשובו ממרחקים כאשר הוא מוצא כבית מלכד מטבח מורחב וגדול גם אשה קצת שונה, קצת תוקפנית וגם קצת חיוורת. פשוט היתה לה הודמנות לעשות דיאטת רצוג.

לכשננדל האטלס יתכווק ויבוא יום שהקריירות חודשיים", את אומרת לו כשהוא פותח את חבילות

/ תיבת דואר

היכן טעינו?

אב חולת מאוד הומצא מספר שנים במוסד

טיעורי, אחרי תקופת שהות ממושכת בכית אהותי, אם ל-4. מיום שהוא במוסר – אמי, אהותי

ואני ומצאות שם במשמרות המתחלפות כל 6

שעות, מטפלות, מאכילות ומשחדלות להקל, ולו

צוק איש שיחך באמרו: "אצלכם האשכוזים

ות אחרת", כי המשמחה המורחבת שלנו וגם

החברים איום מבינים מת עובר עלינו. הברתי

אומרת לי בחוסר רגישות: "תמיד כשאני משוחחת

אתך את עייפת..." כאילו שרקרתי במועדוני

לילה. האושים טביבי שרויים באואיזם, אינם

מושיטים יר. אבל אצל עדות ספרד ברור שיש

לעזור ולחת וכולם מושיטים יד גם אם זה קשה,

חורקים שן – ונותנים עזרה. אני חותה: חיכן

וחברות התעופה ישאו אותנו לארבע כנפות תבל,

יפרידו בינינו לימים רכים ויתנו לנו לא רק הזרמנות

להנות ממרחב אישי (זה מה שקוראים לתקופה בה את

ח.כ. (חשם שמור במערכת)

שבין 11 ל-17 בספטמבר

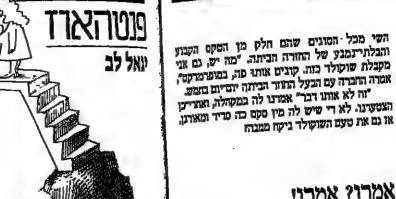
חשבוע יחיה עמוס סיבוכים מיננסיים וסחבת ביורוקר טיות, ולבן כדאי לבדוק את חדברינו היטב לפני שובנסים למחוייבות כלשהו. נסו לא לשתף אחדים בעניינים של כם והובילו למינימום התערבות ועצות של אהרים.

תחזית לשבוע

(באונוסט עד 22 בספטמבר 23) אם כי תיתקטו עכשיו לשבוע אחרים בוקורת חפבש שלכם, דכר לא יומוע מאיחכם מלפעול לפי אמותכם. זה חובן לגלות החלטיות. לא יויק לכם לצאת עכשיו לאיה הומשה קצרה, או לפחות לכלות בנעימים.

(במפטמבר עד 22 באוקטובר)

אני לא עומדת להועיב את עצמי עד מוות כדי • שאוכל לחיות טיפטיפה יותר.

או גם את טעם השוקולר ביקח ממנהז

אמרו? אמרוו

• לעקרונות אין כל תוקף, אלא אם אתה שבע

. נרגרנות אינה חטא נסתר.

תאוכל פה הוא כה חסר טעם, שאם תאכל כאן ● ארוחה ותשהק לאתר מכן – זה לא יוכיר לך שומדנר.

בטן דיקה אינה יועץ פוליטי טוב. ●

אלברט איינשטיין

מכתב התאבדות

יו אתה במכתב בשתי אצבעותיה, כאילו היה שרץ. עלתה מהקומה השביה אל הפנטוד אוו וצילצלה בדלת. התפרצה פנימה בלי לתעצל. מאותר יותר תארה גליה את המראח כר אשה ששיערה שמום על פניה, עיניה פעורות, מופת, ופיה קפוץ כאילו היא נושכת איזו צעקה סינה מניתה לה לצאת. ידה הימנית שלותה לפנים מנעותה אחוות כפימת נייד. אין לה כוח להטביר,

מין הנקשת שומכתב ידבר בשמה". צונה, השבנה השקטה מהקומה השניה. בפעם פשוט לפתוח את הדלות... ציושונה היחורה גליה שבעצם, למרות שתם גרים מו שנים רבות באותו בית, מעולם לפנייכן לא תמונה כתורי סביה של אורנה. אשה בעידה בסוף שות העשרים. שני ילדים. מוכירה בכירה. הבעל ענט ולציניידי, לעתים היתה גליה ויואה את בנה בן

מבוחל של אדם המבקש להינצל, ויודע שהאיש העומר מולו לא יוכל למשות אותו מהמים. אורי יבוא מאוחר. "אולי אני יכולה לעזורו". בתנועה נואשת הושיטה לגליה את הנייר, וגליה

ובקול סרוק שואלת: "סליזה, אורי בביתו"

נאלצה לקרוע אותו בין אצבעותיה הקמוצות. מכתכ התאבדות. כתב אותו אבינועם, כעלה של אורנה. האותיות נראו מעוותות כאילו ריסקו את ידיו של הכותב והוא שירבט את המלים באצכעות שבורות, ממהר ולהעלות על הכתב את הרברים החשובים

אל הבנרות מבלי שתהיה להם ילרות אמיתית, עליזה

ופתאום האשה השקטה הזו פורצת לפנטהאוז

אודי לא היה. אורנה צנחה לכורסה, ידה הימנית

פשוטה לפנים כמו פסל המבקש לשאת בשורה או כמו

קבצנית הפושטת יד לנדבה. היא הביטה בגליה במבט

מכתב יבש. דיבר אל אורנה כאילו טווה חוט ממושך של שיחה ישנה, עוסק ברבר שהשניים ליכנו זמן רב ועכשיו לא נותר לו אלא לסכמו בכמה משפטים תמציתיים. הוא אינו יכול להמשיך. שקע בהובות. אנשים לוחצים אותו. עומרים להכריו עליו כפושם רגל. גם אם ימכור הכל אין שום בטחון שיצליח להיחלץ מירי הנושים. דיבר על המול הארור. על הריבית הרצחנית שאכלה את הרווחים. אין לו

אחריכן נזכרה גליה שוב ושוב במשפט אחך מהמכתכ: "לגבי המוות הוא כמו דלת לחדר. צריך

. לאורי יש איזה כוחות גנוזים העומרים לרשותו משל של אודה מחיק ביד אתונו, כת ההמש, ונוהנ ברגעי משכר. אז תמיר ירעה שתוכל להישען עליו. מכאתו כובד ראש השמוד לילדים המתקים הישד אורי יכול לפתור את הבעייה כררך שהוא יכול לפתוח

ופ זקומים. כין שותפים היחסים לא יהיו מוצלחים בעוד השטע, אך נסו להחנבר על הבעיות.

ואדם חיבורת חרניטו חשבוע הקועים ברמה מסויי-ם, ולון נדאי לעשות צעד נוסף ולרבר עם תממווים מית הצאח טובות. לא מומלק לעבוד קשה עבשיון מים להצפך בקסם האישי, שיעור לכם בקריירה.

מ בינואר עד 18 בפברואר) לעומודיונת תצליחו לשנל בבעיית חשובת

מו מבחאר עד 20 במארט) מן או ושוחיבם ותוכלו לרבר נלויות.

(בינואר) וני 19 בינואר) ים וחלים לחיחקל ביפים אלה ביחט של קנאה מצד צינה וה ומן טוב לעפות סירורים לטעל או לנסיעה לית מכלו ליחצות כם מבילויים, אך רפנו נטיה לחפר ת נעויין החמוטיקה חמצב מעביק רצון.

הפני אום עלולים להיתקל בעיבובים בעניין הקשור מת הציחית. אין זה חומן הזכון לחומין אליכם אוד חל למו שחקבלו מעוור לכם בוניוום הקרינירה.

(21 במארס עד 19 באפריל)

לה שושתו את האושה ביניכם, תוכלו לצאה ולכי חשבוע משתפרת מעט היכולה לתרוויה בספיםן מאמץ לומישה והלקי ודעות נועים להיעלם בחברת ידור מיוחד יביא איתו הישנים בעבודה, אך עדיין יהיה מבוי קחום עם מישהו בקשר לעניין בספי. זה זמן עוב להפי עול קשרים אישיים. הפעילו שיפוט לגבי הוצאות מיות־

(20 באפריל עד 10 במאי) אם כי תחקשו עתה לחניע למשרה עם שותף. תוכלו לשאוב הנארן מגעילויות של שעות המואי ומבילויים. עם זאת, אל תניתו לענייני העבודה להתדרדר. העבוע ישובן סיכויים טובים בתוום הרומוסי ותיוזנו מרגעים יפים.

(21 בבזאי עד 20 ביוניי) מישהו בעבודה מנעה להתקדם על השבונכם. הצערכו להיותר מפניו ולעים לב לפעילות שמאחורי הקלעים. שימו רגש גם על הפעילות בזירה הכיתיה. נסו לא לחעי מיס על עצמכם יותר מדי אירועים.

(21 ביוני עד 22 ביולי) אחר. היוחרו בדבריכם, במיוחד בפגישות חברתיות, אחם עלולים לפגוע במישהן. אך זה בהחלט זמן עוב להיענות לחומנות, כי צמיים לכם דגעים רומנטיים.

לתתה ישים 20 במאים) אתתה ישינו עבשי למח שיש לכם לומר, אבל תוקיו השבוע הצטרכו לועול לפי אמונחכם ולעשות דברים ברי שווי משווים מצד בני המשפחה. שענה מות ושינו עכשיו לפח שיש לכם לומר, אבל תקיו השבוע הצטרכו לצעוף כצי השומה שיש לכם לומר, אבל תקיו השבות שעות מצור בני המשפחה. שעות מצו משלח ומהתנובות של שותף או בן זונ. צווכם, למדות השתיינויות מצוות לשירום עווני הקרויי ת בן לקילות כשותה בתחום תרומוליו אתם מבניום אחר הצחריים מצלחות במיוחד לקירום ענייני הקריוי. מו החשור בשותה בתחום תרומוליו אתם מבניום אחר הצחריים מצלחות במיוחד לקירום ענייני הקריוי. - רוו. בתחום העסקים, כדאי לשאול בעצון מומתה.

בקבוק קטשופ שהמכסה שלו מתעקש ונושך את הוכוכית. זה לפי מירת כוחו.

ורווקא עכשיו אורי אינו בבית. הוא בירושלים. גליה חשה שהזמן מתחיל לאזול. אורגה סיפרה שלא הצליחה למצוא את בעלה בשום מקום מאלה שהוא נוהג להיות בהם, והיא אינה יודעת מה לעשות. ופתאום השתחרר ממנה בכי עז, מעיין חנוק שחיים שלמים מאוכנים סכרו עליו. עכשיו חילחלו המים מתחת כמו הרמעות שולגו על לחייה והיא אפילו לא

היא דיברה במשפטים קטועים. מאשימה את עצמה. היתה צריכה לקחת חלק בכל מה שהעיק על אביגועם, אבל לא היתה מספיק רגישה. כבר מזמן שמה לב לתחילת ההתמוסטות, אבל הסוף בא כחטף. בבת אחת הסתיימו החיים המתוקים. הגסיעות לחו"ל, המכונית המפוארת, הבילויים, האירוח. זמן רכ סחב אבינועם את נפילתו. בשתיקה. לא נוח לו. לפי תפיסתו, הגבר הוא המפרגם. מירת הצלחתו כמפרנס חופפת להצלחתו בגכר. "הגכרים האלה משחקים את החוקים בומן שהם נופלים בצניחה חופשית כלי מיצנה ובלי רשת בטחון, משחקים את הקשוחים כשהם יורעים שעוד מעט יפגשו את הוודאות המרסקת".

זמן רב בשא אבינועם את סוד נפילתו, מסתיר את מימדיה האמיתיים אפילו מאשתו. הוא הכניס אותה לתמונה דק כשכבר לא היה מנוס. כארם הניתקף במחלה ממארת ומגלה לאשתו את הוודאות לאחר שהרופאים נואשו (גליה ניסתה כל הזמן לוכור איך נראה אבינועם, גכר מטושטש פנים, לכוש בספידה. מכונית מפוארת. כן, את המכונית זכרה. ב.מ.וו. שיער שחור. שום תו זיהוי מרוייק. כאילו כל ימיו היה

אלמוני, עוד לפני הנפילה). מאז כמו ירדה המשפחה למחתרת. על הדירה העיק חוב של חצי מיליון דולר, כאילו היה אכן ארירה המועכת את אכינועם ואורנה ללא תקוה. אכל צריך לשחק אותה. לנסות למשוך את הומן. להשיג הלוואות

קטנות כדי לסתום את פיות חנושים הצעקנים ביותר. המשפחה ירדה למחתרת. השכנים בכית המשותף לא ידעו כי בתוך הרירה המרווחת בקומה השניה חיים אבינועם ואורגה כמעט על סף רעב. כל פרוטה הולכת לנושים חסרי הסכלנות. אורנה ניסתה להטות שכם, למצוא עבודה, אכל אכינועם ככה כנר. אשתו מעולם לא הבינה את טיב עסקיו, רק ירעה שהוא נחשב ל"גאון פיננסי". וכררך שלא הכינה את טור הצלחתו, לא הבינה את סוד נפילתו.

כשחור מירושלים, אורי ניסה להיות מעשיו "אפשר לצלצל למשטרה. השאלה היא אם זה לא מוקרם מרי". "מאוחר מרי", לחשה אורנה. מהרגע שנכנט אורי דומה שחל בה שינוי. לא היה לה ספק שגופת בעלה ככר מתגלגלת איישם. הוא בטח תלה את עצמו. ואולי הרעיל את עצמו. ואולי תקע לעצמו בדור בראש. "הוא גאה מכרי להודות שפשט את הרגל. הרימוי הגברי שלו שביר עד כדי כך שלא יוכל לעמוד בהכרוה גלויה של כשלון".

שלושה זמים עברו על אורנה בחרדה. המשטרה סרקה את בתי החולים, חופי הים ושמא המים פלסו גופה) – אבל שום דבר. כאילו ביקש בעלה לקבור לא רק את עלכונן אלא גם את הגוף שנשא את העלכון.

שבוע ימים לאחר מכן, אורנה ככר היתה על סף טירוף. עצכיו של אורי נמתחו עד כאב ראטילו גליה חשה שהיא מאברת שליטה על עצמה. או צילצל הטלפון. אורי שלח יד במין ארישות עייפה, בטוח שיקבל הודאה סופית מהמשטרה על מציאת גופת שכנו. גליה שהתכוננה בו הכחינה בפניו בתחושת הקלת מעורבת בצחוק כמעט היסטריו

הקול מהעבר השני של הקו חיה מכוהלו "וח אני. אכינועם. לכל הרוחות, אין חוורימו.

55 មាគខភាព

המתנה הבמוחה לדאש השנה מופורת

מום קלוסי

ם מוטיקה בכל הזמנים –

("מס גולוויי (2 בר")

ם את יהודיהו ב

ם מכחבי יוני

איננה דויטשקרון

מובכיציסטיקה

28.50 שמואל שניצר 🗆 🗅

- הטרור כיצר יוכל המערב לוצח בעריכת כוימין ותניהו ום מצער האיוולת – ברברה מוכמן 35.50
- בו קוקה־קולה הסיפור האמיחי תומם אוניבר

PERSONAL PROPERTY.

- 28.50 עכע במהע עודר פיינורש 🤼 🗔 בז ארץ קשת ועון – עודר פיינורש 28.50 נו תיק מפות – 6 מפוח
 - מהחרסון עד איכת ם מרכר יהורה הצפוני –
- מנתם מרקוס 35.50 בז מרבר יהורה הדרומי –
- מנחם מרקום 35.50 - הר הונב המרכזי מנחם מרקום

- נידול צמחי ביח והמיפול בהם דיוניד לוונפן – אהבוך נס הפרחים –
- בעריכת ערה קיוסטלר אצלי או אצלך -אילן וורדהירש
- בו חיים ואוהבים חנור אבירר 28.50 ם תחונה זה לא פיקויק – סמרר שיר
- בר בל ההחהלות נרשון נרא 31.00 שלמה ארצי – נטירים 🗅

לכבוד סמרית מעריב דרך פ"ת 17 א' תל־אביב 67132 אבקש לשלוח אלי את הספרים המסומנים ב־,

מצ"ב תמתאת על סך. ש"ח, לפקודת ספרית מעריב

- עם ביעוול ואפיה עם פירות הארץ □ בעריכת השף שלום קרוש | 31.00 – מטעמי ישראל
- פסקל פרץ-רובין בי קיוטוטי מזון – טובה ארן
- נ"ן מ. אואל (2 כר") – המרדף אחר אוקטובר האדום – ציירי הסמותות – נ"ן מ. אואל (2 כר") בז השועל האדום – אוחוני הייד 26.50

ספרעם לוונה

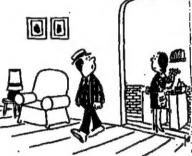
- 24.50 ויקטור הונו 🗅 מארק מוויין (2 כרי)
- דול ורן
- 31,00 ם מסביב לעולם בשמנים יום – ז'ול ורן – ססע אל במן האדמה
- זיול ורן ם שירי רחוב – סמדר שיר 18.00 בו עוד שירי רחוב – סמדר שיר 18.00

- ם האופויים הכחולים רו'ין דפורו' ם בתו – יורם קניוק ם שבט דוב המערות –
- נ"ן ם, אואל (2 כר") עמק הסוסים –

24.50

בו קרובתי רווי – ניראלד דארל 21.50

- הרפתקאוחיו של האקלברי פין בו חמישה שבועוח בכדור פורח –
- ם סיכאיל ספרונוב ז'ול ורן (2 ברי)
- בו עלא־ביפאק סמדר עניר 21.50

ום ששה לחשיג אפילו עובדים גרועים...

צוחק מי שצוחק אחרוןי

ומי מאד אוהב לכוא אלינו. רק אתמול תוא הקוק לבישול של אמא ארבערו כוכבים.

אינה, אל הפחד. הרומא אמר לאבא שאטור לו להסוו ה מוים ללחץ חדם שלו.

אילו לפחות היית לובש חולצה. זו תוכנית

שלמה על אופנת הגברים האחרונה באירופה..

אל תדאג, אבא. לפחות מכחינה מורלית אתה

עדייו הבוס בבית הזה...

מצטערת, אורי. לראות וידאו אצלי בבית זה לא בדיוק "לחזמין אותי לקולווע".

לאילו מדינות אוחנו יכולים לנסוע בלי לראוג שמא נצטרך להזמין את רמבו לחציל אותנוז

לב על דגל אחת

(ממשך מעמוד 34) את הבלון לעורק הפנום, מרחיב אותו וכך מפרקים את

הצטברות השומן. אך יש גם מחלות־לכ שמוות כצידן, אשר אינו תוצאה של התקף־לב או שבק־לב, כתוצאה מליקוי כזרימת הרם אל שריר הלב. כזה הוא המות־הלבכי־הפתאומי הנקרא "רום הלב". שכן הלב אינו עובר רק "על רם". פעולתו התקינה תלויה במערכת נוספת של זרמים חשמליים. רום־הלב קשור להפרעות בזרמים החשמליים. כלי הרם מפסיקים להתכווץ כקצב הנדרש. הלב מפרפר עד שהוא דומם. במקרה כזה, ניתן להציל את החולה בטיפול החייאה שכמוהו נראה בתשרירי השירות בטלוויזיה. עיסוי של הלב כלחץ על בית החזה בתוספת הנשמה מפה לפה – שכל אדם יכול לעשות אחרי הדרכה קצרה, או בעזרת הלם חשמלי שניתן בידי צוות הניידת לטיפול נמרץ. בסיאטל שבארה"ב, למשל, מתמודרים עם הבעיה בארגון פעולות הדרכה המוניות לאזרחים הלומדים להחיות לב שרמם. אדם שלקה ברום־הלב מקבל שם טיפול החייאה מידי אנשים מיומנים בתוך ארבע דקות לכל המאותר. בשנה האחרונה לכרה ניצלו בסיאטל

עשרות אנשים. ואם לא הועילו כל חירושי הבלונים, הניפוחים למיניהם. והזריקות הממיסות – עדייו נותר כמפלט אחרון הסיפול הנפוך ביותר שהוא ניתוח השתלת המעקפים. הוא מיוער לחולי טרשת העורקים, שכלי דמם נפגעו עד כדי כך שלא ניתן לפרק את גושי השומן כאמצעים החדישים. כאן אין כרירה אלא לעסוף את האיזור החסום בגיתוח השתלה של כליירם כריא שנלקח מאינור אחר כגופו של החולה. בדרך כלל משתמשים כשני העורקים המצויים מתחת לכית־החוה. פרופ' מרין: "מנתקים את אותם עורקים מכל

החיבורים שלהם, מוציאים אותם ומחברים לאכי־העורקים. בדרך־כלל שותלים כניתוח בין שניים לשלושה מעקפים. בעת הניתוח מפסיקים לחלוטין את פעולת הלכ. מחזיקים את החולה כחיים מכונת לכיריאה שמתחכרת אל מערכת הדם שלו ומחקה את פעולת הלכ הטבעי. זו המכונה שמאפשרת את כל ניתוחי הלכיהפתוח. ניתוח השתלת המעקפים הוא די מסוכך, ודורש מיומנות עצומה, כיוון שבו־ומנית מתבצעות כמה פעולות מסוככות: מחכרים את הגוף למכונה, וכאשר היא מתחילה לפעול, מפסיקים את פעולת הלב. מיר חייכים להתחיל כגיום העורק או הווריר המתאימים לפעקר, מטפלים כעורק הפגום ומכצעים את החיכורים המתאימים. וככל פרק הזמן שהלב הטבעי רומם, חייכים להגן עליו כטכניקה מיוחדת של קרור. בתום התקנת המעקסים חייכים, שוב בריומנית, להפסיק את פעולת המכונה ולחדש באורה מכוקר את פעילות הלב נבעזרת הלם חשמלי). כל הפעולות המתוארות כאן בקיצור נמרץ דורשות ריכוז מלא, קבלת החלטות מהירות על המקום, והרכר כמובן כרוך כמתה שקיים אצל המנתח, אפילו אחרי

מאות ניתוחים". וכאלה יש לו לפעמים חמישה ביום, אחר אחרי השני. כל הומן על הרגליים. לפעמים כמשך 14 שעות רצופות. ולא רק הוא. גם האחיות והרופאים העוזרים על־ירו, והטכנאי המפעיל את המכונה ולפעמים זה פורה אחרי לילה ללא שינה, כשלפניהם עוד ניתוח.

וכל הזמן על הרגליים. פרופ' מרין: 'לעולם לא השבתי שאוכל ארפעם לעמוד כל כך הרכה שעות על הרגליים. אכל זה ענין של אימון, שהוא בעצם דרך חיים. כמו שכבר אמרתי. הרופאים הצעירים, שעוברים לידיהיום, עושים את אותה טירונות שאני עשיתי. אחריכר מתרגלים, והכל געשה פשוט יותר. מי שלא יכול לעמוד על דרגלים במשך שעוח, אין לו מה לחפש בניתוחי לכי.

יעל מו־מלמד

מועדון מטיילי מעריב

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב" מרטיפו "נמועדון מטייקי מעריב" מ"מעריב", רח' קרליבן 2, תל־אביב, על־03-439207 מועדון מטיילי מעריב. מרוח ברצימות בין השעות 8.30 עד 18.00

הפלגות מעולם אחר באנית הפאר

אזור ש

במחיר בית־מלון בארץ, אתח יכול לחנות מחפלגה באנית קרוז מפוארת בנמלי חים חתיכון.

לצעירים, מבוגרים ולכל המשפחת ארוחות מלכים ביום ★ בידור סביב השעון 5 ★ ★ 2 בריכות ★ קזינו ★ מרכז קניות ללא מס * מתקני ספורט כולל אולם סקווש * תזמורת

דיסקוטק ועוד שפע הפתעות * * שייט חגים. 11 יום.

אשדוד -- לימטול – רודוס – פיראוס – ונציה קטקולון -- אלכטנדריה -- אשדוד. תאריכי וציאח: 1.10; 12.10.

* סוכות. 6 ימים.

טיסה לונציה – ניתן לטוס בכל זמן לפני ההפלגה ולשלב ביקור באיטליח. ונציה - קטקולון (יוון) -אלכטנדריה – אשדוד. יציאה מונציה – 7.10.

* סוף חעונה.

אשדוד – רודוס – פיראוס – רומא. 5 ימי הפלגח + 2 לילות במלון ברומא. טיסה חזרה ארצח בכל זמן.

.23.10 – תאריך יציאת

טיולי סתיו 1987 לגלות עולם ניסתר

- תורכיה – מערב ומזרח. 10–18–19–20 יום.

* יוגוסלביה – הונגריה – אוסטריה. 17–18–23 יום.

★ דרום אמריקה. 33 יום.

* ספארי בקניה. 16-19-23 יום. * מצרים. 8 ימים.

* מצרים – בשילוב צפיה והאזנה לאופרה "אאידה" חמזרח הרחוק. 30–37 יום.

* טיולים בדגש מיוחד * לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

עם מדריכי נאות הכיכר

* יוגוסלביה - איטליה. 16–18–19 יום.

* פולין – הונגריה. 15 יום.

+ ספרד – פורטוגל והפירינאים. 15–20–21 יום.

ומוציא בורקס מן הארי

מתנגד להליכה לצבא כפי שמספרים אנשי המקום באוהלי תורה ואנתנו בשרה הקרב? החילונים. עמיקם מפריך את ההשערה ומסביר כי הכל ימולי שרעה אל הרב והתלונן: "מולי ארע בגלל אותו חייל שפנה אל הרב והתלונן: "מולי ביחירה יושבת פקידה עם מחשוף המביאה לי כל מיני

> משם". השיב לו הרב: "אם כך מתנהגים אליך בצכא – אבל כספרו של הרב שיק "אשר בנחל" הרי נאמר כי בצבא הותרו עריות לגמרי כדי שיצר הניאוף ימשוך לשם בחורים, וכי "התורה אינה הולכת שלוכי זרוע עם חרב". ובמקום אחר מתאר הרב את הציונות כמזימתו

רמיונות כתוך הראש והמפקד מסרב להעביר אותי

של סמאל השטן. ביום הזכרון האחרון לחללי מלחמות ישראל ארע עימות עלוב בין החררים לכין החילונים ביבנאל. יצאה הוראה מאת הרב שיק, בעת שבתו כניריורק, לחדור בכוח אל כית הקברות של חללי המושבה ולערור שם את האזכרה באמצעות רב המקום, הרב פרנקל. אכל - לוח השם יתברך – דואגים שיצמח. כספרו של הרב פרנקל מקפיד שלא להניף את דגל המדינה ביום העצמאות ועמוס מוקרי, ששכל את בנו עוזי כמלחמת זה פנים הבוכב בצמח ואומר לו תגדל תגדל". אני לבנון, תבע שהטקס ינוהל בידי רב צבאי ולא בידי רב מתיינת לרעת מפי עמיקם, המתגאה כי רבו שיק אנטי־ציוני, לפי הבנתו. וכך ניצכו זה מול זה עמוס מו מג 120 כרכים ועוד אלפי ספרים, האם רכו אברמסון הרתי שדרש את הרב פרנקל, מול עמוס

מוקדי שהתנגר, הורים שכולים, וצעקו זה אל זה מול

שטוף זעם חשב לעצמו עמוס מוקרי: אחזיר אותם לגיטו או בחזרה לברוקלין, את החסירים האלה. פה אני מוכן לטרנספר. איזו מין חלוקה זאת, הם ימותו

יבנאל, ארץ הנעורים הנצחיים. מנקודת מכטה, דיזנגוף הוא מחוז הפיתויים והמדוחים וכל עיסוק במסחר הוא עיסוק בזנות. ויואל צימרמן, פוליטיקאי לעת מצוא המתראיין כלי הרף בעניין כלכלת החקלאים, כתב פיוט נערי על יבנאל שלו: –

בקעה ירוקה וסורחת - בשנה של ברכח / תרופה כולה בירוק של חורף – בשדה וכדר / אותה שלמת קיץ - בזהוב של שיבולים - בשרות הבר. ואדם בא זקוף - בתכלת שמיים וכצלע ההר / ובניה מחייכים - ועל פניהם נהרה / בשכרון של ימי הקציר וגשמי הברבה / אל מול שיבולי החיטים העכווסות לעייםה...

וכן הלאה וכן הלאה, תום שיבולי לרוב. ערן מוקדי משוכנע בתומו כי הכתבה הזאת תציל אותו ממישכון ארמותיו לבנק. הננק, אם אני שומעת היטב, צוחק. יבנאל חיה כמימר הזמן של חווית הנפש המתרחשת בין איכר לארמתו. היבנאלים כקושי ערים לזרוניותו של הזמן הכרונולוגי: שם חל פיחות בערך

האיכר. שם מתרבה הריבית כמו ארבה. שם ניקנות

וממשיכים. בן־אדם חייב לדעת להתמורד עם

כן. מה כסך הכל הכן־אדם רוצה! שיהיה לו

נאחעם. נאחעס מקינדער. וזה יש לי. אני רק רוצה

שיתנו לילדים שלי לחיות. העולם בנוי כך שלאנשים

יש דגל ומקום מסויים שהוא שלהם. אני אוהכת יותר

מכל את ההורים שלי ואת הילדים שלי. אחריכך את

השכנים, שיש לי ככור אליהם. אני מורהה עם

האימהות השכנות. מפה נוכעת כל ההתייחסות שלי

לעם שלי, למורשת, לארץ שלי. אני לא רוצה להיות

זרה יותר. אורחת. לתת את הנשמה, ושאחריכך יזויפו

אותי לכלבים. אני רוצה כית ואני לא רוצה ללכת

מן המשפחה היא מגיעה תמיר אל הלאום והארץ.

ותבת שלך, והנכרים.

זה פוליטיקה.

אחיזות משיחיות באדמות שמעבר לקו הירוק. שרית פוקס

חופשות וטיולים בארץ

4 ימי ספארי בוהיגה עצמית בוגכ

ציאה: 11.10, 7.10 (סוכות)

ספארי בדרום סיני

5 ימים לוואיבה, דחב, שארם־אלישייך

וסנטה קטרינה ברכב מדברי

'צ'אה: 7.10 (סוכות)

טיול קומנדקרים

א ימים למדבר יהודה והמבתשים

ציאה: 10.1 (סובות)

סגנון אחר במרכז לתיירות מדברית מצוקי דרגות

א חופשה וטיולים ברכב פרטי וברכב מדברי לכל חמשפחה באזור מדבר יהודה (פנסיון מלא):

> ראש חשנה 23-26/9/87

שמחת תורה 14-17/10/87

* בחודשים: טפטמבר, אוקטובר ונובמבר, ניתן להזמין חדרים על בסיס חצי פנסיון במחיר של 45 ש"ח לאדם בחדר זוגי כולל ברטים כניסח למרחצאות עין גדי (בכל יום) (פרט לחגים:)

-- カリウン マカラ 5-7/11 N 270

יחודי החצר:

ממרדכי היהודי, הרוטשיכדים והיהודי זיס

- סמינר סוף שבוע מיוחר במלון "נוף קמיף" 19/9/87 על יהודי חסות ויהודי חצר. על סוחרי העבדים והמלווים כריבית. על אבן שפרוט ויוסף במצרים. על איציק

אפרים ודון יצחק אברבואל. על קתילות ואנשים, שלטון ותככים. על נוצרים, מוסלמים ו"היהודי שלי". משתתפים ומרצים: ד"ך בני איש שלום מחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית

מרום' אברהם גרוסמן היסטוריה של עם ישראל, האוניברסיטה העברית ד"ד אתרן דמסקי המחלקה לתולדות ישראל, אוניברסיטת בר־אילן

פרופ' יוסף חקר חיסטוריה של עם ישראל. האוויברסיטה העברית ד"ר ישראל יובל האוניברסיטה העברית

למדבר עם נאות הככר

5 אפשרויות לטיולי חגים לנגב, מדבר יהודה וסיני, ב-4 תשלומים שקליים. ראלי ג'יפים

7 ימים למטיכי לכת לאיוור ההררי סביב סנטה קטרינה

ספארי צלילה

4 ימים צלילות וטיולים לאורך חופי ים

טיול גמלים בהר הגבוה

יציאה: 7.10 (סוכות)

סוף, כולל הפלגת צלילה לראס־מוחמד. בשיתוף עם מועדון הצלילה אקוורו ספורט ציאה 9.23 (ראש תשנה). 10.4 (סוכות)

יים בי בוצוע נאוף הבכר

יהה משלתת הסוביימית. כאד שני 'סטורנטים' מאיר מאיר, הקלעים, אחד היה שתרחר, מאיר חו מסקתי לפחר ברגע שהתחילו לרבר איתי. זטתי את הראש. רציתי לדבר איתם עור ועור, לשות שהיה אסור לי, בלילה ברחתי מהמלון משקי עם רוון. שאלתי אותוו מה אני יכולה לאח כרי לעזור לישראלו הוא שלח אותי יורדות ישראל במוסטות, ושם הכרתי את לובה מה אליאר. ברגע שיצאתי מהשברירות נילקחתי אי עוד זוכרת את חבילות תכשירי האיפור מציאה הון שלח לי, שם הרי כל דבר היה מציאה

אין לי ועוועים, וש לי כאב גרול. כאילו משפע משהן שהייתי צריכה לעשות ולא עשיתי. את ל לתביד את זה לפני ומן עה ליוויתי לשרה חים אשים שנמעו לשם. לא רציתי לנפוע גם כן, אל החו אין פועס. כומן האוצרון אני מוצאת עצמי

וא רוצה שיזרסו אותי לכלבים מאזינה לרדיו מוסקווה. אני אוהבת את השירה

ש האדח, אבל בכל זאת אני. כי עדיין אני זוכרת א השפרים שאבא, שהיה כוסיקאי וכנר ורופא, היה שולי הסהם, הוא היה אומר. רק איוון צורח על גרת הונה צר שר פיאנו־פיאניסימו.

מ ספ הוא עמיקם, שלרבריו נפשו נגאלה מתוך

מאומש בסמים. עמיקם מסביר לי כי דרכי מחק לשוב את הנאולה ליכנאל, דרכי נועם יהיו.

לו יונשו כמעט. זריקה בזמן תררמה: "שהם יראו

שו ננגרי לכן כשבת, זו תהיה הצעקה הכי גדולה.

ווישלו את עצמם פתאום למה שאני אלך בכגדים

שולם האלהו ואו הם יתעוררו". וכאומרו בגדים

מליו ממומן קו בוז דקיק וצנוע בקצה פיו. ועוד

צד שיקם הדב שיק הוא ראש צדיקי הרור ואני רק

מש שלו". הוא משפיל את עיניו בצניעות. אך

בשלה נשחקת מיד, כי הנה מגיעים צאן מרעיתו של

נדעת שני נערים בני 17, הבאים לשפוך את הלב.

הדשם מפרש את חקלאותה של יבנאל באספקלריה

השב הצבע – זה בנימטריה אלוקים. מה שאומרים

מש נמקרה בטבע - זה הכל מהשם. כל צמח

שש זה ההשגחה עושה. הם עוברים בשרה, ואנחנו

וד וופן כתוב כי יש בשמיים כוכב האחראי על כל

אך את מרנישה כשאת ניקראת לבכוה היופו אני מאוד מתרגשת. אם יש לי גם מזל ואני מלשק ונוצר מגע עם הקהל, אני מאושרת. אני וולה לקהל, וקוקה לו. שובאת אולפן הקלטות, כי שם משל של הומר הולך לאיבור כתוך כל המכניקות. שה הופעתי עם פליייבק. זה היה סיוט. איך צד לחון נאראנטיה שלא תרצי לנשום במקום לא ופיז שלג חרצי לשיר קצת אחרת כערב הבאז עם מיינק אין אפשרות כזאת. זה טוב אולי לשירים וניים של היום. אני אולד פשן. אני אוהבת את ישהינים של ילרותי. זהבי, זעירא, ארמון, והיום: צינו, אנני, אמריליו, נורית הירש.

אים משת ישראלים בפעם הראשונה? נשרים, כ־59. הופעתי בערכ למאה שנים למוח שלום עליכם. הייתי נציגה של בריה"ם ואשה מ בי מכה שחילקתי לחברות.

יחקשת שהשירה נאטרה עליך בבריהים. לנתח. תעשה מה שאתה מבין, אמרתי לו. אני רק רוצה תקפות שלא תורשית לשיר בעברית או באייש. נולקתת לחקירות. יש דברים שאי מתבעבעה אליה מד

ביך להתייחס לסרטן כמו לכל מחלה אחרת. הרוסית. את הנושאים ששרים עליהם. הטבע, הארץ, אנשים עוכרים רברים הרכה יותר קשים, המולרת. הנופים. אני מתגעגעת בעיקר לרשות להכיע רגש, כמו שזה מתבטא אצל הרוסים, בשירה שלהם. רברים כאלה. אני לא הייתי צריכה לעכור אני שומעת גם חרשות ברוסית ויודעת מה קורה, טיפול כימותואפי או הקרנות, כך שזה באמת לא היה לסעמים עוד לפני ששומעים על זה אצלנו. אני לא נורא. גם לא היה לי גבר שאפחד לחוור אליו ככה. ואם מאמינה כליכך לעידן ההפשרה של גורבצ'וב. קשה יש אשה שזה מה שמחזיק אותה אצל הגבר שלה. או להפוך סיסטמה בכריה"מ לדמוקרטיה. ליהודים שם יש אוי ואכוי. אחותי עברה את זה, והיא נפואה כאושר גם רק שני פתרונות אפשריים: או לעלות לישראל, או אחרי זה. היום יררו אצלי אפילו מהביקורת השנתית. רק אם יש איזה כאב בטן, עושים מיפוי. חוץ מוה יש

שיפתחו להם בתרספר יהודיים. לי את כל הגוף שלי. הקמטים שלי, השיבה שלי. את נראית מוב. אין סימן למחלה שעברת. איר

גילית את המרטן בגומר? היתה תקופה ארוכה שטיפלנו באבא, הוא התקשה להתאקלם בארץ. שלוש שנים חיכה שאחותי תגיע, וזה שבר אותו. הוא חלה כמחלת לב קשה. אני יורעת שיש אנשים שעברו קשיים גדולים הרבה יותר, אבל כל אחר מגיב אחרת. לאכא היה קשה. נמצאתי במתח נורא בשנה שבה ניפטר. יום אחר הוא כם מן הכיסא, עשה צעד שרימה ונפל לתוד הידיים שלנו. אחרייכו אמא חלתה. הייתי ליויה כל הזמן בכית־החולים. היא שקעה בדיכאוו עמוק. בוסר אחד חורתי הביתה רק כדי להתרענן, לפני שאחוור לבית החולים כרי לשחרר מכאן. רברים שאצל כל עם אחר זה נורמאלי, אצלנו אותה, וגיליתי גוש בשד הימני שלי. אמרתי לעצמי: רק זה חסר לי. הזרתי לבית־החולים וניגשתי למחלקה

חכירורגית. תראה הוקטור, גיליתי כאן דבר מצחיק. 148 טנטימטרים כלי ויתור. בראש השנה ובפסח מצחים מאוד, הוא אמר לי, תינשי מיד לעשות מתאספת כל המשפחה. פעם היו באים לסלון הגדול של נחמה כרחוב עמוס. היום נוסעים לאשרור. צילום. עשיתי צילום, וראיתי את פרופ' הראל מרכר עם הרומאה שם, וכבר ירעתי מה יש לי

> היית מתארת את הנפירו הזה ככשה בחייר? בהחלט לא. זה לא נעים, אכל לא נורא. תפסתי את העסק בזמן. היה לי חשוב רק לשמור שאמא שלי לא תדע מזה. שלחתי אותה לקרובים לנהלל ופרופ' סולוביצ'ים ניתח אותי. לפני שהרדים אותי, הסביר שיקח דגימה, יראה אם זה ממאיר, ושאל לרשותי

לחיות. כשפתחתי את העיניים, ישבה מולי ד"ר לוריא ז"ל. קרצתי לה בשאלה. היא עשתה ככה עם הראש שהבנתי שוהן, הורידו לי שר אמרתי לעצמי, נו, טוב, וניררפתי בחורה. הכאב הפיוי אוציי הניתוח חוה, חוא שום רבר. הכאבים הנפשיים שעברתי בחיים שלי היו הרבה יותר גרועים, היד חיתה קצת נפוחה עשיתי תרגילים וזה עבר. כפרה, הלכה התיכת בשר.

לאחותה, שבעלה עבר ניתוח לב פתוח. נחמה לועסת בתאווה שמות של ישובים עבריים, כשהיא מפרטת איך כאים האחיינים מכארישבע וערד. עד היום היא אוהבת לנגן, כמו בילרותה, את הכרות הכתובת של הכודרות שאחרי השואה לנכדים היו סכים וסכתות, ולילדים היו בני דורים. שיחת הטלפון היחידה המגיעה אליה בכוקר החולי במשרדה, היא מאנגא שלה. ברפות גדולה היא אומרת: "נו, ווסע מיט דיר, מאמעז"

כשהיא תוורת לכיסאה היא גאנחת בחיוך, ער שוהותה היהורית, אם מישהו טעה בה, בוקעת במלוא עסיסיותה המסגרת הסולירית המאופקת של גברת נחמה ליפשיץ, שבה לתחום את התמונה, כשהיא מגהצת את השימלה מתחתיה בכף יד של בַּאלְעבּוֹסְתְע

תלמה אדמון

59 Hiaealo

חנוטח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .11.9.52 – 4.9.52 שבין 2.9.52

לממרת נשואין דווק כן 36

נצמאי ומסידר במסחר וברירה יסת, ממיצא פילני, 15 שנה בארק, פימפטי יבריא בנובה בינוני, מעינין להכיר כחידה סימטטית (מהעוה האשכנזית

השבוע לפני 35 שנה בניבה 165 - בניל 75, א לציין פרטים אישיים בכתכ

Summerler of tree to the St. I all red contine there. the de the species are used designed and at the constraint

לה. 1- 198 מ-א עבור 1997

התימות מ שרת וד-י אדינאיאר מתחת משרת התימות שילומים שהתפרסב בשער החוברית שהיסייה כ נימנית המכילה את הנולה המרא של הריוה

הגיעו ארונותיהם של הצנחנים רייק וריים בטקס צבאי קצר ורב רושם

הגיע הביקר בשעה 5.30 לימרה אספו עוד בשעה 4 בבוקר מאות תעוסה צבאי אי שם בארין המד חברים מ-2 הקיבוצים, כיניהם מום עם ארונותידם של הצנהי ולדים שהגיעו במכוניות משא, נים חביבת רייק ורפאל (רפי) טרקטורים וטריילרים. אנשי צו־ ריים, שנפלו בפלובקיה בפעו-ות המטוס שיבחו את העזרה של לות נגר הנרמנים פימי מלחמת שלטונות צ'כיה בהעברת הארור נות מפראג.

המוסררה עבורות היישור בנחל איילון ומומרדה) יתחילו בימים הקרובים - נודע מחוני עידית חל־אביב. הממשלה כבר נתנה רשות לעירית להפקיע את הארמות הדרושות לכיצוע התכנית חומי

בלור...

שני האריות שי מדרופ אפריסה לגן החיות ההלאביבי הגיעו הלילה ללור כמפוס יאל

על". וכלוב הוצא מתוך כטן המי

פוס והצומר על מסלול החביה למתע נשמעו בשרה התעומה

שאנות של "העולים התישים". אור מעוכרי שרה התעופה הציע - על טעת להרניע את הא

נית להפחתת מכנת השמפונות. העיריה מסיימת עתה את הטיפול במעשה כהפקעות הללו. שואגים

רפאל רוים

חביבת דיים:

השבוע לא יחולק כשר

הנציגים חישראליים והיהורים שנשאו וכתנו עם
הגרמנים בהאנ
בשיה הראשינה מיכין לשמא : דיך נירא יוספטה, מ. ליים —
יויר משלחת הארמנים ההריחה. דיך ש. שנער. א איסטומן
מהקיוגרם היהיד הצילמי.
בשרת השניה : נרשין אכנד — היוצן המדני. דיך י. רובינון,
דיינץ המשפשי, עיד נהן בוקשטיין, עידר אוי נהן, ב
שינץ המשפיין, עידר אוי נהן, ב
שינץ יש. רובינם.
בשורה השלישית: י. יצקובסון, נ. רכינון וויר פ. גולדשמיום.

מלצר, דב בריש ויידנפלר ובכי פסח פראנת, שבע כי "מטק וזיין האוסר גיום נשים חל גם פל

שרות לאומי אורוזי הכל ושפרי כנות מווהרות שהן "כומות להעדית ולחיות כלואות בכיח יהסודר ולשכל עליום לשכול שני ויסורים ולקרש שבו, כבחול כי | בגולה נסך 450 מיליון מארק.

"שמש הריץ" החתום על ידי | עליך התננו כל היום"

ליצחק קריינו לנשואיו עם בחיר גרטרוד צים שפע ברפות

מאחכים -אחיותיו וניפיו באביר

> יצחק קליינר נרמרוך צים [Newark, New Jersey) TRIMA

סכם הנשואין ביום 25.64 בנין אום. הכתובה במברקים Congregation Faith of Inrael. 176 Brickwood Street, East Grange,

אסות באביבה

יוכבר ודוד בלקין 4.1983) 2 WH 77763 4 PATOL 6718 AT AT

במקום לקנות באשראי-קנה בהנחה את האשראי תצטרך להחזיר-ההנחה היא שלך

תמרוקי ומטבח מיכות מערכות. לאוכל •הלנה רובינשטיי ידדקי *אסירים* ומחבתות *•* יכריטטיאן דיודע• 17211-אביזרי מטבח-רניא. רהלטיס--כלי זכוכית וכוסות אריזוול שי כבקשתך •סכנ״ם

13.9,-18.9.87

ראלצות ראל לגברים שרוול ארוך דורון" 90 בציבאי רק olden עד אוילת המלאי

טקסטיל

בית

מצעי מיטה-

-מפות

ישמיכות

ימגבות.

תבנית פיירקס עם מתקן הגשה מעץ מרינקסי

שט 18 כוסות

לבל כל מבחר עטי CROSS

בין מוני עטי קרוס בתקופת המבצע יוגרלו: כרטיס טיסה ללונדון מי סיפים Samsonite דויקי א עטו קרוט זהנ 6 עטי לרוט שחורים 5 עטי לרוס כרוט

של שכדאל- תוי קניה של המשביר לצרכן ניתו לרכוש בבתי הכל-בי

and the second second

ריות - להעכתם דרך ומרוצר: רוז הלעלה בשרה ומעשר, כדי של ורכונים, כריאות (ככם: אולם אף ניותיום ומשיע שברי מיותר של גו ומיות שתוא האביר או ואריותי לשיכון ותכני בחל הבום שמתים להודים על חולרת בחם הבכורה

'עלראליים' היכו גרמנים שלחים ישראליים מראניה יודומיוני חיננישו מנמל זיתור

כי מרוון עם מלחים נרמנים באשר שתי לאניות נמצאי בת בת ביו בין שתי קבן. צות די מאים הוכם שלושה נרק-בית, הגרסנת הדיים שלא ונישו הביפה למשתר ביים שלא ונישו הביפה למשתר ביים שלא ונישו תביעה למשטרה ענר הימאים ש 140 נות בשר לסראת זה הישראלים

לאה ולטית טופני ואריה קורפירסט

נחתם הסכם

דיר קונראד אדנאור, ראש

כומשלת גרמניה המערבית וכד

שה שרת, שר החוץ של ישר-

אל, התמו תבוכר בלוכסמבורג

בשעה 10.20 למהיצ לפר שעון

ישראל על הסכם חשילומים בין

לפי חטכם זה חקבל ישראל

מגרסניה במשך 12 הענים חקר

רובות כך 3450 מיליון מארק

כפיצוי על המבל שנגרם לעם

היהודי על ידי ממשלת חימלר וכחשתתשות בקלישתם בייפר-

אל של 900 אלף פליטים שמבלו

מיר אחר התימת ההסכם עם

ישראל החמו ז"ר קונדר אדנאור

וד"ר נוצם גולרמן על הסכם בין

מסשלה גרמניה המערכית לכין

משלחת ארגוני היהודים בנולה

על שילומים לארנונים היהודינ

מלחים

הדורו המשטר הנאצי.

השילומים

יינים הסנווים במחלוקה בקואליציה. אולם בינוניים הזרדו הניכנים הנאונים נדולי הדורי בנד שרות לומימי לצנות.

